

AZ ÁRRAL SZEMBEN

„Megtehetjük, hogy az örökkévalóságot kihagyjuk a számításból? Megengedhetjük magunknak, hogy az árral úszva figyelmen kívül hagyjuk Istent?”

Istennel JÁRNI – (1.)

Aranyszöveg | 2Krónika 7:14

„És megalázza magát az én népem, amely nevemről neveztetik, s könyörög és keresi az én arcomat, és felhagy az ő bűnös életmódjával: én is meghallgatom őket a mennyből, megbocsátom bűneiket, és megszabadítom földjüket.”

I. RÉSZ

Biztosan hallottátok már, hogy mások a naponkénti áhítat fontosságáról beszéltek. Mit jelent ez? Átadást, odaadást, odaszentelődést. Az áhítat ideje azt jelenti, hogy félretesszünk Istennek egy időt, hogy naponta odaszenteljünk, átadjuk magunkat az Ő szolgálatába.

Egy keresztény számára az áhítat nem csupán egy napi teendő kipipálását jelenti, sem a rendszeres bibliaolvasást. Azokat a perceket arra szánjuk, hogy bibliatanulmányozás és ima által megismerjük Istent és utasításait.

Az Édenben Ádámnak és Évának különleges látogatója volt azokban az időszakokban.

„A boldog pár örömmel köszöntötte Teremtőjét, aki hűvös alkonyatkor eljött hozzánk, és közöttük járva beszélgetett velük.”
(*A nagy Orvos lábnyomán*, 261. old.)

Abban a kiváltságban volt részük, hogy a legnagyobb Tanító irányítása mellett tanulhattak. A bűn azonban megváltoztatta ezeket a boldog, személyes találkozásokat. Amikor Isten újra kereste őket, félelemükben elrejtöztek Előle. A bűn elválasztotta Ádámot alkotójától. A bűn minket is ugyanígy elválaszt Istentől.

Ézsa 59:2 – „Hanem a ti vétkeitek választanak el titeket Istenetektől.”

Isten azonban így is talált rá módot, hogy beszélgethessen Ádámmal és Évával. Krisztus halála

“ Ez mindennapi kötelességetek legyen. Minden egyes reggel újból szenteljétek magatokat az Úrnak. ”

– Jézushoz vezető út, 70. old.

TARTALOM | B-40 | OKTÓBER 5.

- 1 | Istennel járni – 1. rész
- 5 | Gyümölcsszedés – 1. rész
- 6 | Egy ünnepélyes üzenet
- 8 | A kórház – 1. rész

tette lehetővé ezt. Aznap, amikor Ádám vétkezett, utasításokat kapott egy egyszerű istentisztelet elvégzésére a reggeli és esti áldozatbemutatók által. Családjával együtt naponta összegyűltek az oltár köré istentiszteletre és imádatra, miközben Isten hatalmas áldozatáról elmélkedtek. Mi is követhetjük Ádám példáját. A reggeli és alkonyati hűvösben imádjuk mi is Istent. Isten így találkozik velünk és tanít bennünket, ahogy Ádámmal és Évával is tette.

Jer 33:3 – „Kiálts hozzám és megfelelek, és nagy dolgokat mondok néked, és megfoghatatlanokat, amelyeket nem tudsz.”

Ez az egyik oka annak, amiért az áhítat ideje elengedhetetlenül fontos – visszafordítja a bűn okozta rosszat és helyreállítja Isten képét gondolatainkban

és cselekedeteinkben. De milyen könnyen elfeledkezünk róla! Reggelente gyakran még belefúrjuk arcunk a párnába, hogy pár perccel többet aludhassunk, a kellemesen hűvös esti órákat pedig milyen sokszor töltjük házi feladatokkal, internetes böngészéssel, barátokkal, televízióval vagy sporttal!

Azonban kaptunk egy csodálatos ígéretet:

2Krán 7:14 – „És megalázza magát az én népem, amely nevemről neveztetik, s könyörög és keresi az én arcomat, és felhagy az ő bűnös életmódjával: én is meghallgatom őket a mennyből, megbocsátom bűneiket, és megszabadítom földjüket.”

(lásd: Megbeszélendő kérdések)

II. RÉSZ

Biztosan hallottatok már történeteket odaszentelt, önfeláldozó emberekről, egy-egy édesanyjáról, aki berohant az égő házba, hogy kimentse drága gyermekét; egy-egy lányról, aki odaadóan gondozta idős szüleit; egy-egy katonáról, aki életét kockáztatva mentette meg sebesült bajtársát.

Az ilyen, egymás iránt odaadó emberekről szóló történetek segítenek jobban megérteni, hogy az Istennek való odaszentelődés magába foglalja a szeretetet, a barátságot és a hűséget. Az Isten iránti igaz odaadás gyönyörködik Benne mint Teremtőjébe, és örömet jelent, hogy engedelmeskedhet Neki.

Az Úr imájának első mondata megtanít kifejezni átadásunkat és elismerésünket Isten nagyságáért.

Mt 6:9-10 – „Ti azért így imádkozzatok: Mi Atyánk, ki vagy a mennyekben, szenteltessék meg a te neved; Jöjjön el a te országod; legyen meg a te akaratod, mint a mennyben, úgy a földön is.”

Tehát, napenkénti áhítatunk egyik fontos része, hogy minden reggel odaszenteljük magunkat Neki. Ez azt jelenti, hogy minden reggel megújítjuk Vele szövetségünket, elismerjük Őt Urunknak és Vezetőnknek. Úgy döntünk, hogy engedelmeskedünk az Ő akaratának, törvényének, kívánságainak, és elfogadjuk vezetését egész napra.

„Minden reggel első dolgokat legyen magatok Istennek felajánlani. Így imádkozzatok: »Fogadj el Uram, a te tulajdonodnak! Összes terveimet lába-

idhoz teszem. Használd fel ma is szolgálatodra! Maradj velem s engedd, hogy minden munkámat tebenned végezzem!« Ez mindennapi kötelességeitek legyen. (...) Összes terveiteket néki rendeljétek alá, hogy megvalósítsátok vagy feladjátok, ahogy gondviselése akarja.” (Jézushoz vezető út, 70. old.)

Gyakorlatilag ez azt jelenti, hogy bízunk Istenben és feljogosítjuk arra, hogy megmondja, mit tegyünk. Beleegyezésünket adjuk, hogy irányítsa hosszú távú terveinket, mint a karrier vagy a házastárs kiválasztása, illetve mindennapi „apróságainkat”, mint étkezésünk, ruházódásunk, olvasmányaink.

Pál naponta újra és újra átadta magát Istennek. Az Isten tervei melletti kitartás azt jelentette számára, hogy naponta megtagadta önmagát.

„Azt mondta: »Naponta meghalok.« Az akarat, a kívánságai naponta szembekerültek kötelességével és Isten akaratával. De hajlamai követése helyett Isten akaratát cselekedte, bármennyire is kellemetlen, s bűnös természetét keresztre feszítő is volt számára.” (4T, 299. old.)

Mi, ha Pálhoz hasonlóan elismertük hatalmát életünkben, akkor naponkénti áhítatunk egy részében szeretnénk Róla tanulni és az életünkre vonatkozó tanácsait olvasni. A Tízparancsolat megérdemli teljes figyelmünket. Ugyanakkor tanulmányozzuk Isten kijelentéseit és számos parancsát a Bibliából, így élhetünk bölcs és boldog életet. Innen tanulhatjuk meg a pénzügyi fegyelmet és az adakozást. Megtanuljuk, hogyan éljünk egészségesen, hogyan gyakoroljuk naponta a testmozgást és kerüljük a káros ételeket, például a sertéshúst. Ezen kívül a Bibliában bizonyosságtételeket is olvashatunk a próféták tollából.

5Móz 4:6 – „Megtartsátok azért és megcselekedjétek! Mert ez lesz a ti bölcsességtek

és értelmetek a népek előtt, akik meghallják majd mind e rendelkezéseket, és ezt mondják: Bizony bölcs és értelmes nép ez a nagy nemzet!”

5Móz 6:24 – „És megparancsolta nekünk az Úr, hogy cselekedjünk mind e rendelkezések szerint, hogy féljük az Urat, a mi Istenünket, hogy jó dolgunk legyen teljes életünkben, hogy megtartsunk minket az életben, mint e mai napon.”

Ha bölcsességre vágyunk, akkor örömmel hallgatjuk és követjük utasításait.

(lásd: Megbeszélendő kérdések)

III. RÉSZ

Tegyünk fel, hogy látod, amikor egy fiatalember a helyére kísér egy idős urat a gyülekezetben, és arra gondolsz: „Milyen figyelmes!” Az összejövetel után észreveszed, hogy ugyanaz a fiatalember segít leszedni a közös ebéd után az asztalt, és így szólsz magadban: „Ez egy segítőkész fiatalember!” Később meghallod, hogy szépen nyilatkozik szüleiéről, és elámulsz: „Még tisztelettudó is!” Ahányszor csak látod, egyre jobban tiszteled jellemét.

Éz ugyanígy van Jézus megismerésével is. Minél többet tudunk meg Róla, annál jobban csodáljuk.

Amikor jobban megismerjük az embereket, végül mindig találunk hiányosságokat. Isten esetében azonban az a legnagyobb, hogy soha nem fedezhetünk fel olyasmit, amely csorbítja iránta érzett csodálatunkat.

Számos úton-módon fedezhetjük fel, milyen is valójában Isten. Az egyik, hogy tanulmányozzuk teremtett világát. Amikor időt szakítunk megcsodálni egy virágot, arra gondolunk: „Isten valóban nagyon szereti a szépet!” Amikor elgondolkodunk az emberi test bonyolult működésén, arra a következtetésre jutunk: „Isten végtelenül bölcs!” Amikor szemléljük a csillagokat és azt olvassuk a Bibliából, hogy Isten megszámlálja ezeket és névről ismeri őket, nem győzünk álmélni: „Isten elképesztően hatalmas!”

A Biblia ennél nyilvánvalóbban nyilatkoztatja ki Istent. Amikor elolvassuk, hogyan teremtette meg világunkat, milyen igazságos törvényeket adott, milyen csodálatosan kielégíti az emberek szükségleteit, egyre jobban csodáljuk Őt. Elgondolkodni Istenről, ahogy a Bibliában kinyilatkoztatja önmagát, csodálatos módja reggeli személyes áhítatunknak.

Zsolt 145:5 – „A te méltóságod dicső fényéről és csodálatos dolgaidról elmélkedem.”

Isten jelleme legvilágosabban Jézus életében tárul fel. Ezért kaptuk a tanácsot, hogy naponta töltsünk időt életének tanulmányozásával.

„Javunkra válna, ha naponta egy órát elmélyült gondolkodással tölténénk, hogy a jászoltól a Golgotáig áttekintsük Krisztus életét. Vegyük át pontról pontra, hadd

“ A Krisztus képmására átalakult jellem az egyetlen kincs, amelyet ebből a világból elvihetünk az elkövetkezendőbe. ” – *Krisztus példázatai*, 332. old.

ragadja meg a képzeletünket, különösen földi életének utolsó szakaszán gondolkodjunk. Ha elmélyedünk tanításaiban, elmélkedünk szenvedéseiről, és a végtelen áldozatról, amelyet az emberiség megváltásáért hozott, akkor megerősíthetjük hitünket, meg tudjuk eleveníteni szeretetünket, jobban átitatódhatunk a lelkülettel, amely Megváltónkat jellemezte.” (4T, 374)

Más szavakkal: a megfelelően eltöltött áhítat megerősíti Krisztus iránti odaadásunkat. Növeli csodálatunkat, jobban tudjuk értékelni, odaszentelődésünk elmélyül.

Érdekes, hogy minél többet tanulunk Krisztusról, annál jobban látjuk saját hiányosságainkat. Amint tökéletes jellemét tanulmányozzuk, egyre nyilvánvalóbbá válik, mennyire nem hasonlítunk Rá. Figyeljük

meg azonban, hogy még ez is milyen sokat segít személyes áhítatunkban és odaszentelődésünkben.

„Minél behatóbban szemléljük Jézus jellemét és minél inkább átérezzük megváltó erejét, annál nagyobb mértékben ébredünk tudatára saját gyengeségünknek és fogyatkozásainknak, és annál komolyabban tekintünk fel Rá, mint erősségünkre és Megváltónkra.” (Megszentelt élet, 83. old.)

Ezért tanulmányozzuk gondosan és figyelmesen a Szentírást, és megtapasztaljuk, mennyire növekszik jelleme iránti csodálatunk.

Ézsaiás ezt így fogalmazta meg:

Ézsa 45:22 – „Térjetek én hozzám, hogy megtartassatok földnek minden határai, mert én vagyok az Isten, és nincsen több!”

(lásd: Megbeszélendő kérdések)

MEGBESZÉLENDŐ KÉRDÉSEK

I. RÉSZ

1. Gondolkodjatok el az „áhítat” szó értelmén. Miért nem kellene ezt csak egy kipipálandó napi rutinnak venni?

2. Mi az egyik módja annak, mellyel az áhítat visszafordítja a bűn rombolását életünkben? _____

3. Hasonlítsd össze 2Krón 7:14-et, Ézsa 55:6-7-tel. Milyen párhuzamokat fedeztél fel? _____

További tanulmányozásra: Keresd ki a „keresés” szó változatait egy nyomtatott vagy digitális bibliai konkordanciában. Mit tanulhatsz arról, hogy mit jelent keresni Istent, és miért kellene ezt tennünk?

II. RÉSZ

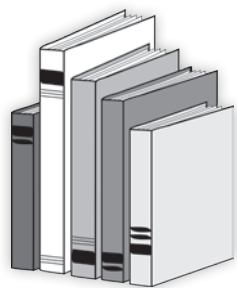
4. Mit jelent odaszentelni magunkat Istennek? _____

Ez hogyan befolyásolja magatartásunkat, viselkedésünket? _____

5. Olvasd el 5Móz 6:17-25-t. Mit parancsol Isten, mit tartsunk be szorgalmasan és miért? Lásd még: Zsolt 19:7-11

III. RÉSZ

6. Személyes áhítatunk idejének egy részét miért kellene Isten jellemének tanulmányozásával töltenünk? 2Kor 3:18 _____

Mennyei látomás

Gyümölcszedés – 1. rész

Ezernyolcszáznyolcvanhat szeptember 29-én kapott álmomban egy nagy csapattal bogyószedésre mentünk. Sok fiatalember és ifjú hölgy volt velünk, akik a gyümölcszedésben segédkeztek. Egy városban voltunk, mert nagyon kevés üres parcella volt körülöttünk, de a város körül nagy szabad területek húzódtak: mezők, rétek, ültetvények, szépen gondozott kertek. Egy nekünk szánt élelmiszerrel megrakott hatalmas szekér haladt előttünk.

Nemsokára megállt, és mi szétszéledtünk, hogy bogyós gyümölcsöt keressünk. A szekér körül mindenhol magas és alacsony bokrok voltak, hatalmas, csodálatos áfonyaszemekkel megrakodva, de mindenki a távolban kereste a gyümölcsöt, és nem vették észre a bogyókat. Elkezdtem gyűjteni a közeli bokrokról, de nagyon gondosan, nehogy zöld szemeket is leszedjek. Ezek annyira elvegyültek az érett szemek között, hogy egyszerre csak egy vagy két bogyót tudtam megfogni. Néhány nagy, érett szem a földön volt, és a rovarok és a hernyók már félig megették. „Ó! – gondoltam. – Ha hamarabb eljött volna valaki erre a rétre, ez a sok értékes gyümölcs nem veszett volna kárba. Most azonban már túl késő. Mégis felveszem őket a földről, hátha van még belőlük valami menthető. Még ha egyet sem tudok megmenteni közülük, megmutatom a testvéreknek, mit találtak volna, ha hamarabb jönnek.”

Éppen akkor érkezett a közelembbe két vagy három testvér. Egymás közt beszélgettek, látszólag túlságosan elfoglalta őket egymás társasága. Amikor megláttak, így szóltak: „Mindenholt kerestük, de nem találtunk gyümölcsöt.” Elképedve néztem az általam összegyűjtött gyümölcsmennyiségre, majd megszólaltam: „Még sok leszednivaló van ezeken a bokrokon.” Elkezdtek szedni, de nemsokára felém fordultak: „Nem igazságos, hogy mi is itt szedjük, ezt a helyet te találtad, ezek a te gyümölcsöid.” Én azonban tiltakoztam: „Nem számít! Szedjétek, ahonnan csak tudjátok! Ez Isten

mezeje és az Ő gyümölcssei. A ti kiváltságotok leszűrelni.”

Nemsokára azonban újra egyedül találtam magam. Kis idővel később beszélgetést, nevetgélést hallottam

a kocsi irányából. Odakiáltottam az ottlevőknek: „Mit csináltok?” Azonnal válaszoltak: „Mivel nem találtunk több bogyót, fáradtak és éhesek voltunk, úgy döntöttünk, hogy idejövünk a kocsihoz és megebédelünk. Miután megpihentünk, újra kimegyünk.” „De még semmit nem hoztatok – érveltem. – Elfogyasztjátok tartalékainkat, és nem

hoztok utánpótlást. Én most nem tudok enni, túl sok leszedni való gyümölcs van. Ti nem taláztatok, mert nem néztétek elég közelről. A bogyók nem a bokrok külső ágain lógnak. Keresnetek kell őket. Igaz, nem szedhetitek marékka, de ha figyelmesen szétnéztetek a zöld szemek között, igazán válogatott szemekre leltek.”

Kis kosaram nemsokára megtelt gyümölccsel és a kocsihoz mentem vele. „Ezek a legcsodálatosabb gyümölcsök, amelyeket valaha szedtem, és itt, egészen közel találtam őket, ameddig ti a távolban bolyongtatok, de nem jártatok sikerrel.” Mindannyian odajöttek, hogy lássák a gyümölcsöimet. „Ezek magas bokrokon teremtek, épek, és jók. Nem gondoltuk, hogy a magas bokrokon is találunk valamit, ezért csak az alacsony bokrok között keresgélünk, és csak néhányat találtunk.” *(Folytatjuk.)*

– *Gospel Workers*, 1892, 328–330. old.

Történelmi kapcsolat

Egy ünnepélyes üzenet

Szenteld meg őket a te igazsággoddal: A te igéd igazság.” – Krisztus ezen kijelentésével kapcsolatban késztetést éreztem a Szentlélektől, hogy felhívjam a fiatalok figyelmét az ige tanulmányozására. Aki szövetséget kötött Istennel, tanulmányozza az igét!

Kedves ifjak, ne olvassátok a pletykalapokat. Tegyétek félre a regényeket. Pál idejében az efézusi hívők elégették varázslással foglalkozó könyveiket. Tisztítsuk meg otthonunkat a pletykalapoktól, a trágár képeket tartalmazó folyóiratoktól, melyek mind sátáni eredetűek. A fiatalok nem engedhetik meg maguknak, hogy ilyenekkel mérgezzék elméjüket. „Mi köze van a polyvának a búzával?” Akik Krisztus követőinek vallják magukat, csak igaz, örök értékű olvasmányokkal foglalkozzanak.

Fel kell készülnünk a legünnepélyesebb feladatokra. A világnak megmentésre van szüksége. A munka csodálatosan halad előre idegen országokban, és saját ajtónk árnyékában is számtalan lehetőség van megosztani másokkal a hármass angyal üzenet megmentő igazságát. Kiadványainkat úgy terjesszük, mint a szél az őszi leveleket! Ezt az üzenetet kaptuk az Úrtól. A nagy munka elvégzésének összefüggésében hogyan is engedhetné meg magának valaki, hogy értékes időt és Istentől kapott eszközöket pocsékoljon el olyan dolgokra, amelyek nem javát és Isten dicsőségét szolgálják. Tanulmányozzuk szorgalmasan a Szentírást, ez legyen tanácsadónk. Senki ne hanyagolja el az erő és áldás ezen forrását!

Mountain View-ban Isten hírvívőjeként léptem fel, hogy szóljak az intézményeinkben dolgozó fiatalokhoz. Ez az üzenet azonban minden ifjúra érvényes, aki szombatünnepelőnek vallja magát, és különösen azokra, akik az intézményeinkben dolgoznak.

Kedves fiatalok, nagy szükség van az önvizsgálatra! Sokan elvesztek a San Francisco-t ért félelmetes csapásban. Azok közül, akik odavesztek abban a borzalmas földrengésben, hányan voltak felkészülve a halálra? Az élők közül hányan kapnak figyelmeztetést?

Egyikünk sem mondhatja meg előre, hol lesz a következő pusztító földrengés. Ki áll készen?

Senki ne higgye azt, hogy a szórakozás fontos, és a Szentlélek gondatlan figyelmen kívül hagyása az önző gyönyör óráiban nem lényeges kérdés. Isten nem csúfoltatik meg. Minden fiatal így gondolkodjon: „Készen állok rá ma, hogy befejeződjön az életem? Készen állok elvégezni a munkát, amelyet az Úr rám bízott?”

Minden fiatal tegye irányadójává Isten szavát, és naponta gyűjtse össze az igéből az utasításokat. Akik visszautasítják ezek követését, olyan magokat vetnek, amelyeket az ellenség adott a kezükbe, és nem gondoskodnak a termés betakarításáról. Annak a számtalan lehetőségnek a fényében, melyet mindannyian kaptunk, hogy Isten igéjének világosságában járjunk, nem szomorú arra gondolni, hogy egyesek saját gondatlan kedvteléseik útját választják?

Minden befolyásunkat szentül őrizzük meg és használjuk fel arra, hogy lelkeket mentsünk Krisztusnak. A fiatalok ne gondolják, hogy sporttevékenységeik, esti összejöveteleik, zenés szórakozásuk, ahogy az a mindennapi gyakorlatban elfogadott, Krisztus előtt is elfogadható.

Újra és újra világosságot nyertem azzal kapcsolatban, hogy összejöveteleinket mindig határozott vállalásos befolyás jellemezze. Ha fiataljaink összegyűlnek a Szentírás olvasására és megértésére, feltéve a kérdést, hogy: „Mit tehetnék, hogy elnyerjem az örök életet?”, majd együttesen az igazság oldalára állnának, az Úr Jézus áldásának esője záporozna szívükre.

Ó, ha minden gyülekezeti tag, intézményeink minden munkása rádöbbenne, hogy ez az élet az iskola, amely felkészít megállni a mennyek Isten

előtt, tisztán, makulátlanul és önzetlenül, gondolatban és cselekedetekben! Minden szó és tett, minden gondolat bekerül a mennyei feljegyzésekbe. Az Úr szava idősnek és fiatalnak egyaránt szól: Isten igazsága töltse be lelketeket és elméteket. Így imádkozzatok: „Ó, Uram, tartsd meg lelkemet, hogy ne hagyjalak téged figyelmen kívül!” Szálljon fel imánk Istenhez, hogy megszentelje lelkünket, gondolatainkat, szavainkat, cselekedeteinket. Kérjük Istent, hogy az önzés egyetlen célnaszála se szövődjön bele jellemünk szövetébe.

“Minden befolyásunkat szentül őrizzük meg és használjuk fel arra, hogy lelkeket mentünk Krisztusnak.”

Imádkozzunk: „Szenteld meg szívem igazságoddal! Angyalaidd tartsák meg lelkünk egységét! Add, hogy a Te igéd hassa át elmémet, vezessen ebben az életben és készítsen fel az örök életre!”

Az igazság ereje és hatalma által szentelődünk meg és emelkedünk fel az ige mércéjére. Az Úr útját csak a legfigyelmesebb engedelmisséggel tanulhatjuk meg. Tanulmá-

nyozzuk az igét!

– *The Youth's Instructor*, 1906. augusztus 14.

MEGBESZÉLENDŐ KÉRDÉSEK

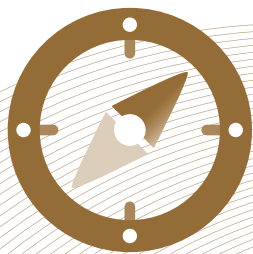
1. Milyen szövetséget kell minden fiatalnak megkötnie Istennel? _____
2. Soroljátok fel, mit nem kellene olvasnunk. _____
Miért? Mit tesznek ezek elménkkel? _____
3. Mit kellene Krisztus követőinek olvasniuk? _____
4. Miért nem engedhetjük meg magunknak, hogy értékes időt és erőforrásokat vesztegessünk el kevésbé fontos dolgokra? _____

5. Melyik az a két dolog, amit senkinek nem kellene elhinnie? _____

6. Melyik két kérdést kellene minden fiatalnak feltennie magában? _____

- Szakíts időt arra, hogy elgondolkodj, mit is jelent ez számodra!
7. Milyen gyakran kellene utasításokat gyűjtenünk az igéből? _____
8. Mi jellemezze összejöveleteinket? _____
9. Ez az élet egy iskola. Mi szükséges a sikeres záróvizsgához? _____

10. Mire kell kérnünk Istent? _____
11. Mi az egyedüli módja az Úr útja megtanulásának? _____

A hit fejezetei

A kórház – 1. rész

Barnabas Hope, AFM misszionárius, Törökország

SEGÍTS NEKEM

MEGISMERNI JÉZUST!

A külföldi kórházaktól mindig ideges leszek. Talán azért, mert szamarak bámulnak a parkolóban, mert mindenhol befejezetlen betonezés van, vagy mert az épület sarkánál nagy nyíl mutat hátrafelé, rajta a felirat: „Halottasház”. Nem tudom pontosan mi okozza, de a tény és a tudat, hogy jelenleg épp ez az én körzeti kórházam, nagyon idegessé tesz.

Két évvel ezelőtt, amikor a feleségem épp nem volt az országban, be kellett mennem kivizsgálásra a kórházba. A sürgősségi ellátásra hét órát vártam és örültem, hogy nem véreztem annyira, mint aki előttem volt azon a helyen, és melyről a fejem mögötti falon virító vérfolt tanúskodott. Miközben egy hordágyon feküdtem egy teremben húsz más pácienssel és a falon levő vérfoltot bámultam, arra gondoltam, milyen jó, hogy gyűjtöttem a pénzt. Ezt arra értem, hogy egyetlen nap egy tiszta falú amerikai kórházban annyiba kerül, mint egy használt autó. Másrészt, miután már két órája hallgattam, hogy a mellettem levő hordágyon fekvő beteg folyamatosan jajgat és nyöszörög vesekőve okozta fájdalmaiban, átgondoltam: „Talán egy kis egyedüllét is jól jönne.”

Egy kórházi látogatás itt hosszas várakozást jelent fertőző, beteg emberek mellett. Az érzés, hogy becsúfolnak egy váróterembe, ahol hat székre kilencven személy várakozik, már elegendő ahhoz, hogy inkább körbejárjam az épületet és a halottasházban keressek ülőhelyet. Ott senki nem szuszog rám. Amerikában a váróteremben folyóiratokat lehet olvasgatni. A nagy teremben kárpitozott székek sorakoznak, sőt, még játszószooba is van a gyerekeknek. Itt azonban nem. Csak állsz az ajtó mellett, szorongatod a számodat és várod, hogy vagy jobban leszel, vagy megvizsgálják, vagy meghalsz, amelyik hamarabb bekövetkezik.

Ezen a reggelen az egyik hűsége gyülekezeti barátunkat, Halitot kísértem el a kórházba. Az éjjel nálunk aludt, hogy korán indulhassunk. 7.30-ra értünk oda, és a kórház már tele volt. Halit egy 54 éves vállalkozó.

Vidám természetű, gyerekszerető, de mivel nemrég vált el, magányos, és a gyülekezetben lelt családra. Meggyőződése, hogy hithű muzulmán, de igazság szerint szereti a Bibliát és annak üzenetét. Mielőtt nemrég szülőhelyére, keletre látogatott volna, ezt mondta: „Lelkész, adj nekem sok olvasnivalót! Újszövetséget, videókat Jézusról, brosrúkat. Szeretném ezeket szétoosztogatni. Kelet veszélyes

számodra, de én muzulmán vagyok. Én terjeszthetem ezt a jó hírt. Mindenkinél el kellene ezeket olvasnia.” Egyértelműen örülünk annak, hogy Halit a gyülekeztünk családjához tartozik.

Ezen a héten, amikor szorítást érzett a mellkasában és félelemtől remegő hangon értesített a telefonban, hogy légszomja van, aggódni kezdtem. Berohantam vele a kórházba, és négy órával később megtudtuk, hogy tüdőgyulladásra van.

Miközben a röntgenképre vártunk, azon gondolkodtam, milyen csodálatos szolgálatot végzett Jézus az érzelmileg és fizikailag beteg emberek között. A kórház váróterme úgy nézett ki, ahogy én a Bethesda tavának partját elképzeltem. Nem magát a medencét, hanem a kényelmetlen, büzlő padokat, ahol fekélyekkel, sebekkel, hegekkel borított emberek várokoztak. A legjobb, amit aznap reggel Halitért tehettem, az volt, hogy felolvastam neki a 91. zsoltárt és imádkoztunk. Jézus azonban meg tudta gyógyítani az embereket. *(Folytatjuk)*

© 2014 Adventist Frontier Missions (AFM). Ha szeretnél többet megtudni az AFM szervezetről, ha szeretnéd havi rendszerességgel kézhez kapni ingyenes folyóiratunkat, mely telis-tele van csodálatos missziós történetekkel, ha szeretnéd segíteni az evangélium hirdetésében, keresd fel a www.afmonline.org honlapot, vagy hívd az 1-800-937-4236 telefonszámot.

AZ ÁRRAL SZEMBEN

„Megtehetjük, hogy az örökkévalóságot kihagyjuk a számításból? Megengedhetjük magunknak, hogy az árral úszva figyelmen kívül hagyjuk Istent?”

Istennel JÁRNI – (2.)

Aranyszöveg | Jeremiás 15:16

„Ha szavaidat hallattad, én élveztem azokat; a te szavaid örömömre váltak nékem és szívemnek vígasságára; mert a te nevedről neveztettem oh Uram, Seregeknek Istene!”

I. RÉSZ

Az áhítatnak nagy ereje van, mert bibliatanulmányozás és ima által hozzáférhetünk a menny minden erőforrásához. Mivel a Biblia Isten szava, természetfölötti erővel ruház fel bennünket. Ami az embernek lehetetlen, Isten ereje által lehetségessé válik.

Fil 4:13 – „Mindenre van erőm a Krisztusban, aki engem megerősít.”

Gondolkodjatok el azon a sok csodálatos dologon, amelyet fiatalok és idősek hit és az Úr szava által megtettek.

Zsid 11:33-35 – „Akik hit által országokat győztek le, igazságot cselekedtek, az ígéreteket elnyerték, az oroszlánok száját betömték. Megoltották a tűznek erejét, megmenekedtek a kard élitől, felerősödtek a betegségből, erősek lettek a háború-

ban, megszalasztották az idegenek táborait. Asszonyok feltámadás útján visszanyerték halottjaikat; mások kínpadra vonattak, visszautasítván a szabadulást, hogy becsebb feltámadásban részesüljenek.”

És bár ezek ősi feljegyzések, Isten szavának ereje semmit nem gyengült az évezredek során. A fiatalok ma is képesek nagy dolgokat tenni az Úrért. Életünkben váljon a legfontosabbá és mindennapossá Isten szavának meghallgatása. Akik mernek és cselekednek Istenért, már ébredéskor keresik szavát.

“ A világunkban végezhető legdicsőbb munka ma az, ha azzal dicsőítjük Istent, hogy életünkben megnyilvánul Krisztus jelleme. ”

– 6T, 439. old

TARTALOM | B-41 | OKTÓBER 12.

9 | Istennel járni – 2. rész

13 | Gyümölcszedés – 2. rész

14 | Növekedés a kegyelemben

16 | A kórház – 2. rész

Hogyan valósítsuk meg, hogy minden reggel oda-szenteljük magunkat áhítatban Istennek?

Egyeseknek nehezen megy a reggeli ébredés. Sze-retnének korán felkelni, de annyira fáradtnak érzik magukat, hogy elhatározzák, majd holnap korán kelnek. Ha tartanak is áhítatot, csak sietve, nehogy elkéssenek az iskolából vagy a munkahelyükről. Ez azonban nem ruház fel az élethez szükséges természet-fölötti erővel. Ha saját erőnkre támaszkodunk, garan-táltan gyengén haladunk.

Zsolt 127:1-2 – „Ha az Úr nem építi a házat, hiába dolgoznak azon annak építői. Ha az Úr nem őrzi a várost, hiába vigyáz az őriző. Hiába néktek korán felkelnetek, későn feküdnötök, fáradsággal szerzett kenyeret ennetek! Szerelmesének álmában ad eleget.”

Nagyon nagy segítség, ha már előző este átgon-doljuk a következő reggelünket. A lefekvés ideje legyen arányban napirendünkkel és alvásigényünkkel, és váljon szokásunkká megfelelő időben nyugovóra térni. Így reggel is könnyebben kelünk fel. Amikor itt az ideje, megfelelően tudjuk elkezdni a napot. Ne forduljunk a másik oldalunkra, és ne szundikáljunk késésig.

Péld 26:14 – „Mint az ajtó forog az ő sar-kán, úgy a rest az ő ágyában.”

Isten tudja, hogy sokunknak nehezebb esik a reg-geli felkelés, ezért felajánlotta, hogy felébreszt minket. Kérd, hogy segítsen időben felkelni. Amikor pedig megteszi, válaszolj hívására.

Ézsa 50:4 – „Az Úr Isten (...) fölserkenti minden reggel, fölserkenti fületem, hogy hallgassak, miként a tanítványok.”

Amikor a többiek előtt kelünk fel, egy csendes, félreeső helyen, „belső kamránkban” tarthatjuk meg személyes áhítatunkat, ahol nem zavarjuk azokat, akik még esetleg alszanak.

Péld 27:14 – „Aki nagy hangon áldja az ő barátját, reggel jó idején felkelvén; átokul tulajdoníttatik néki.”

Hogyan alakíthatunk ki egy értelmes imaéletet? Amikor két ember először találkozik, lehetséges, hogy nehezen indul a beszélgetés. Ez ugyanígy van az imával is. A következő javaslatok azonban hasznosak lehetnek.

„Kérhetjük a bűnbocsánatot, a Szentlélek kiáradását, a keresztyeni jellemet, bölcses-séget és erőt az Ő munkája végzéséhez, de bármilyen más ajándékot is, amit megígért. Aztán hinnünk kell, hogy megkapjuk, és meg kell köszönnünk Istennek, amit kap-tunk.” (Nevelés, 258. old.)

Amint aktívan kutatjuk, hogyan lehetünk mások segítségére, mind több és több imacélt találunk.

„Mihelyt az emberek kivonják magukat a társadalmi élet és a keresztyent terhelő kötelezettségek valamint a kereszthordás alól, mihelyt megszűnnek a legkomolyab-ban fáradozni Urukért és Mesterükért, ki érettük dolgozott, bármily hűséges munká-sok voltak is, többé nincs miért imádkoz-niuk, és semmi sem készíti őket áhítatra.” (Jézushoz vezető út, 101. old.)

II. RÉSZ

Elménk egyik törvénye, hogy ami érdekel bennünket, arra időt és figyelmet fordí-tunk. Aki a sport, a filmek vagy a videójátékok iránt érdeklődik, ezekre fordít időt és figyelmet.

Honnan tudjuk, hogy a fiatal Jeremiás idejét és figyelmét a Biblia kötötte le? Onnan, hogy ez érdekelte.

Jer 15:16 – „Ha szavaidat hallattad, én élveztem azokat; a te szavaid öröömre váltak nékem és szívemnek vígasságára.”

A Biblia azonban többet kér, mint időt és figyel-met. Megértéséhez mennyei segítségre van szükségünk.

„Amilyen lelkülettel kezdtek neki a Szent-írás tanulmányozásának, az határozza

meg, hogy milyen segítség áll mellétek. A világosság honából való angyalok azok-kal vannak, akik alázatos szívvel kere-szik a mennyei útbaigazítást. Azonban ha önelégülten nyitjuk meg a Bibliát (...), Sátán áll mellénk és elferdítve tárja elénk Isten világos kijelentéseit.” (Gospel Wor-kers, 1892, 127. old.)

Amikor fenntartások nélkül átadjuk magunkat Jézusnak, amikor időt és figyelmet szentelünk a Bibliára, csodálatos dolog történik.

„Az a könyv, amely azelőtt nem érdekelt bennünket, mert olyan igazságokat mutatott be, amelyek bűnös életünk ellen tettek bizonyosságot, most a lélek igazi táplálékává, az élet örömévé és vigaszává lesz.” (*Üzenet az ifjúságnak*, 274. old.)

A Krisztusnak való odaszentelődés nem teszi szükségtelemmé a szorgalmas tanulmányozást, de hatékonnyá teszi az erőfeszítést.

„Ahogy az értékes fémek a földfelszín alatt rejtőznek, a lelki gazdagság is a Szent Könyvben van elrejtve. Isten szavának rejtett értelmét elménk erőfeszítésével és imádságos figyelemmel fedezhetjük fel.” (*The Review and Herald*, 1891. november 10.)

Soha ne elégedjünk meg azzal, hogy a lelkész, a szülő vagy a szombatiskolai tanító tanulmányozzon helyettünk.

„Nektek, akik már nem vagytok a Biblia diákjai, hanem intellektuálisan ellustultatok, ezt mondanám: (...) Azonnal kezdjétek el erőfeszítésre serkenteni agyátokat. Jézus erejével jelentsétek ki, hogy tanulmányozni fogtok az örökkévalóságért, és felülkerekedtek lomha természeteteken. Ezután,

“A Biblia tanításainak valódi ismeretére csakis a Szentlélek által juthatunk el, aki ihlette azokat. A tudás pedig akkor gyökerezik meg, ha éljük is azt. Mindennek engedelmeskednünk kell, amit Isten Igéje parancsol, és összes ígértétét igényelhetjük.” – *Nevelés*, 189. old.

addig soha nem látott őszinteséggel vesétek bele magatokat az Úr munkájába és szavának tanulmányozásába.” (*The Review and Herald*, 1886. április 6.)

Tanulmányozás közben saját szavaitokkal írástok le, amit tanultatok. Ez segít összeszedni gondolataitokat, megkönnyíti az ismétlést és a tanultak megjegyzését. Ugyanakkor jegyezzétek fel, hogy mely bibliai gondolatok lesznek aznap különösen segítségetekre, és ezeket a nap folyamán többször ismétlegessétek. Ha alkalmatok adódik, osszátok meg másokkal, mit tanultatok, ez is segít emlékezni rá és követni azt.

III. RÉSZ

A Bibliában számos csodálatos példát találunk olyan emberekről, akik nagyra értékelték a naponkénti személyes áhítatot. Ezek a mintái azoknak az áldásoknak, amellyel Isten minket is szeretne megörvendeztetni.

Énokh háromszáz évig járt folyamatos közösségben Istennel. Bár hitehagyó társadalomban élt, hűséges maradt Hozzá. Énokh annyira kedves volt Isten előtt, hogy Ő felvitte a mennybe, mintegy bemutatva a mennyei seregnek, hogy milyen lesz Isten népe az idők végén.

Bár sikeres, virágzó vállalkozást vezetett, Ábrahámnak minden reggel és este az áhítat volt a legfontosabb. Isten pedig a hűségesek atyjává tette.

Dániel, a kitüntetett diák, lelki élete gyakorlását szakmai képzése ideje alatt sem adta fel. Ez volt sikerének titka az iskolában és egész karrierjében. Oda-szentelődése, személyes áhítata annyira gazdagodott és

olyan fontossá vált, hogy inkább kockáztatta a halált, mint az erről való lemondást. Példaként állhat tehát azok előtt, akik hozzá hasonlóan nehéz pillanatokkal élnek át.

A személyes áhítat, a lelki élet legnagyobb, legki-magaslóbb példája maga Jézus Krisztus.

Mk 1:35 – „Kora reggel pedig, még szürkületkor, fölkelvén, kiméne, és elméne egy puszta helyre és ott imádkozék.”

Jézus ezekből az Atyával töltött áhítati órákból nyerte erejét. Reggelről reggelre átgondolta napi teendőit. Bölcsességet kért, hogy felfedezze a leselkedő gonoszt, és erőt, hogy ellenállhasson neki.

Dávid, pásztorként, zenészként, katonaként, bujdósóként és királyként átélt tapasztalatai során sem engedte meg soha, hogy valami akadályozza áhítatát.

Zsolt 55:18 – „Estve, reggel és délben panaszkodom és sóhajtozom, és ő meghallja az én szómat.”

Zsolt 63:7 – „Ha reád gondolkodom ágyamban: örváltásról örváltásra rólad elmélkedem.”

Dávid felfedezte, hogy az áhítat percei készítették fel ellenállni a mindennapok kísértéseinek.

Zsolt 119:11 – „Szívembe rejtettem a te beszédedet, hogy ne vétkezzem ellened.”

Reggeli áhítatunk vezet és irányít a nap folyamán, hogy az igének ne csak hallgatói, hanem megtartói legyünk. (Jak 1:22)

Jak 1:23-25 – „Mert ha valaki hallgatója az igének és nem megtartója, az ilyen hasonlatos ahhoz az emberhez, aki tükörben nézi az ő természet szerinti ábrázatát: Mert megnézte magát és elment, és azonnal elfelejtette, milyen volt. De aki belenéz a szabadság tökéletes törvényébe és megmarad amellett, az nem feledékeny hallgató, sőt cselekedet követője lévén, az boldog lesz az ő cselekedetében.”

Dávidhoz és Jeremiáshoz hasonlóan fedezzük fel, hogy a naponkénti áhítat percei a legkedvesebbek számunkra.

Zsolt 119:103 – „Mily édes az én ínyemnek a te beszéded; méznél édesbb az az én számnak!”

MEGBESZÉLENDŐ KÉRDÉSEK

I. RÉSZ

1. Melyek azok a tevékenységek, amelyek miatt a fiatalok este későn fekszenek le? Az alváshiány mellett még milyen károkat okoz ez? _____
2. Gondold át napirendedet! Át kell alakítanod ahhoz, hogy időd jusson a személyes áhítatra? _____
Ha igen, tedd meg minél hamarabb a szükséges változtatásokat, kezdve a lefekvés idejével.
3. A *Nevelés* című könyv 258. oldalán olvasható általános irányelvek fényében írd egy imát saját, jelenlegi körülményednek és szükségleteidnek megfelelően.
4. Mit kell tenned, ha rádöbbenél, hogy nincs miért imádkoznod, és nem érzel késztetést az áhítatra? _____

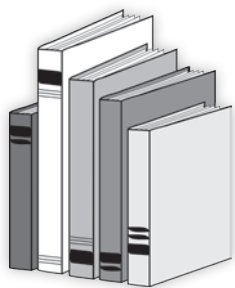
II. RÉSZ

5. Miért annyira fontos megfelelő lelkülettel tanulmányozni a Szentírást? _____
6. Miért nem vonzó a bibliatanulmányozás a megtéretleneknek? _____
Miért vonzó a megtért hívőnek? _____
7. Mit kell tenned, ha felismerted, hogy másoktól függsz a bibliatanulmányozásban? _____
8. Írd le saját szavaiddal, hogyan alkalmazhatod a második rész utolsó három bekezdésében olvasható javaslatokat. _____

III. RÉSZ

9. Olvasd el a *Jézus élete* 90., 362–363. old. Gondolkodj el Jézus hitéletén. Hogyan tudnád minél jobban követni példáját? _____

További tanulmányozásra: *Üzenet az ifjúságnak*, 246–268. old.

Mennyei látomás

Gyümölcszedés – 2. rész

Ezután azt mondtam: „Ügyeltek ezekre a bogyókra, majd eljöttek velem még többet keresgélni a magas bokrokra?” Ők azonban nem voltak felkészülve a gyümölcs gondozására. Edényünk és zsákunk volt bőven, de mindent felhasználták az élelmiszer tárolására. Belefáradtam a várakozásba és végül megkérdeztem: „Nem gyümölcsöt szedni jöttetek? Akkor miért nem készültetek fel megfelelő eszközökkel?”

Egyikük így válaszolt: „White testvérnő! Mi valóban nem számítottunk rá, hogy egyáltalán találunk gyümölcsöt, mert a környéken sok ház van, és mindenféle rendezvények, de mivel te annyira lelkes és izgatott voltál ezzel kapcsolatban, elhatároztuk, hogy veled jövünk. Gondoltuk, hogy hozunk bőven ennivalót és élvezzük a kikapcsolódást, ha nem is szedünk gyümölcsöt.”

Így válaszoltam: „Nem értem ezt a hozzáállást. Azonnal vissza kell mennem a bokrokhoz. Már így is jól eltelt a nap, nemsokára esteledik, és akkor nem szedhetünk többet.” Egyesek velem jöttek, mások a kocsinál maradtak enni.

Az egyik helyen egy kisebb társaság szeдеgetett és izgatottan társalogtak valamiről, ami láthatóan komolyan lefoglalta figyelmüket.

Közelebb mentem és felfedeztem, hogy egy nő karján ülő kisgyerekek foglalkoztak. Így szóltam: „Csak egy kevés időtök maradt hátra, jobb lesz dolgozni, ameddig még lehet.” Sokan azt figyelték, ahogy egy fiatal lány és egy fiatalember versenyt futottak a kocsiig. Amikor odaértek annyira elfáradtak, hogy le kellett ülniük pihenni. Mások is leheveredtek a fűbe pihenni. Így telt el a nap, és nagyon keveset tettünk. Végül így szóltam: „Testvéreim, ti ezt egy sikertelen kirándulásnak nevezitek. Ha ez a munkamódszeretek, akkor nem is csodálkozom a kudarcon. A siker vagy a kudarc azon múlik, hogy miként állunk hozzá a munkához. Itt sok gyümölcs van, mert én találtam. Néhányan közületek hiába keresgéltek az alacsony bokrok között,

másoknak sikerült találniuk is néhány szemet, de a magas bokrok mellett egyszerűen elmentetek azért, mert nem gondoltátok, hogy találtok rajtuk valamit. Láthatjátok, hogy a bogyók, melyeket szedtem, nagyok és érettek. Nemsokára minden bogyó beérik, és újra átkutathatjuk a bokrokat. Engem így tanítottak gyümölcsöt szedni. Ha a kocsi mellett keresgéltek volna, ti is találtatok volna gyümölcsöt, ahogy én. Azok, akik csak most tanulják, hogyan kell végezni ezt a fajta munkát, lemásolják, amit ma tőletek láttak. Az Úr erre a sűrűn lakott területre helyezte ezeket a gyümölcstermő bokrokat, és elvárja tőletek, hogy megtaláljátok őket. De ti túlságosan elfoglaltatok magatokat az evéssel és különféle szórakozásokkal. Nem azzal az

őszinte elhatározással jöttetek ki a mezőre, hogy gyümölcsöt találjatok és szedjétek. Ezután sokkal nagyobb lelkesedéssel és őszinteséggel kell dolgoznotok együttesen, teljesen más megközelítéssel, különben munkátok nem lesz sikeres. Ha helyesen jártok el, megtaníthatjátok a fiatalabb munkásoknak, hogy az evés vagy a szórakozás nem fontos. Nehéz munka volt az élelmiszeres kocsit idáig elhozni, és titeket jobban érdekelt az élelem, mint a gyümölcsök leszedése, melyet munkátok eredményeképpen haza kellett volna vinnetek. Legyetek szorgalmasok, és először az elöttetek levő gyümölcsöket szedjétek le, majd csak azután keresgéljétek távolabbi helyeken. Visszatérve, így sikeresek lesztek.”

– *Gospel Workers*, 1892, 330–331. old.

Történelmi kapcsolat

Növekedés a kegyelemben

Hanem növekedjete a kegyelemben és a mi Urunknak és megtartó Jézus Krisztusunknak ismeretében.” A fiatalok kívánsága, hogy Jézusban növekedve, gyarapodjanak kegyelemben és ismeretben. A Szentírás tanulmányozása által egyre többet tudunk meg Jézusról, és megismerjük az igazság útját.

Akik folyamatosan növekednek kegyelemben, szilárdan állnak hitükben és haladnak előre. Minden, magát Jézus Krisztus tanítványának valló fiatal szívében legyen ott az őszinte vágy, hogy elérje a legmagasabb keresztényi mércét, és Krisztus munkása legyen. Ha céljául tűzi ki, hogy azok között lesz, akik makulátlanul állnak majd meg Isten trónja előtt, akkor folyamatosan haladnia kell. Csak úgy maradhatunk szilárdak és határozottak, ha naponta fejlődünk lelkieken. A hit növekszik, amikor felülkerekedik a kételyeken és az akadályokon. Az igazi megszentelődés fokozatos. Ha növekedünk kegyelemben és Krisztus ismeretében, minden alkalmat és lehetőséget kihasználunk, hogy minél több ismeretet szerezzünk Jézus életéről és jelleméről.

A hit növekszik, amikor jobban megismerjük Megváltónkat, hosszasan tanulmányozva tiszta életét és végtelen szeretetét. A legnagyobb tiszteltetés Istennel szemben, ha tanítványainak nevezzük magunkat, mégis távol vagyunk Tőle, és nem engedjük, hogy Szentlelke tápláljon és gyarapítson. Amikor növekedünk a kegyelemben, akkor örömről leljük a vallásos összefüggéseken való részvételben, boldogan teszünk bizonyosságot Krisztus szeretetéről a gyülekezet előtt. Isten, az Ő kegyelme által elővigyázatosá teheti a fiatalokat, ismerettel és tapasztalatokkal ajándékozva meg gyermekeit. Így növekedhetnek naponta a kegyelemben.

Ne mérjétek érzelmeitekkel a hiteteket. Vizsgáljátok meg szíveteiket, és Isten iránti szereteteteiket. Tegyétek fel magatoknak a kérdést: A mai nap értékes perceit saját szükségleteim kielégítésére, saját szórakoztatásomra fordítottam, vagy kerestem, hogyan

tehetnék másokat boldoggá? Segítettem a körülöttem levőket, hogy kapcsolatba kerüljenek Istennel és értékeljék az örökkévaló dolgokat? Gyakoroltam valásomat otthonomban, kinyilatkoztattam Krisztus kegyelmét szavaim, magaviseletem által? Kötelességtudó engedelmességgel tiszteltem szüleimet, betartva ezzel az ötödik parancsolatot? Jókedvvel végeztem apró, mindennapi teendőimet, és megtettem mindent, hogy könnyítsek mások terhén? Megtartóztattam ajkaim a gonosztól, és nyelvem a hamis beszédétől, dicsőítettem Krisztust, Megváltómat, Aki életét adta, hogy elérhetővé váljon számomra az örök élet?

A nap kezdetén, kedves ifjak, ne hanyagoljátok el az őszinte imát! Jézus felruház erővel, kegyelemmel, hogy ellenálljatok az ellenség kísértéseinek, bármilyen formában is környékezzek meg. Ha őszintén, hittel, a lélek alázatosságával kéritek, az Úr meghallgatja imátokat. Legyetek figyelmesek az imában. Jézus mondta: „Kérjétek és adatik néktek; keressetek és találtok; zörgessetek és megnyitattik néktek. Mert aki kér, mind kap; és aki keres, talál; és a zörgetőnek megnyitattik. Avagy ki az az ember közületek, aki, ha az ő fia kenyeret kér tőle, követ ad néki? És ha halat kér, vajjon kígyót ad-e néki? Ha azért ti gonosz létekre tudtok a ti fiaitoknak jó ajándékokat adni, mennyivel inkább ad a ti mennyei Atyátok jókat azoknak, akik kérnek tőle!”

A gyerekek és a fiatalok forduljanak Jézushoz terheikkel, aggodalmaikkal, mert Ő meghallgatja kéréseiket és megadja nekik, amire szükségük van. Legyünk őszinték és határozottak. Hivatkozzunk Isten ígéreteire, majd kételkedés nélkül higgyünk Benne. Ne várjuk, hogy valami különlegeset érezzünk, mielőtt

megérkezik az imára kapott válasz. Ne határozzuk meg, milyen sajátos módon dolgozzon értünk, hogy elhiggyük, hogy megkapjuk, amit kértünk. Egyszerűen bízunk szavában, és helyezzük kezébe ügyünket. Teljes hittel higgyük, hogy meghallgatja imánkat, és a legmegfelelőbb időben és módon adja meg a választ, mert mennyei Atyánk mindig a javunkat nézi. Éljük meg imáinkat. Járjunk alázatosan, és haladjunk előre, a cél felé.

„Mert nap és pajzs az Úr Isten; kegyelmet és dicsőséget ad az Úr, nem vonja meg a jót azoktól, akik ártatlanul élnek.” „Féljétek az Urat, ti szentjei! Mert akik őt félik, nincs fogyatkozásuk. Az oroszánok szükködnének, éheznek; de akik az Urat keresik, semmi jót sem nélkülöznek.” „Tartóztasd meg nyelvedet a gonosztól, és ajkadat a csalárd beszédétől. Kerüld a rosszat és cselekedjél jót; keresd a békességet és kövesd azt. Az Úr szemei az igazakon vannak, és az ő fülei azoknak kiáltásán; Az Úr orcája pedig a gonosztévőkön van, hogy kiirtsa emlékezetöket a földről. Ha igazak kiáltnak, az Úr meghallgatja, és minden bajukból kimentti őket. Közel van az Úr a megtört szívekhez, és megsegíti a sebhedt lelkeket.”

Íme, számos ígéret azoknak, akik eltávolodnak a gonosztól és megtanulnak jót cselekedni. Tűzzünk ki magas célokat, mint József, Dániel és Mózes, majd vegyük figyelembe a jellemépítés árát, és építsünk az örökkévalóságnak. Sátán ellenkezni fog erőfeszítése-

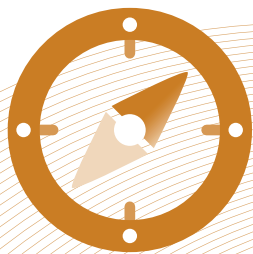
inkkel. Ösvényünk nem lesz mindig egyenes és akadálymentes, de Isten ígéreteiből bátorítást nyerünk. Az Úr a szavát adta, hogy az igazságért tett minden erőfeszítésünkben megsegít. Mi gyengék vagyunk, és nem rendelkezünk bölcsességgel, de Ő ezt mondja: „Ha pedig valakinek közületek nincsen bölcsessége, kérje Istentől, aki mindenkinek készségesen és szemrehányás nélkül adja; és megadatik néki.”

Soha ne engedjük el Isten karját, maradjunk meg az Ő szolgálatában, és a Bárány vére által győzedelmeskedünk. Ha megtesszük ezt magunkért, befolyásunk a körülöttünk élőket is érinti. Mennyire kellemesek a helyén mondott, megfelelő szavak! Milyen sok erő származik a reménység, bátorítás szavaiból a megfelelő időben azok számára, akik csüggedésre hajlanak. Határozzuk el, hogy magasba emeljük Isten elveit, és jó irányba befolyásoljuk környezetünket. A jó cselekedeteknek semmi nem szab határt. Ha Isten szava életünk irányítója, ha ez vezérli cselekedeteinket és céljainkat, akkor áldássá és nem átokká válunk mások számára, és siker koronázza erőfeszítéseinket. Kapcsoltba maradunk Istennel, világossággá válunk másoknak és abban a kiváltságban részesülünk, hogy Jézus munkatársai lehetünk. Nem érhet minket nagyobb megtiszteltetés Jézus hozzánk intézett szavainál: „Jól vagyon jó és hű szolgám, kevesen voltak hű, sokra bízlak ezután; menj be a te uradnak örömébe.”

– *The Youth's Instructor*, 1886. szeptember 1.

MEGBESZÉLENDŐ KÉRDÉSEK

1. Hogyan tudhatunk meg többet Jézusról? _____
2. Hogyan maradhatunk határozottak és szilárdak a hitben? _____
3. Mi a legnagyobb tiszteletlenség Istennel szemben? _____
4. Mit kérjünk Istentől a nap kezdetén? _____
5. Isten ígéretei hogyan segítenek a jellemépítésben? _____
6. „Siker koronázza erőfeszítéseinket” – milyen feltételek köthetők ehhez az ígérethez? _____
7. Mi a legnagyobb megtiszteltetés, amit egy személy kaphat? _____

A hit fejezetei

A kórház – 2. rész

Barnabas Hope, AFM misszionárius, Törökország

SEGÍTS NEKEM

MEGISMERNI JÉZUST!

Van egy rész az evangéliumokban, amit minden író figyelmen kívül hagyott: hogy érezhették magukat a tanítványok, amikor az a sok beteg ember körük zsúfolódott, hogy Jézus közelébe kerüljenek? Az eltorzult arcú és testű, mindenféle betegségben megrokkant, piszkos emberek állandó gyűrűt alkottak Jézus körül.

Természetesen voltak ott tiszta, ápolat emberek is. Akik a tetőn keresztül engedték le barátjukat Jézushoz, biztosan ilyenek voltak. De tudom, hogy a rokkantak és a betegek gyakran magányosak, ezért nagy részük piszkos és ápolatlan. Hogy viszonyultak ehhez a tanítványok? Vajon úgy érezték magukat, mint én a helyi kórházban?

Az elmúlt héten bementem a kórházba meglátogatni egyik gyülekezeti tagunkat. Sadaatin, a majdnem vak biblia munkásunk már tíz napja volt benn. Azt mondta, olyan jól érezte magát ott, hogy akár tovább is maradt volna. Egy koszos kórházban? Beteg emberekkel összezsúfolva? Hogyan lehetséges ez?

Sadaatin azért érzte jól magát, mert a tíz nap alatt végig bizonyosságot tett Jézusról. „Mind többet és többet mondtam.” Első nap, amikor bementem hozzá, épp nem volt látogatási idő, ezért kijött, és pizsamában megállt a lépcsőkön. Aznap, gondviselészerűen, mielőtt még tudtam volna, hogy a kórház felé megyek, betettem egy kis üveg olajat a zsebembe. Hirtelen eszembe jutott, hogy nálam van, és elmondtam Sadaatinnak, hogy megkenem olajjal és imádkozom érte. Volt nálam egy kis, zsebméretű török nyelvű Újszövetség, amit átadtam neki két másik adventista kiadvánnyal együtt, hogy adja oda valakinek, hisz ő nem tudja elolvasni. Amikor három nappal később ismét meglátogattam, Sadaatin bemutatott egy kerekesszékekben ülő embernek. „Ez a férfi látta, hogy imádkoztál értem és megkérdezte, milyen jó barátom van, aki megteszi ezt értem. Azt is tudni akarja, látogathatná-e gyülekezetünket.” Azt is elmondta, hogy az egyik nővér meglátta az Újszövetséget az ágya mellett és elkérte magá-

nak. Széles mosollyal mondta, hogy mindenhol beszélt Jézusról, és átadott egy listát, hogy milyen könyveket, és hány darab Bibliát vigyek még be neki. Két orvosának bemutatta Ben Carson *Áldott kezek* című könyvét török nyelven. Ottléte végére annyira fellelkesedett, hogy az egész folyosót lázba hozta evangelizálásával.

Hogyan tudott Sadaatin olyan vidám maradni abban a piszkos kórházban? A titok, hogy majdnem vak. Nem látta a falon a vérfoltokat, a mocskot a padlón, a gyűrött, pecsés ágyneműt. Látta viszont a láthatatlant, az emberek szívét, akiknek szükségük volt valamire. El tudtok képzelni egy 2000 ágyas kórházat, ahol csak egyetlen egy

ember keresztény? Sadaatin meglátta ezt a kihívást, ezt a lehetőséget, és bentléte tíz napját áldásos tapasztalattá változtatta. Úgy képezem el, hogy Jézus is ezt látta, amikor lejött a földre. Azt hiszem, hogy lassan a tanítványok is kezdtek az Ő szemszögéből látni.

„Mert minden ti érettetek van, hogy a kegyelem sokasodva sokak által a hálaadást bőséggé tegye az Isten dicsőségére. Azért nem csüggedünk; sőt ha a mi külső emberünk megromol is, a belső mindazáltal napról-napra újul. Mert a mi pillanatnyi könnyű szenvedésünk igen-igen nagy örök dicsőséget szerez nekünk; Mivelhogy nem a láthatókra nézünk, hanem a láthatatlanokra; mert a láthatók ideig valók, a láthatatlanok pedig örökkévalók.” (2Kor 4:15-18)

Istenem, kérlek, vakíts meg, hogy láthassak!

© 2014 Adventist Frontier Missions (AFM). Ha szeretnél többet megtudni az AFM szervezetről, ha szeretnéd havi rendszerességgel kézhez kapni ingyenes folyóiratokat, mely telis-tele van csodálatos missziós történetekkel, ha szeretnél segíteni az evangélium hirdetésében, keresd fel a www.afmonline.org honlapot, vagy hívd az 1-800-937-4236 telefonszámot.

AZ ÁRRAL SZEMBEN

„Megtehetjük, hogy az örökkévalóságot kihagyjuk a számításból? Megengedhetjük magunknak, hogy az árral úszva figyelmen kívül hagyjuk Istent?”

Mit OLVASSUNK?

Aranyszöveg | Filippi 4:8

„Továbbá, Atyámfiai, amik csak igazak, amik csak tisztességesek, amik csak igazságosak, amik csak tiszták, amik csak kedvesek, amik csak jó hírűek; ha van valami erény és ha van valami dicséret, ezekről gondolkodjatok.”

I. RÉSZ

Bár Pál egy komor börtönben volt leláncolva és tudta, hogy bármelyik nap kivégezhetik, írt egy levelet Timóteusnak az utolsó kívánságairól. A Bibliát tanulmányozva felfedezhetünk benne néhány apróságot, melyek fontos információkat tartalmaznak. Ezek a kérések Pál értékrendjébe engednek bepillantást.

Utolsó letartóztatása hirtelen és váratlanul történt. Elfogták és Rómába vitték anélkül, hogy összehedhetne volna csekély ingóságát. És melyek voltak ezek?

2Tim 4:13 – „A felsőruhámat, melyet Troásban Kárpusnál hagytam, jöttödben hozd el, a könyveket is, kiváltképpen a hártyákat.”

Nem volt pénze egy új kabátra, és nem akarta egy ilyen költséggel terhelni az egyházat. Csak abban az esetben kért pénzt a kincstárból, ha az az evangélium terjesztésére vagy a szegények segítségére szolgált. A kabátja mellett volt még né-

hány könyve és tekerce, melyek nagyon értékesek voltak, és melyeket általában mindig magával vitt. Csak találgathatjuk, hogy milyen könyvek és tekercek lehettek, melyek biztatást és bátorítást nyújtottak neki magányában, míg a halálra várt. Lehet, hogy közöttük voltak a Zsoltárok könyve, egy énekeskönyv, hisz tudjuk, hogy a börtönben is énekelt, hangosan és szívében is. (lásd: ApCsel 16:25, Ef 5:19)

Ezek az írások tartalmazhatták a Szentírás történelmi könyveit is. Ilyen olvasmányok mellett soha nem volt magányos.

“Vallásos tapasztalatotok jellege nagy mértékben függ a szabadidőtökben olvasott könyvektől.”

– *The Publishing Ministry*, 68. old.

TARTALOM | B-42 | OKTÓBER 19.

17 | Mit olvassunk?

21 | A két út

22 | Egy üzenet fiataljainknak

24 | Dorothy és az iPod

„Isten Igéjével kezében minden emberi lény – bárhová vetné is sorsa – olyan közösségnek örülhet, amelyet csak választ. A Biblia lapjain az emberiség legnemesebb és legkiválóbb képviselőivel beszélgethet és hallgathatja az Örökkévaló hangját, amint Ő az emberekhez szól.” (*Nevelés*, 127. old.)

Lehet, hogy prófétai írások is voltak könyvei között, melyek által angyalok serege állt mellé ott, a börtönben.

„Miközben azokat a témákat tanulmányozza és azokon gondolkodik, »amikbe angyalok vágyakoznak betekinteni« (1Pt 1:12), az ő társaságukat élvezheti.” (*ibid.*)

Az is lehetséges, hogy Jézus életéről és szolgálatáról szóló iratai is voltak.

„Követheti a mennyei Tanító lábnyomát, hallgathatja szavait, mint amikor a hegyeken, völgyekben és a tengernél tanított. Már itt a földön a menny légkörében élhet.” (*ibid.*)

A Timóteushoz írt levél rámutat arra, hogy Pál, élete végéhez közeledve, szorgalmasan tanulmányo-

zott. Prófétai ajándéka nem tette érvénytelenné a bibliatanulmányozás szükségét.

Ezzel a szokásával pedig nem volt egyedül. Dániel is figyelmesen olvasta az ihletett írásokat.

Dán 9:2-4 – „Én, Dániel, megfigyeltem a könyvekben az esztendőik számát, amelyről az Úr ígéje lőn Jeremiás prófétához, hogy hetven esztendőnek kell eltelni Jeruzsálem omladékain. És orcámat az Úr Istenhez emelém, hogy keressem őt imádsággal, könyörgéssel, böjtöléssel, zsákban és hamuban. És imádkozám az Úrhoz, az én Istenemhez, és vallást tevék.”

Pál és Dániel nem voltak egyediek és különlegesek. Péter is feljegyezte, hogy „amely idvesség felől tudakozódtak és nyomozódtak a próféták, akik az irántatok való kegyelem felől jövendöltek” (1Pt 1:10). Mi is csodálatos áldásokban részesülhetünk, miközben tanulmányozzuk az ihletett írásokat. Ézsaiás ezt tanácsolta: „Keressétek meg majd az Úr könyvében, és olvassátok!” (Ézsa 34:16)

II. RÉSZ

Nem minden könyv egyformán értékes. Vannak nagyon jó könyvek, de a bolti kínálat tele van olyan olvasmányokkal, melyeknek nincs erkölcsi értéke. Már Salamon napjaiban is voltak olyan írások, melyekre nem volt érdemes időt fordítani.

Préd 12:14 – „Mindezekből, fiam, intessél meg: a sok könyvek írásának nincs vége, és a sok tanulás fáradságára van a testnek.”

Az Apostolok Cselekedeteiben azt olvassuk, hogy a keresztények egyes könyveket annyira veszélyesnek tartottak, hogy nyilvánosan elégették őket.

ApCsel 19:19 – „Sokan pedig azok közül, kik ördögi mesterségeket gyakoroltak, könyveiket összehordva, mindeneknek láttára megégetik vala.”

Amikor Pál azt mondta Timóteusnak, hogy „legyen gondod a felolvasásra” (1Tim 4:13), elsősorban a Szentírás nyilvános felolvasására gondolt. De utasításai ugyanúgy érvényesek lehetnek a személyes olvasásra is.

Gondosan válogassuk meg, mit olvasunk, mert ezek a könyvek irányítják gondolatainkat és befolyásolják elménket. Vannak olyan olvasmányok, amelyek kételkedést ébresztenek bennünk Istennel szemben. Vannak olyanok, melyek csökkentik a bibliatanulmányozás és ima iránti érdeklődésünket. Vannak köny-

vek, amelyek komolyan károsítják képzeletünket, sőt, gondolatmenetünket. Vannak könyvek, melyek erkölcstelen gondolatokra és vágyakra serkentenek. Milyen gondolatokkal van tele elménk? Milyen gondolatokat kellene kiiktatnunk?

Fil 4:8 – „Továbbá, Atyámfiak, amik csak igazak, amik csak tisztességesek, amik csak igazságosak, amik csak tiszták, amik

“Minél gyakrabban és minél alaposabban tanulmányozzátok a Bibliát, annál szebbnek fog az tűnni, annál kevésbé fogtok könnyű fajsúlyú olvasmányok után vágyni.”

– Üzenet az ifjúságnak, 274. old.

csak kedvesek, amik csak jó hírűek; ha van valami erény és ha van valami dicséret, ezekről gondolkodjatok.”

Mi élelemmel tápláljuk testünket, és olvasással, nézéssel, hallgatással, gondolkodással elménket. Ahogy a szemét-étel (junk food) károsítja a testet, ugyanúgy a szemét-olvasmányok az elmét.

„A gondolatok olyanok, mint az étel az elmének.” (*The Youth's Instructor*, 1902. október 9.)

Péter azt tanácsolja a keresztényeknek, hogy övezék fel elméjüket (1Pt 1:13). Ez azt jelenti, hogy fegyelmezzük gondolatainkat, és ne engedjük őket elkalandozni. Pál azt mondja, hogy ejtsük foglyul gondolatainkat, hogy engedelmeskedjenek Krisztusnak (2Kor 10:5).

John Bunyan, klasszikus allegóriájában, A Szent Háború-ban a szemet, szem-kapunak nevezi. Sátán a „szem-kapun”, a „fül-kapun”, az „ízlelés-kapun” és az „érzék-kapun” keresztül keresi a bejáratot

III. RÉSZ

Isten országának egyik megkülönböztető jellemvonása az igazság szeretete. Akik hűségese Istenhez, semmiképp nem adják fel az igazságot. Sátán és követői azonban túlságosan szigorúnak tartják ezt.

Jn 8:44 – „Nincsen ő benne igazság. Mikor hazugságot szól, a sajátjából szól; mert hazug és hazugság atyja.”

Sátán egyik kedvenc útja elménk eléréséhez a kitárgyalt irodalom. Izgalmas, életszerű jeleneteket, erősza-
kos megnyilvánulások leírását, veszélyt, izgatottságot, románcot használ fel az érzelmek felkorbácsolására, a pillanatnyi örömszerzésre. Ez a fajta kedvtelés azonban káros és a bűnbe visz (lásd: Zsid 11:25).

„A regények, a sikamlós és izgalmas mesék aligha jelentenek kevésbé átkot az olvasóknak. A szerző talán azt állítja, hogy erkölcsi tanítást ad, és művébe végig beleszó vallási nézeteket, de az esetek nagy többségében Sátánról van szó angyali álcában, hogy minél hatékonyabban csábíthasson.” (*Colporteur Ministry*, 143. old.)

Az elképzelt történetek olvasása, nézése vagy hallgatása rövid kikapcsolódást nyújthat az élet valóságából. Azonban, az alkoholhoz hasonlóan, ez a kikapcsolódás is csak illúzió. Befogadóját nem elégíti ki, sőt, még több ilyen jellegű ingerre vágyik (lásd: Péld 23:35).

elménkbe, hogy elpusztíthassa lelkünket. Megpróbálja magára irányítani figyelmünket, felkelteni érdeklődésünket, hogy ártson nekünk. Nemcsak Isten ihlet írókat. Sátán is ihlet tehetséges szerzőket, hogy írjanak olyan szavakat, melyek az érzékek, az élvezet központját serkentik az agyban, ezért egyesek számára függőséget is okozhatnak. Az élvezetserkentő gondolatokba olyan gondolatokat és elméleteket kevernek, melyek károsak, mivel ellentmondanak Isten szavának.

„Sátán műve ez, aki folytatásos történetekkel és regényekkel akarja elvarázsolni az érzékeket és kielegetni belőlünk az Isten szava utáni vágyat.” (5T, 517. old.)

A néha nyílt, de legtöbbször rejtett filozófiák és gondolatok egy ideig csak szunnyadnak, de az elvetett maghoz hasonlóan előbb-utóbb kicsíráznak, a gondolatok és cselekedetek olyan aratását eredményezve, mely megkeseríti az életet és lecsökkenti a fiatalok lehetőségeit egy világ-megváltoztató életre.

Sátánnak ezernyi, látszólag veszélytelen álcája van a figyelmetlen keresztények behálózására.

„Még az a regény is káros, amely nem sugall erkölcstelenséget, és amely talán kiváló elveket akar tanítani. A mese iránti puszta érdeklődés kapkodó, felületese olvasáshoz szoktat. A logikus gondolkodásról viszont leszoktat.” (*A nagy Orvos lábnyomán*, 445. old.)

Van értelme Istentől megtiltott könyveket olvasni „kiváló elvek” tanulása érdekében? Ez ugyanaz a kísértés, mint a jó és gonosz tudásának fájánál. Ha rendelkezünk az élet vizének forrásával, miért innánk szennyezett kutakból? Jeremiás így kiáltott fel:

Jer 2:13 – „Mert kettős gonosztságot követett el az én népem: Elhagytak engem, az élő vizek forrását, hogy kutakat ássanak magoknak; és repedezett kutakat ástak, amelyek nem tartják a vizet.”

Miközben kerüljük a valótlanságot, vannak igaz történetek is, melyeket a keresztényeknek szintén kerülniük kellene. Vannak valós leírások háborúkról, vérontásokról, visszaélésekről és erkölcstelenségről. Azzá válunk, amire időt fordítunk (lásd: 2Kor 3:18).

Amennyire lehetséges, ne összpontosítsuk gondolatainkat a világban történő rosszra. Pál mondta:

Ef 5:3 – „Paráznaság pedig és akármely tisztátalanság vagy fösvényesség ne is neveztesselek ti közöttetek, amint szentekhez illik.”

Az ilyen dolgok ne váljanak beszédtemánkká. Ha folyamatosan ilyen gonoszságokról gondolkodunk olvasmányaink miatt, biztosan beszélgetéseinkben is helyet kapnak, „mert nem tehetjük, hogy amiket látunk és hallottunk, azokat ne szóljuk” (ApCsel 4:20).

A pápaság által elkövetett bűntényekkel kapcsolatban pedig ezt olvashatjuk: „Titkos tanácskozásai Sátán és angyalai befolyásolták a gonosz embereket, de láthatatlanul köztük volt Isten angyala is, és félelmetes feljegyzést készített méltánytalan intézkedéseikről és tetteikről. E feljegyzések túl iszonyatosak ahhoz, hogy az ember elhordozza őket.” (*A nagy küzdelem*, 59. old.) A francia forradalom gonosz eseményeivel kapcsolatban Ellen White kijelentette, hogy Franciaország „már annyira megtelt bűnnel, hogy az már le sem írható a borzalmái miatt” (*A nagy küzdelem*, 286. old.).

Válasszunk olvasnivalót a rengeteg rendelkezésünkre álló kiváló és értékes könyv közül. Ott vannak az Istenért munkálkodó emberek életrajzai, a missziós erőfeszítések történetei, tudományos, egészségügyi és más kiadványok, ahol a hozzáértő szerzők pontosságra és értékes gondolatok megosztására törekednek. Bármit olvasunk is, bizonyosodjunk meg róla, hogy kiállja a Fil 4:8 tesztjét.

MEGBESZÉLENDŐ KÉRDÉSEK

I. RÉSZ

1. Dániel kijelentette, hogy az értelmes bibliatanulmányozás és -ismeret lesz a végidei igazak egyik jellemvonása. (Dán 12:4) Mit mond ez arról, hogy milyen olvasmányokat részesítsünk előnyben ezekben az utolsó napokban?

2. Az a kijelentés, hogy a próféták maguk is gondosan és figyelmesen tanulmányoztak, mit árul el a bibliatanulmányozás fontosságáról? _____

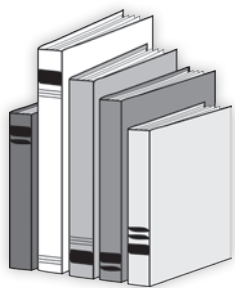
II. RÉSZ

3. Hogyan károsítják az olvasókat a kitalált szerelmi történetek és az izgalmas kalandmesék? _____
4. Milyen tanulságot rejt a mag példája a megfelelő olvasmány kiválasztásának fontosságáról? Gal 6:7-8 _____

III. RÉSZ

5. Az elképzelt dolgok valóságosak? _____ Mit mond Fil 4:8 a valótlanságokról? _____
Gondolkodj el a szövegben említett többi kérelemről, majd keresd ki egyenként a szavakat egy szótárból. Mitől válhat egy nem kitalált témájú könyv is elfogadhatatlanná a keresztények számára? _____
6. Hogyan alkalmazhatóak ezek az elvek más dolgokra, például a filmekre? _____
7. Olvasási szokásaid kiállják Fil 4:8 tesztjét? _____
Milyen könyveket és folyóiratokat ne nyiss meg mostantól kezdve? _____

További tanulmányozásra: *Boldog otthon*, 410–418. old., *Üzenet az ifjúságnak*, 270–290. old. Írj egy listát azokról az irányelvekről, melyek segítenek jó olvasmányokat kiválasztani. Leírhatod a jó olvasmányok hasznos következményeit, illetve a rossz olvasmányok kárát is.

Mennyei látomás

A két út

Az 1856. május 27-án tartott Battle Creek-i konferencián látomást kaptam az egyházat érintő általános kérdésekről. Elvonult előttem Isten nagysága és dicsősége.

Az angyal így szólt: „Rettenetes az Ő fensége, ti mégsem veszítetek tudomásul. Rettenetes az Ő haragjában, ti mégis naponta vétkeztek Ellene. »Menjetek be a szoros kapun. Mert tágas az a kapu és széles az az út, amely a veszedelemre visz, és sokan vannak, akik azon járnak. Mert szoros az a kapu és keskeny az az út, amely az életre visz, és kevesen vannak, akik megtalálják azt.«

Az utak különbözőek, különállóak, és ellentétes irányba vezetnek. Az egyik az örök életre, a másik az örök halálra. Láttam az utak közötti különbséget, valamint a rajtuk haladók közötti különbséget is. Az utak ellentétesek. Az egyik széles és sima, a másik keskeny és egyenetlen. A rajtuk haladók is ellentétesek jellemében, életvitelben, öltözködésben és beszédtemában.

Akik a keskeny úton mennek, arról beszélnek, milyen öröm és boldogság vár rájuk útjuk végén. Tekintetük gyakran szomorú, mégis szent, kegyes örömtől sugárzó. Nem úgy öltöznek, beszélnek vagy cselekszenek, mint a széles úton járók. Példaképük van. A fájdalom férfiája, a szenvedés ismerője nyitotta meg előttük azt az utat, és maga is végigjárta. Követői látják lábnyomát, mely vigasztalással és örömmel tölti be szívüket. Ő biztonságban áthaladt rajta. Akkor ők is megtehetik, ha követik lábnyomát.

A széles úton mindenki a saját személyével, ruházatával, kedvtelésével van elfoglalva. Belemérülnek a hangos jókedvbe és vidámságba, nem is gondolva rá, hogy útjuk végén a biztos pusztulás vár rájuk. Naponta közelebb kerülnek pusztulásukhoz, mégis egyre jobban sietnek. Ó, mennyire elszomorított ez a látvány!

Sokat láttam a széles úton haladni, akiken ezek a szavak álltak: „Meghalt a világnak. Minden dolgok vége elközelített. Te is légy készen.” Pontosan úgy néztek ki, ahogyan a körülöttük levő hiú emberek, kivéve arcuk szomorúságát, mely szemembe ötlött. Beszél-

getésük ugyanolyan volt, mint a körülöttük lévő élvhajhászó meggondolatlanoké, de olykor mély megelégedéssel mutattak a ruhájukra varrt betűkre, és a többieket is felszólították, hogy ugyanolyan viseljenek. A széles úton álltak, mégis azt állították, hogy a keskeny úton járókhoz tartoznak. Ezt hajtogatták a körülöttük levőknek: „Nincs különbség köztünk. Egyformák vagyunk. Egyformán öltözködünk, beszélünk és viselkedünk.”

Majd visszairányítottak az 1843 és 1844-es évekbe. Akkor a megszentelődés lelkelete élt, ami ma hiányzik. Mi történt Isten hitvalló, különleges népével? Láttam, hogy alkalmazkodnak a világhoz, nem akarnak szenvedni az igazságért. Láttam, hogy nem vágnak engedelmeskedni Isten akarátának. Visszatekintettem Izrael gyermekeire az Egyiptomból való kivonulás után. (...) Láttam, hogy sokan, akik azt állítják, hogy hisznek az utolsó napok igazságában, érthetetlennek tartják Izrael fiai zúgolódását vándorlásaik idején, hogy miután Isten oly csodálatosan gondoskodott róluk, annyira hálátlanok voltak, hogy elfeledték, amit értük tett. Az angyal megszólalt: „Ti még rosszabbul viselkedtek.”

A próbák idején egyesek elkezdnek visszatekinteni, és azt gondolják, hogy nehéz sorsuk van. Egyesek Isten hivatásos szolgálói közül nem tudják, mit jelent a tisztító próba. Időnként maguknak alakítanak ki vagy képzelnek el próbákat, és annyira könnyen elcsüggednek, megsértődnek, elveszítik méltóságukat, hogy kárt okoznak magukban, másokban és Isten ügyében. Sátán felnagyítja előttük próbáikat és olyan gondolatokat ültet elméjükbe, amelyeknek, ha utat engednek, tönkreteszik befolyásukat és hasznukat. (...)

Félelmetes dolog Isten ellen panaszkodni. Ők nem fogják fel, hogy az út, amelyen járnak, egy rögzös, önmegtagadó, önfeláldozó út, és nem várhatják el, hogy minden simán menjen, mintha a széles úton járnának.

– 1T, 127–129. old.

Történelmi kapcsolat

Egy üzenet fiataljainknak

Vannak életbevágó fontosságú könyvek, amelyeket fiataljaink nem olvasnak. Elhanyagolják, mert nem annyira érdekfeszítőek, mint az ő könnyű olvasmányaik. Ajánljuk ifjaink figyelmébe ezeket az olvasmányokat, mint amelyek elengedhetetlenül fontosak a keresztény jellem kiépítéséhez.

Hitünk leglényegesebb pontjainak bele kell vésődniük a fiatalok emlékezetébe. Már találkoztak ezekkel az igazságokkal, de nem ismerik annyira, hogy ez irányítsa tanulmányozásukat. A fiatalok olvassanak olyan dolgokat, amelyek egészséges, megszentelő hatással vannak elméjükre. Erre szükségük van ahhoz, hogy józanul elkülöníthessék és felismerhessék az igaz vallást. Van sok jó, de nem megszentelő olvasmány.

Most van az ideje és az alkalmja a fiatalokért dolgozni. Mondjátok el nekik, hogy válsághelyzetben vagyunk és tudnunk kell felismerni az igaz kegyességet. Fiataljainknak segítségre, felemelésre, bátorításra van szüksége, de megfelelő módon. Lehet, nem úgy, ahogy ők szeretnék, de mindenképp úgy, hogy megszentelt elméhez segítsük őket. Mindennél nagyobb szükségük van jó, megszentelő vallásra.

Nem számítok rá, hogy sokáig élek. Munkám majdnem kész. Mondjátok el fiataljainknak, hogy szeretném, ha szavaim olyan életmódra bátorítanák őket, amely a legvonzóbb a mennyei seregek előtt, és a legnemesebb befolyást gyakorolja a körülöttük élőkre.

Éjszakánként kiválogattam és félretettem azokat a könyveket, amelyek nem előnyösek a fiataloknak. Válasszunk ki nekik olyan könyveket, melyek őszinteségre ösztönöznek, és az ige megnyitására serkentenek. Ez elém tárult a múltban, és gondoltam, bemutatom nektek, és biztonságba helyezem. Nem engedhetjük meg magunknak, hogy haszontalan olvasmányokat adjunk a fiatalok kezébe. Olyan könyvekre van szükség, amelyek áldására válnak az elmének és a léleknek.

Ezt nagyon könnyelműen kezeljük, ezért népünknek ismernie kell, amit mondok.

Nem hiszem, hogy több bizonyágtételt írhatok még ezután. A határozott gondolkodású emberek tudják, mi a megfelelő a munka felemelésére és előrevitelére. Isten szeretetével szívükben, mélyebbre kell ásniuk Isten dolgainak kutatásában. Aggódok azért, hogy fiataljaink megfelelő olvasmányokat kapjanak kézhez, és természetesen az idősek is. Figyeljünk az igazság vallásos vonzerejére. Tartsuk nyitva elménk Isten szavának igazságai előtt. Sátán akkor érkezik, amikor az emberek vigyázatlanok. Ne elégedjünk meg azzal, hogy egyszer elhangzott a figyelmeztetés. Ezt újra és újra hangoztatnunk kell. Kezdjünk el egy olyan olvasóprogramot, amely sokakat vonz és befolyásol. Ha nem kell tovább dolgoznom, szívesen beszélgetek a fiataloknak való könyvek előkészítésében.

Olyan munkát kell végezni a fiatalokért, amely kihat az elméjükre, hogy Isten megszentelő igazsága formálhassa őket. Őszintén kívánom, hogy fiataljaink ismerjék fel a hit általi megigazulás és a jellem tökéletesítésének valódi értelmét, mely felkészíti őket az örök életre. Nem számítok rá, hogy sok ideig élek, és ezt az üzenetet hagyom az ifjainak, hogy kitűzött céljaikban sikerre jussanak.

Kérem testvéreimet, hogy bátorítsák a fiatalokat Isten kegyelmének és értékének magasba emelésére. Folyamatosan imádkozzatok és dolgozzatok az igaz vallás értékéért. Helyezzétek előtérbe Isten kegyelmének és szentségének áldását és vonzerejét. Tehernek

éreztem ezt, mert tudtam, hogy elhanyagolt téma.

Nincs biztosítékom arra nézve, hogy még sokáig élek, de érzem, hogy az

Úr elfogadott. Ő tudja, mennyit szenvedtem miközben tanúja voltam az úgynevezett keresztények alacsony életszínvonalának. Úgy éreztem, hogy kötelező, hogy az igazság meglátszódjék életemben, és bizonyosságtételelem eljusson az emberekhez. Szeretném, ha

“Ajánljuk ifjaink figyelmébe ezeket az olvasmányokat, mint amelyek elengedhetetlenül fontosak egy keresztény jellem kiépítéséhez.”

minden töledek telhetőt megtennétek, hogy írásimat a külföldön élők kezébe adjátok. Mondjátok el a fiataloknak, hogy számos lelki

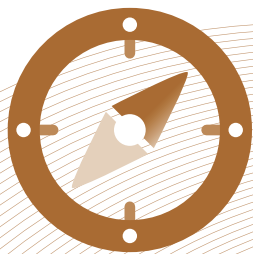
kiváltságban részesültek. Isten azt szeretné, ha őszinte erőfeszítéssel mutatnák be az igazságot az emberek előtt. Különleges feladatom, hogy ezeket elmondjam nektek.

– *The Review and Herald*, 1915. április 15.

MEGBESZÉLENDŐ KÉRDÉSEK

1. Miért hajlamosak a fiatalok elhanyagolni a számukra létfontosságú olvasmányokat? _____
2. Milyen befolyást gyakorolnak a megfelelő könyvek elménkre? _____
Minden jó könyv betölti ezt a szerepet? _____
3. A fiatalok mindig elfogadják azt a segítséget, ami a legjobban a javukra válik? _____
4. Mire van mindennél nagyobb szükségük? _____
5. Milyen tulajdonságokra kell figyelniük azoknak, akik előkészítik a fiatalok olvasmányait? _____
6. Nem minden fiataloknak való könyv éri el az isteni mércét. Soroljátok fel, mire kell figyelnetek olvasmányaitok kiválasztásánál. _____
7. A szerző szerint mi a legértékesebb? _____
Mi az áldásos és vonzó? _____
8. Istennek feladata van az ifjak számára. Mi az? _____
9. Ez a cikk volt White testvérnő utolsó üzenete az ifjúságnak, halála előtt csupán három hónappal jelent meg. Mondjátok el saját szavaitokkal a fiatalokkal kapcsolatos szemléletét és óhaját. _____

Szerintetek miért fektetett akkora hangsúlyt a minőségi olvasmányokra? _____

A hit fejezetei

Dorothy és az iPod

Joelle Thea, AFM misszionárius, Dél-kelet Ázsia

SEGÍTS NEKEM

MEGISMERNI JÉZUST!

Miközben a konyhában mosogattam, hallottam a mellettem levő házból kiszűrődő szorgalmas felolvasást, amely tulajdonképpen hangsúlyos szótagolás volt. A szomszédom, Dorothy, a hatvanas éveiben járt, gyülekezetünk tagja volt, és szerette olvasni a Bibliát. Nem tudott folyékonyan olvasni, mert soha nem volt lehetősége iskolába járni.

Miközben hallgattam, hogy Dorothy szavanként, szótagonként küszködik az olvasással, hirtelen eszembe jutott, hogy meg kellene ajándékoznom egy digitális hangos Bibliával. A következő napokban megpróbáltam vásárolni egy digitális lejátszót, de nem kaptam minőségit. Telt az idő, a munka, a tanítás és más teendőim annyira összezsúfolódtak, hogy nem volt időm elmenni a szomszédos országba egy jó minőségű lejátszót vásárolni.

Az egyik szombat délután imádkozás közben eszembe jutott Dorothy szükséglete egy hangos Bibliára: „Uram, nem volt időm elmenni és vásárolni egy lejátszót!” – próbáltam mentegetni kudarcomat.

„Mid van?” – éreztem a kérdést. Pillantásom rá-

esett a mellettem álló könyvespolcon levő iPod-ra.

„De Uram, ez a szép iPod-om! Azért vettem, hogy hallgathassam a Bibliát, énekeket, prédikációkat. Tudod, hogy nekem is szükségem van lelki táplálékra.”

„Te könnyűszerrel tudod olvasni a Bibliát, ugyanakkor a számítógépedről és a telefonodról is tudsz lejátszani hanganyagot. Tudod, hogy nem használod sokat az iPod-ot, és Dorothynek nálad nagyobb szüksége van rá. Ő is az én gyermekem.”

Ő, nehéz volt a harc. Tudtam, hogy Isten szólt szívemhez. Tudtam, hogy oda kell adnom az iPod-ot, de nehéz volt. Miért volt annyira nehéz? Végére is egy iPod semmi Jézus áldozatához képest, és én mégis harcoltam. Ekkor eszembe jutott egy idézet, amely a dolog gyökeréhez vezetett és rámutatott bűnömre: „Isten szemében egyetlen bűn sem csekély. (...) Mily sokszor dorgálás nélkül hagyják a büszkeséget, az önzést, a kapzsiságot és az irigységet. Holott Isten szemében ezek a bűnök különösen bántóak.” (*Jézushoz vezető út*, 30. old.)

Tudtam mit kell tennem. Vasárnap reggel levettem szép, kék iPod-omat a polcra, letöröltem róla a port, majd a számítógépre csatlakoztattam. Átmásoltam, majd letöröltem róla a prédikációkat, nyelvleckéket és más angol nyelvű anyagot. Nem hagytam rajta mást, csak a Bibliát, a helyiek nyelvén. A beállításokat, amennyire tudtam, leegyszerűsítettem. Azon a délután átvittem az iPod-ot és egy pár hangfalat Dorothynek. Alig hitt a szemének. Leültünk egy szőnyegre, és mindent beállítottam neki. Beindítottuk, és Máté evangéliumának szavai, az ő nyelvén, betöltötték a szobát. Csodálkozva, örömmel hallgatta. „Ez annyira csodálatos!” – kiáltott fel. Elővette megviseit Bibliáját és megmutatta, honnan kezdett olvasni Ézsaiás könyvét tizen-nyolc hónappal korábban. Most éppen elkezdte a Jelenések könyvét. Szótagról szótagra. Ez az igazi odaadás.

Előrevittem a Jelenésekig, és Dorothy a hangszóróra meredve hallgatta, megilletődve, olyan óvatosan fogva az iPod-ot, mintha a legkisebb fuvallat is ártana neki. „Most már sokkal könnyebben megértem a Bibliát. Olvastam, olvastam és olvastam, és annyira nehezen értettem. Erősen próbálkozom, de annyira feledékeny vagyok. Most már hallgathatom, és értem, és a férjem is hallgathatja. Valamilyen mértékben halláskárosult, és a gyülekezetben nem mindig hallja jól a prédikációt. Ezek a hangszórók azonban elég hangosak, hogy ő is gond nélkül megértse. Nagyon fogja értékelni.”

Önzésemre dorgálás volt Dorothy öröme.

Kérlek, imádkozzatok Dorothyért és a többi helyi gyülekezeti tagért. Sokuk nagyon kevés oktatásban részesült, de szeretnének tanulni, majd gyakorlatba ültetni ismereteiket. Imádkozzatok, hogy Isten továbbra is ihlessen és segítsen, hogy legjobb tanúbizonysága lehessenek.

© 2014 Adventist Frontier Missions (AFM). Ha szeretnél többet megtudni az AFM szervezetről, ha szeretnéd havi rendszerességgel kézhez kapni ingyenes folyóiratukat, mely telis-tele van csodálatos missziós történetekkel, ha szeretnél segíteni az evangélium hirdetésében, keresd fel a www.afmonline.org honlapot, vagy hívd az 1-800-937-4236 telefonszámot.

AZ ÁRRAL SZEMBEN

„Megtehetjük, hogy az örökkévalóságot kihagyjuk a számításból? Megengedhetjük magunknak, hogy az árral úszva figyelmen kívül hagyjuk Istent?”

Mit BESZÉLJÜNK?

Aranyszöveg | Zsoltár 19:15

„Legyenek kedvedre valók szájam mondásai, és az én szívem gondolatai előtted, legyenek, oh Uram, kösziklám és megváltóm.”

I. RÉSZ

Isten bőségesen adományozott csodálatos ajándékokat az emberi családnak. Bár ezek mindegyike fontos, egyik sem lényegesebb a beszéd ajándékánál.

Péld 18:21 – „Mind a halál, mind az élet a nyelv hatalmában van.”

Beszédünk megsebezhet vagy meggyógyíthat másokat.

Péld 12:17 – „Van olyan, aki beszél hasonlókat a tőrészúráshoz; de a bölcsnek nyelve orvosság.”

Szavaink azonban nemcsak másokat sebeznek vagy gyógyítanak – árthatnak vagy segíthetnek nekünk is.

Péld 18:7 – „A bolondnak szája az ő romlása, és az ő beszédei az ő életének töre.”

Nem csoda, hogy ezt a tanácsot kaptuk:

„Minden ajándék közül, melyeket Isten az embernek adott, egyik sem nemesebb vagy nagyobb áldás a beszéd ajándéká-

nál, ha azt a Szentlélek megszentelte.”
(*The Voice in Speech and Song*, 59. old.)

Bár a szavak nagy áldást jelenthetnek, széleskörű és hosszútávú károkat is okozhatnak.

Jak 3:5-6 – „Ezenképpen a nyelv is kicsiny tag és nagy dolgokkal hányja magát. Ímé csekély tűz mily nagy erdőt felgyújt!

A nyelv is tűz, a gonoszságnak összessége. Úgy van a nyelv a mi tagjaink között, hogy megszeplőíti az egész testet, és lángba borítja életünk folyását, maga is lángba borítatván a gyehennától.”

A beszéd békét és egységet eredményezhet, de okozhat szakadást, elidegenedést az egykori barátok között, szíthat ellentéteket és háborúkat.

“ Egy ember jellemét meglehetősen pontosan fel lehet mérni beszédmodorából. ”

– *The Youth's Instructor*, 1895. június 13.)

TARTALOM | B-43 | OKTÓBER 26.

25 | Mit beszéljünk?

29 | Szedjünk rózsát

30 | A beszéd ajándéka

32 | Nyomtató-csoda

Péld 15:1 – „Az engedelmes felelet elfordítja a harag felgerjedését; a megbántó beszéd pedig támaszt haragot.”

Péld 16:24 – „Lépesméz a gyönyörűséges beszédek; édesek a léleknek, és meggyógyítói a tetemeknek.”

Szavaink gondolatainkat fejezik ki, „mert a szív teljességéből szól a száj” (Mt 12:34). Ugyanakkor azt is felfedik, hogy mit nézünk és hallgatunk, mert „nem tehetjük, hogy amiket láttunk és hallottunk, azokat ne szóljuk”. (ApCsel 4:20)

„Egy ember jellemét meglehetősen pontosan fel lehet mérni beszédmodorából.”
(*The Youth's Instructor*, 1895. június 13.)

Mivel szavaink felfedik jellemünket és olyan nagy befolyásuk van jó és rossz irányban egyaránt, Isten szigorúan mérlegeli az ítéletkor. Tulajdonképpen szavaink határozzák meg örök sorsunkat. Jézus mondta:

Mt 12:36-37 – „De mondom néktek: Minden hivalkodó beszédért, amit beszélnek az emberek, számot adnak majd az ítélet napján. Mert a te beszédidből ismeretel igaznak, és a te beszédidből ismertetel hamisnak.”

Nem tarthatjuk féken szavainkat úgy, hogy szűrőt helyezünk a szánk elé.

Jak 3:8 – „De a nyelvet az emberek közül senki sem szelidítheti meg; fékezhetetlen gonosz az, halálos méreggel teljes.”

Ahhoz, hogy a szavak tiszták legyenek, először azok forrását kell megtisztítani.

Mt 12:34-35 – „Mérges kígyóknak fajzatai, mi módon szólhattok jókat, holott gonoszak vagytok? Mert a szívnek teljességéből szól a száj. A jó ember az ő szívének jó kincseiből hozza elő a jókat; és a gonosz ember az ő szívének gonosz kincseiből hozza elő a gonoszokat.”

A beszédünk akkor lesz megfelelő, amikor teljes mértékben átadjuk magunkat Istennek és hallgatunk igéjére. Isten így szól hozzánk:

5Móz 4:1 – „Most pedig hallgass ó Izráel a rendelkezésekre és végzésekre, amelyekre én tanítlak titeket, hogy azok szerint cselekedjetek.”

Amikor Isten szava betölti szívünket, szánkából élő, felüdítő, gyógyító, vigasztaló víz folyamai áradnak a körülöttünk élőkre. Ez egy megkülönböztető jele a valódi keresztényeknek.

Jak 1:26 – „Ha valaki istentisztlőnek látszik köztetek, de nem zabolázza meg nyelvét, sőt megcsalja a maga szívét, annak az istentisztelete hiábavaló.”

“A beszéd ajándéka értékes képesség. Dicsőítsük Istent megfelelő szavakat szólva.” – *Australasian Signs of the Times*, 1903. március 9.

II. RÉSZ

A beszédterápia az egészségügy egy ágazata, mely segíti a beszédproblémás embereket. A beszédterapeuták utasításokat adnak, gyakorlatokat írnak elő pácienseiknek, melyek segítik őket, hogy a lehetőségek szerint minél jobban elsajátíthassák a kommunikálás képességét.

Elmondhatjuk, hogy Isten a Nagy Beszédterapeuta. Ő számos erőforrást bocsátott rendelkezésünkre, hogy ezekkel segítse a lelkileg beszédhibás keresztényeket. Mózesnek is voltak ilyen gondjai. Így szólt Istenhez: „Én nehéz ajkú és nehéz nyelvű vagyok.” (2Móz 4:10) Isten egy ígérettel válaszolt, ami nemcsak Mózesre, hanem ránk is érvényes.

2Móz 4:11-12 – „Az Úr pedig monda néki: Ki adott száját az embernek? (...) Nemde én, az Úr? Most hát eredj és én lélek a te száddal, és megtanítalak téged arra, amit beszélned kell.”

Azáltal, hogy megtanítja, mit kell mondanunk, Isten arra is rávezet, hogy hogyan szóljunk. Isten igéje telve van olyan utasításokkal, amelyek nemcsak arra vonatkoznak, hogy mit mondjunk, hanem erővel is felruháznak ezek kimondásához. Isten igéjének teremő ereje által minden rossz beszéddel kapcsolatos szokásunkat kiiktathatjuk.

Mózes a Sínai-hegynél vigyázott juhaira, amikor Isten megígérte neki, hogy megtanítja, mit kell mondania. Isten megtartotta Mózesnek tett ígéretét. Megtanította, mit kell mondania, és erőt adott a beszédhez. Egy év múlva Mózes már egy egész néppel, nem

a juhaival tért vissza a Sínai-hegyhez. Isten pedig elmondta neki a legfontosabb utasításokat: mit mondjon a Tízparancsolattal kapcsolatban. A harmadik parancsolat kimondottan a beszédünkkel foglalkozik.

2Móz 20:7 – „Az Úrnak a te Istenednek nevét hiába fel ne vedd; mert nem hagyja azt az Úr büntetés nélkül, aki az ő nevét hiába felveszi.”

Ugyanaz az Isten, aki ellenőrzése alatt tartotta egy számár nyelvét és megajándékozta a beszéd képességével, a mi nyelvünket is féken akarja tartani. Megígérte, hogy Ő lesz a mi személyes lelki beszédterapeutánk. Rossz szokásaid vannak? Szenvedsz attól, hogy káromkods vagy fogadkozol? Isten szavában gyógyító, átalakító erő van. Egyetlen beszéddel kapcsolatos rossz szokás sincs, melyet Isten szava ne tudna megváltoztatni. Távol tart attól, hogy olyan szavakat mondjunk, amelyeket nem kellene.

Gondolkodjunk el egy pillanat erejéig a harmadik parancsolatról. Elmondja, melyik az egyik módja annak, hogy kimutassuk Isten iránti szeretetünket. Soha ne használjuk nevét haragosan, tiszteletlenül, ismételve vagy közhelyszerűen. Ez a parancsolat megtiltja, hogy értelmetlen szavakkal helyettesítsük be Isten nevét. A Biblia szerint az Isten parancsolatainak való engedelmség nagy jutalmat eredményez (lásd: Zsolt 19:11).

A Hetednapi Adventista Egyház egyik úttörője Joseph Bates kapitány volt. Ő elsőkézből tapasztalta meg azokat az áldásokat, amelyek ennek a parancsolatnak a betartásából származtak.

Egy kikötővárosban nőtt fel, és tizenkét éves korában már matróz volt. A tengerészek hírhadték káromkodásukról, és Bates is nemsokára eltanulta ezt a rossz szokást. Amint Isten elkezdett dolgozni a szívében, felismerte, hogy az átkozódás és a fogadkozás rossz dolog. Elhatározta, hogy Isten segítségével nem káromkodik többet. Mi is megtehetjük ugyanezt.

„Határozzuk el most, hogy ajkainkkal nem vétkezünk Isten ellen. (...) Nem mindig tudjuk megakadályozni a kísértő gondolatokat, de ellenállhatunk az ellenségnek, hogy ne mondjuk ki ezeket.” (*Historical Sketches*, 146. old.)

Isten megsegítette Bates-et, és kigyomlálta ezt a szokást a beszédéből. Idővel Bates hajóskapitány lett. Amikor hajója útra indult, bejelentette a meglepett tengerészeknek, hogy a káromkodás nem megengedett. Először néhány matróz nem örült ennek a szabálynak, de nemsokára mindannyian felismerték, hogy milyen béke és összhang uralkodik a fedélzeten, és egy kivétellel mindannyian jelentkeztek a kapitány következő útjára is.

III. RÉSZ

A szavakat nemcsak beszédben használjuk, hanem gondolatban is. A parancsolatok, amelyek szavainkról szólnak, elménk gondolataival is foglalkoznak. Ismételjük át az egyik szöveget az első részből.

Mt 12:34 – „Mert a szívnek teljességéből szól a száj.”

Csak akkor zabolázhatjuk meg kimondott szavainkat, ha gondolatainkat is Isten tartja ellenőrzése alatt. Dávid mondta:

Zsolt 19:15 – „Legyenek kedvedre valók szájam mondásai, és az én szívem gondolatai előtted, legyenek, oh Uram, kösziklám és megváltóm.”

Nemcsak a harmadik parancsolat foglalkozik a beszéddel. A kilencedik parancsolat is lelki beszédhibáink kijavítását szolgálja.

2Móz 20:16 – „Ne tégy a te felebarátod ellen hamis tanúbizonyságot.”

Minden gondolatunk vagy igaz, vagy hamis. Minden kiejtett mondatunk vagy őszinte, vagy nem. E parancsolat szerint felebarátaink iránti szeretetünket

azzal mutathatjuk ki, ha helyesen gondolkodunk és igazat beszélünk.

Péld 12:21 – „Útálatosok az Úrnál a csalárd beszédek; akik pedig cselekesznek hűségesen, kedvesek ő nála.”

Ahhoz pedig, hogy igazat szóljunk, nem szabad meghallgatnunk a hazugságokat.

Péld 17:4 – „A gonosztevő hallgat az álnok beszédekre, a csalárd hallgat a gonosz nyelvre.”

Igéjében Isten számos gyógymódot kínál fel különböző beszédhibáinkra. Figyeljétek meg, melyiket kezeli a hálaadás.

Ef 5:4 – „Sem undokság, vagy bolond beszéd, vagy trágárság, melyek nem illenek: hanem inkább hálaadás.”

Más hibákat pedig kedvességgel és együttérzéssel gyógyíthatunk.

Ef 4:31-32 – „Minden mérgesség és fölgerjedés és harag és láрма és káromkodás kivettések közületek minden gonoszsággal együtt; Legyetek pedig egymáshoz jóságosak, irgalmasok, megengedvén egymásnak, miképpen az Isten is a Krisztusban megengedett néktek.”

Isten igéjének megbecsülése és másokkal való megosztása egy másik fajta lelki beszédhibát javít ki.

Fil 2:13-16 – „Mert Isten az, aki munkálja bennetek mind az akarást, mind a munkálást jó kedvéből. Mindeneket zúgolódások és versengések nélkül cselekedjete (...) Életnek beszédét tartván elébök.”

Mivel „kiejtett szavaink erősítik az érzéseket, melyekből születtek” (*The Youth's Instructor*, 1895. június 7.), inkább ne beszéljünk, amikor haragosak vagyunk.

Péld 29:11 – „Az ő egész indulatját előmutatja a bolond; de a bölcs végre megcsendesíti azt.”

A bűncselekmények száma csökken, ahol ismert, hogy térfigyelő kamera van felszerelve. Ehhez hasonlóan szavaink is megváltoznak, amikor az ítéletre gondolunk és rádöbbenünk, hogy minden gondolat és szó feljegyzésre kerül.

Zsolt 139:4 – „Mikor még nyelvemen sincs a szó, immár egészen érted azt Uram!”

Isten megígérte, hogy ha kitartóak vagyunk, győzedelmeskedünk.

„Ne csüggedjünk, ha először kudarcot vallunk. Ha szavaink saját útjukat járják, amikor nem figyelünk oda, ne adjuk fel a harcot. Menjünk Isten elé és kérjük Tőle az erőt. Ő megadja ezt nekünk.” (*The Youth's Instructor*, 1859. május 1.)

MEGBESZÉLENDŐ KÉRDÉSEK

I. RÉSZ

1. A Biblia szerint kegyelemből nyerünk üdvösséget, hit által (lásd: Ef 2:8). Magyarazzátok meg, hogy akkor Mt 12:36-37 szerint miért szavaink alapján ítéltetünk meg. _____

2. Soroljatok fel néhány olyan jó vagy rossz bibliai történetet, melyek a szó erejét szemléltetik. _____

II. RÉSZ

3. A Bibliában Isten megtanít, hogy mit mondjunk és mit ne. Mit mondanak a következő versek szavainkról? 3Móz 19:16, Zsolt 15, 89:1, Péld 10:19, 12:22, 26:18-19, 29:11, 31:26, Ef 4:29, 5:3-4, Jak 1:19, 3:1-12 _____

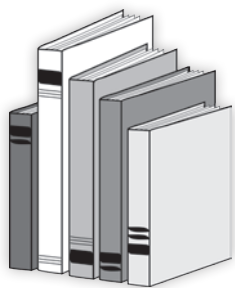
4. A Példabeszédek könyve sokat ír a beszéd ajándékáról. Válasszatok ki egy fejezete a 10-31 közül, majd összegezzétek, mit mond a szavakról. _____

III. RÉSZ

5. Olvassátok el 4Móz 13:25-14:38. Összegezd a hamis bizonyágtevés és a gonosz beszéd következményeit a beszélőre és a hallgatóra egyaránt. _____

6. „Kiejtett szavaink bátorítják az érzéseket, melyekből születtek.” Mondj egy példát, hogy te személyesen hogyan tapasztaltad meg ennek a kijelentésnek az igazságát. _____

További tanulmányozásra: *Krisztus példázatai*, 335–339. old.

Mennyei látomás

Szedjük rózsát

Sokan gyakran foglalkoznak hibáikkal, gyengeségeikkel, fogyatkozásaikkal, csalódásaikkal, és szívük csüggedt. Európai tartózkodásom alatt egy ilyen lélektől levelet kaptam, melyben kétségbeesésében vigasztalást kért tőlem.

A levél átvétele utáni éjjel álmodtam. Nagy kertben jártam, melynek tulajdonosa vezetett körül mindenfelé. Én virágokat szedtem és kellemes illatukban gyönyörködtem, amikor hittestvérem, akitől az említett levelet kaptam, és aki szintén mellettem haladt, a jelentéktelen tövisekre figyelmeztetett, melyek útját állták. Szomorúan állt ott és panaszkodott. Nem követte a vezetőt a helyes ösvényen, hanem a tövis és csalánok között botorkált ide s oda.

„Nem szomorú-e – így panaszkodott –, hogy ezt a szép kertet így elcsúfítják a tövis és a csalánok?” A vezetőnk így felelt: „Ne vesződj a tövisekkel, melyek csak megsebeznek! Szedd inkább a rózsákat, liliomokat és szegfűket!”

Nemde ti is szereztetek már életekben szép tapasztalatokat? Vajon nem éltetek-e már át olyan becses időszakokat, amikor szívetek örömtől repesve köszöntötte Isten Lelkét? Ha visszapillantotok a múlt eseményeire, nem jut-e sok drága és fenséges tapasztalat eszetekbe? Nem állnak-e Isten ígéretei – nyíló virágokhoz hasonlóan – életek útján mindeütt? Akarjátok-e szíveteket örömmel betölteni szépségükkel és pompájukkal?

A tövis és csalánok csak megsebeznek és fájdalmat okoznak; s ha ezeket gyűjtitek és másoknak is adjátok, megvetitek Isten javait, és másokat is távol tartotok az élet útjától.

Nem bölcs dolog, ha állandóan a múlt szomorú emlékeire gondolunk, ha az élet csalódásait és igazságtalanságait idézzük emlékezetünkbe, ha mindaddig beszélünk róluk és panaszkodunk, amíg csüggedés vesz rajtunk erőt. Az elcsüggedt lelket sötétség

veszi körül, mely kizárja szívéből Isten világosságát, és mások életútjára is árnyékot vet.

Hála legyen az Úrnak a szemünk elé tárt kellemes és barátságos emlékekért! Úgy gyűjtsük egybe szeretetből fakadó ígéreteit, hogy azok minden időben szemünk előtt legyenek. Isten Fia elhagyta Atyja trónját és istenségét emberi alakba öltöztette, hogy az embert Sátán hatalmából megválthassa. Győzelme megnyitja

számunkra az egeket, és bepillantást enged az isteni dicsőség birodalmába. Az elbukott emberiség megmenekülése az örvényből, melybe bűnei sodorták; Istennel való közösségének újbóli visszaállítása, amikor a Megváltóba vetett hit által kiállja a hit próbáját, Krisztus igazságát ölti magára és trónjához emeltetik fel – minde-

zek olyan képek, melyeket Isten azért tár szemünk elé, hogy ezekről gondolkozzunk. (...)

Az angyalok figyelik, meghallgatják, milyen jelentéseket adtok a világnak mennyei Mesteretekről. Társalgásokat róla folyjon, aki az Atya előtt közbenjár. Ha barátaitokat üdvözölve kezeteket nyújtjátok, legyen Isten dicsérete szívetekben és ajkatokon. Így azok gondolatai is Jézusra fognak irányulni.

Mindenkit érnek megpróbáltatások, fájdalmak és szomorúságok, melyeket nehéz elviselni; kísértések környékeznek, melyeknek nehéz ellenállni. Ne egymásnak panaszoljátok el gondjaitokat, hanem vigyék imáitokban Isten elé! Legyen életszabályotok, hogy a kétely vagy csüggedés egyetlen szavát sem ejtitek ki ajkatokon! Nagyban hozzájárulhattok mások életének felvidítéséhez, amennyiben őket a remény és vigasz szavaival megerősítitek.

– Jézushoz vezető út, 116–119. old.

Történelmi kapcsolat

A beszéd ajándéka

Mert aki akarja az életet szeretni, jó napokat látni, tiltsa meg nyelvét a gonosztól, és ajkait, hogy ne szóljanak álnokságot: Forduljon el a gonosztól, és cselekedjék jót; keresse a békességet, és kövesse azt. Mert az Úr szemei az igazakon vannak, és az ő fülei azoknak könyörgésein; az Úr orcája pedig a gonoszt cselekvőkön.”

Hogy lehetséges, hogy sokan, akik Krisztus nevében dolgoznak, mégis olyan sok hiábavaló, haszontalan beszédet szólnak? Sátán figyel, hogy előnyt szerezzen azoknál, akik meggondolatlanul beszélnek. Akik viccelődnek, tréfálkoznak, olcsó csevegéseket folytatnak, önszántukból állnak a Sátán számára hozzáférhető helyre. Ő játssza meg az élet játékát lelkükért. Csodálkozunk azon, hogy Isten szava miért figyelmeztet annyira komolyan, hogy ne vétkezzünk a beszédben?

Krisztusból kell táplálkoznunk, aki a mennyei élő kenyér. Lelkünk szomját a megváltás vizének kell csillapítania, tanulmányoznunk kell a Szentírást és gyakorolnunk az igazságokat mindennapjainkban. Akik ezt teszik, ehetnek az élet kenyéréből, Isten Fiának testéből, az élő szabadítás vizéből. Ha komolyan tanulmányozzuk Krisztus szavait, ha megszívleljük tanításait, akkor az Ő testéből táplálkozunk, mert az ige testté lett, és „lakozék miközöttünk”. Krisztus mondta: „A beszédek, amelyeket én szólok néktek, lélek és élet.” Amikor értelmetlen és ostoba szavakat ejtünk ki, másokat is arra kényszerítünk, hogy bekapcsolódjanak az ilyen jellegű beszélgetésekbe. Isten szemében azonban nagy bűn olyan beszédet megengednünk magunknak, ami nem tiszta, válogatott gondolatokra utal, amelyek felemelnek, nemesítenek, megszentelik jellemünket és azok jellemét, akik hallgatják. Csak tiszta szavak hagyják el ajkunkat! Senki nem tudja megmondani, milyen sok bűn származik a gondatlan, ostoba, értelmetlen szavakból.

Ezek azok jellemére mutatnak rá, akik használják őket. Az érzékeny emberek szégyenlik magukat ilyen szavak hallatán, és undorodnak attól, hogy értékes idejüket ilyen könnyelműségek hallgatásával pocsékolják el.

Ó, ha minden fiatal rádöbbenne, mennyire rossz és gonosz dolog az ostoba beszéd, és kijavítaná ezeket a szokásait! Mindenki, aki elkövette ezt a bűnt,

bánja meg, vallja meg Isten előtt, és vesse el magától. Az ostoba szavak meggyalázzák Krisztus nevét, mert jellemünkben nem mutatunk helyes képet Róla. Az Ő ajkát nem hagyták el alattomos, kertelő vagy hazug szavak. A száznegyvennégyezer az Atya nevét viseli homlokán, és róluk mondja az ige: „És az

ő szájokban nem találtatott álnokság; mert az Istennek királyiszéke előtt feddhetetlenek.” Ha buta, értelmetlen, hamis szavakat használtak volna, akkor nem találtattak volna feddhetetlennek Isten trónja előtt. János a továbbiakban ezt írta: „Azután látám, és ímé egy nagy sokaság, amelyet senki meg nem számlálhatott, minden nemzetből és ágazatból, és népből és nyelvből; és a királyiszek előtt és a Bárány előtt állnak vala, fehér ruhákba öltözve, és az ő kezeikben pálmaágak; És kiáltanak nagy szóval, mondván: Az idvesség a mi Istenünké, aki a királyiszekben ül, és a Bárányé! Az angyalok pedig mindnyájan a királyiszek, a Vének és a négy lelkes állat körül állnak vala, és a királyiszek előtt arccal leborulának, és imádkák az Istent, ezt mondván: Ámen: áldás és dicsőség és bölcsesség és

“Kiejtett szavaink erősítik az érzéseket, melyekből születtek.”

hálaadás és tisztesség és hatalom és erő a mi Istenünknek mind örökkön örökké, Ámen. Akkor felele egy a Vének közül, és monda nékem: Ezek, akik a fehér ruhákba vannak öltözve, kik és honnét jöttek? És mondék néki: Uram, te tudod. És monda nékem: Ezek azok, akik jöttek a nagy nyomorúságból, és megmosták az ő ruháikat, és megfehérítették ruháikat a Bárány vérében. Ezért vannak az Isten királyiszéke előtt; és szolgálnak neki éjjel és nappal az ő templomában; és aki a királyiszékben ül, kiterjeszti sátorát felettök. Nem éheznek többé, sem nem szomjúhozhatnak többé; sem a nap nem tűz rájuk, sem semmi hőség: Mert a Bárány, aki a királyiszéknek közepette van, legelteti őket, és a vizeknek élő forrásaira viszi őket; és eltöröl Isten az ő szemeikről minden könnyet.”

Ó, ha minden fiatal a mennyei példa szerint formálná jellemét! Ó, ha Krisztus élő víznek forrása lenne bennetek örök életre! Kezdjétek el azonnal a lélek megtisztításának munkáját! Vessetek el magatoktól minden haszontalanságot, értelmetlenséget, és tartózkodjatok a jelentéktelen szavaktól. Minden kimondott szó egy mag, amely kicsírázva jó vagy rossz gyümölcsöt terem, jelleme szerint. Kiej-

tett szavaink erősítik az érzéseket, melyekből születnek. A túlzás hatalmas vétek. A szenvedélyes szavak olyan magokat vetnek el, melyből rossz termés növekszik, amit senki nem szeretne learatni. Saját szavainknak hatása van jellemünkre, de még nagyobb befolyást gyakorolnak mások jellemére. A végtelen Isten mérheti csak fel a gondatlan szavak okozta károkat. Ezek lehet, hogy egyszerűen csak kicsúsznak szánkon, amikor nem is akarunk rosszat, mégis jelzik gondolatainkat és a gonosz oldalán állnak. Milyen sok boldogtalanság származott a meggondolatlan, durva szavakból a családon belül! A durva szavak évekre beégnek elménkbe, és soha nem merülnek feledésbe. Keresztényekként mindig gondoljunk arra, milyen befolyást gyakorolnak szavaink a körülöttünk élőkre, függetlenül attól, hogy hívők vagy hitetlenek. Figyelik szavainkat és a meggondolatlan kifejezések kárt okoznak. Semmiféle későbbi korrekció nem ellensúlyozza teljes mértékben a meggondolatlan, ostoba szavak áldatlan befolyását. Szavaink a bizonyítékai, hogy mivel tápláljuk lelkünket.

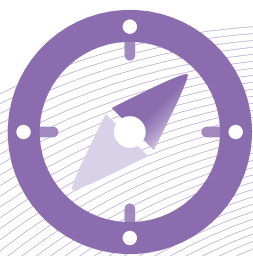
– *The Youth's Instructor*, 1895. június 27.

MEGBESZÉLENDŐ KÉRDÉSEK

1. Milyen szavak engednek Sátánnak szabad utat a beszélőhöz? _____
2. Mi bizonyítja, hogy valaki az élet kenyerét eszi? _____

3. Mi számít nagy bűnnek Isten szemében? _____
Miért? _____
4. Mit kellene tenned, ha szokásoddá vált a nem megfelelő beszéd? _____
5. Írd le, milyen jellegű szavakat használt Krisztus és azok, akiket Ő a mennybe visz majd. _____

6. Minden kimondott szó: _____
7. Fogalmazd át a következő mondatot a saját szavaiddal: „Kiejtett szavaink erősítik az érzéseket, melyekből születtek.” _____
8. Miről olvastuk, hogy komoly vétek? _____
9. Mit eredményeznek a rossz szavak? _____

A hit fejezetei

Nyomtató-csoda

Laurie Erickson, AFM misszionárius, Pápua Új-Guinea

SEGÍTS NEKEM

MEGISMERNI JÉZUST!

Ó, nem. Ne pont most!” – gondoltam, miközben megpróbáltam kinyomtatni a gyülekezet pénzügyi bizottságának legutóbbi jegyzőkönyvét. Minden alkalommal, amikor a nyomtató beindult, azonnal le is állt és üzenetet küldött, hogy indítsam újra.

A férjemnek, Steve-nek, Kotale-ba kellett utaznia reggel egy bizottsági gyűlésre, és megígértem a titkárnak, hogy elküldöm a jegyzőkönyvet. Mi több, másnap nekem is szükségem volt valami nyomtatott anyagra a következő Jézushoz vezető út szemináriumhoz, melyet egy kiscsoportban tartottam Gogodalában. Ezek nélkül nem tudjuk megtartani az összejövetelt. Mivel egy félreeső helyen laktunk, vagy mi magunk javítottuk meg az elromlott készülékeket, vagy megvártuk a következő fél éves utazást Port Moresbyba. Azonnal imádkoztam, hogy Isten segítsen ebben a kérdésben, de a nyomtató csak nem akart működni. Steve a jegyzőkönyv nélkül ment el a bizottsági gyűlésre. Újra imádkoztam, és bíztam benne, hogy ha Isten akarja, hogy a csoportban áttanulmányozzuk a következő fejezetet a könyvből, akkor beindítja nekem a nyomtatót.

Másnap reggel bekészítettem egy mosást és kihasználtam az alkalmat, hogy az áramgenerátor működésben volt, hogy megpróbáljam újra kinyomtatni az anyagot. Steve már félretette a nyomtatót, hogy próbálja megjavítani, de csak portalanította, egyebet nem sokat tehetett. Beindítottam a számítógépem és a nyomtatót, újra imádkoztam, hogy Isten tegyen

egy csodát csoportunk kedvéért. Lélegzetvisszafojtva nyomtam meg a gombot és vártam. Nem küldött figyelmeztető üzenetet, és elkezdett nyomtatni! Áldott legyen az Úr neve! Csodálattal néztem, ahogy egymásra sorakoztak a tökéletesen nyomtatott oldalak, és hitem megerősödött. Csoportunk tanulmányozni tudja az üzenetet a következő nap.

Steve kidugta a fejét az irodából, hogy lássa, hogy mennek a dolgok, és megkérdezte, hogy működik-e a nyomtató. Felmutattam a kinyomtatott anyagot, és ő is ugyanúgy válaszolt: „Áldott legyen az Úr neve!”

„A nagy küzdelem ebben a nyomtatóban zajlott!” – mondtam.

Hiszem, hogy Isten szeretné, ha Gogodalában a kiscsoportunk meghallaná a *Jézushoz vezető út* című könyvben található üzenetet. Pál apostol írta: „És ez az a bizodalom, amellyel ő hozzá vagyunk, hogy ha kérünk valamit az ő akarata szerint, meghallgat minket.” (1Jn 5:14) Biztosan az az Ő akarata, hogy mindannyian megtanuljunk kapcsolatban élni Vele.

© 2014 Adventist Frontier Missions (AFM). Ha szeretnél többet megtudni az AFM szervezetről, ha szeretnéd havi rendszerességgel kézhez kapni ingyenes folyóiratukat, mely telis-tele van csodálatos missziós történetekkel, ha szeretnél segíteni az evangélium hirdetésében, keresd fel a www.afmonline.org honlapot, vagy hívd az 1-800-937-4236 telefonszámot.

Határontúli Adventista Misszió (AFM - Adventist Frontier Missions)

Az AFM helyi gyülekezetplántáló mozgalmakat alapít olyan területeken, ahova még nem jutott az el evangélium üzenete. Kizárólag olyan helyeken, olyan embercsoportokkal dolgozik, akik körében a Hetednap Adventista Egyház még nem szervezte meg a hívők gyülekezetét. Majdnem 30 éves szolgálata során az AFM 180 hivatásos misszionáriust és 400 önkéntest, illetve diákot küldött ilyen területekre. Ők mintegy 40 népcsoportban szolgáltak a világ különböző országaiban.

Hogyan segíthetsz?

- **Imádkozz:** Könyörögj Istenhez mind a misszionáriusokért, mind azokért, akikkel dolgoznak.
- **Adakozz:** Támogasd a misszionáriusokat adományaiddal.
- **Menj:** Szolgálj hivatásos- vagy diák-misszionáriusként.

AFM kapcsolat

- Ingyenes telefonvonal:
1-800-937-4236
- Web: www.afmonline.org

AZ ÁRRAL SZEMBEN

„Megtehetjük, hogy az örökkévalóságot kihagyjuk a számításból? Megengedhetjük magunknak, hogy az árral úszva figyelmen kívül hagyjuk Istent?”

Mit VISELJÜNK? – (1.)

I. RÉSZ

Mózes első könyvének első három fejezetében nagyon sok bibliai tanításra lelünk. Ha az eredettörténetet, a házassági kapcsolattal, halállal vagy bűnnel kapcsolatos kérdéseket, a megváltási tervet, a hit általi megigazulást vagy az étrendet szeretnénk tanulmányozni, lapozzunk nyugodtan a Szentírás első oldalaihoz.

Tudtátok, hogy ugyancsak ezekben a fejezetekben vezeti be a Biblia az öltözködés kérdéskörét?

Isten világosságba öltözött:

Zsolt 104:1-2 – „Áldjad én lelkem az Urat! Uram én Istenem, nagy vagy te igen, ékességet és fenséget öltöztél magadra! Aki körülvette magát világossággal, mint egy öltözettel, és kiterjesztette az egeket, mint egy kárpitot.”

Isten a mennyei lényeket is világosságba öltöztette. Amikor megteremtette Ádámot és Évát, nem adott nekik ruhákat, mint amilyeneket mi hordunk. Ezért mondja a Biblia, hogy mezítelenek voltak

(lásd: 1Móz 2:25). Mégsem szégyelltek, mivel fény vette őket körül, mint a mennyei lényeket.

„A bűntelen pár nem viselt mesterséges öltözéket; fény és dicsőség takarta be őket, mint az angyalokat.” (*Pátriárkák és próféták*, 45. old.)

Amikor Ádám és Éva vétkezett, Isten eltávolította csodálatos fényruhájukat, és akkor döbbenetek rá, hogy mezítelenek. Fügefa leveleket kötöttek össze, azzal próbálták eltakarni magukat, mégis szégyenkeztek és megijedtek, amikor Isten szólította őket. A Teremtő készített nekik megfelelő ruházatot, hogy elfedje testüket, de az ártatlan állatok éle-

“ A ruha stílusából következtetni lehet a jellemre. Az öltözet általában jól bemutatja viselője egyéniségét. ”

– *Gyermeknevelés*, 413. old.

Aranyszöveg | 1Timóteus 2:8-10

„(...) az asszonyok tisztességes öltözetben, szemérmességgel és mértékletességgel ékesítsék magokat; nem hajfonatokkal és arannyal vagy gyöngyökkel, vagy drága öltözékkel.”

TARTALOM | B-44 | NOVEMBER 2.

33 | Mit viseljük? – 1. rész

37 | A keskeny út – 1. rész

38 | Öltözködjünk bátran

40 | Ő velem maradt – 1. rész

tébe került. Ez volt az első halál az egész világegyetemben.

1Móz 3:21 – „És csinálja az Úr Isten Ádám-nak és az ő feleségének bőr ruhákat, és felöltöztetie őket.”

Ruházatuk folyamatosan emlékeztette őket bűnük következményére. Védte testüket a melegtől és a hidegtől, de a kísértéstől is. Amikor Sátán megkörmösközte őket, csak rá kellett nézniük bőr ruháikra, hogy eszükbe jusson, honnan származtak azok, és miért kell viselniük őket.

Később Isten kifejezett utasításokat adott az izraelitáknak a ruházkodással kapcsolatban, melyeket úgy kellett megtervezniük, hogy óvja őket a kísértéstől és alkalmat adjon a bizonyoságtételre.

4Móz 15:38-40 – „Szólj Izráel fiainak, és mondd nekik, hogy készítsenek magoknak bojtokat az ő ruháik szegleteire az ő nemzetségeik szerint, és tegyenek a szeglet bojtjára kék zsinórt. És arra való legyen néktek a bojt, hogy mikor látjátok azt, megemlékezzetek az Úrnak minden parancsolatjáról, hogy megcselekedjétek azokat; és ne nézzetek a ti szívetek után, és a ti szemitek után, amelyek után ti paráználkodtok. Hogy megemlegetsetek, és megcselekedjétek minden én parancsolatomat, és legyetek szentek a ti Istenetek előtt.”

Figyeljétek meg, hogy ruhájuk is megkülönböztette az izraelitákat a bálványimádóktól. Folyamatosan emlékeztette őket és mindenkit, aki rájuk nézett, hogy Isten parancsolatait megtartó nép ők, akiknek mindig kiválasztottnak, tisztának és szentnek kell maradniuk.

„Az izraelitákat első szempillantásra fel lehetett ismerni, mert Isten egyszerű módszerekkel sajátjaként különböztette meg őket.” (1T, 524. old.)

Bár Isten nem kéri tőlünk, hogy az ősi izraelitákhoz hasonlóan öltözködjünk, a keresztény öltözködésnek megkülönböztetettnek kell maradnia, mely sok veszélytől véd. Az 1880-as évek közepén a viselet szemérmetlen, egészségtelen és költséges volt. Isten valami jobbat készített elő gyermekeinek. A tanács, amelyet a szülőknek adott, a gyermekek védelmét szolgálta. Isten terve szerint a keresztények a következőképpen öltözködjének:

„(A ruházat) legyen védelmező a lányoknak, elválasztva őket a divattársadalom gonoszságától, amellyel ha azonosulnának, káros hatással lenne rájuk, valamint a válás és a Biblia elhanyagolásához vezetne.” (Testimony to the Church at Battle Creek, 62–63. old.)

A ruházatod segít neked és a körülötted levőknek a menny felé haladni?

II. RÉSZ

Milyen különleges utasításokat kapunk ma Istentől a ruházkodással kapcsolatban? A Prófétaság Lelke nagyon sok olyan információval szolgál, melyek segítségére lehetnek azoknak, akik a bibliai mércét szeretnék követni, akik Isten akarata szerint akarnak öltözni. Nézzünk meg néhány ilyen alapelvet!

Vonzó: Meglep benneteket, hogy Isten azt szeretné, ha vonzó öltözékekben járnánk, és a lehető legjobban néznénk ki? Igen, Ő valóban ezt szeretné. Mi a menny Királyának gyermekei vagyunk, az Ő képviselői. A virágok, a hegyek, a naplementék bizonyítják, hogy Isten szereti a szépet.

Ízléses: Ruházatunk legyen megfelelő és illendő, összeillő színekben, melyek jól állnak nekünk, és nem föltétlenül különbözik az aktuális divattól. Viseljünk kedvünkre való ruhákat, ameddig azok megegyeznek a bibliai mércével.

Takaros, csinos: Még otthon se öltözzetek úgy, mint egy madárijesztő! Ruhátok legyen szépen vasalt és rendezett. Mások látják majd, hogy gondosan tisztítjátok és elrakjátok ruháitokat.

Tiszta: Ruháitok soha ne legyenek piszkosak vagy rossz szagúak. Olyan ruhákat vegyetek, melyeket

“Nincs jobb útja-módja a mások előtti világításnak, mint a mértéktartó öltözködés és a jó modor. S ezen felül kimutathatjátok, hogy az örök élethez viszonyítva helyesen értékelitek a földi élet dolgait.”

– Üzenet az ifjúságnak, 348. old.

könnyen és kevés költséggel lehet mosni és tisztítani, és tegyék is ezt meg, ahányszor csak szükséges.

Szerény: A szerény ruházat tisztetletet ébreszt a viselője iránt. Nem kelti fel kéretlenül a figyelmet, a dicséretet vagy a csodálatot. Nem ad okot irigységre, tisztetletlenségre, nem készit bizalmaszkodásra. Bizonyos mozdulatoknál nem fed fel túl sokat. Ne feledjétek, hogy Isten azért adott ruhát, hogy befedje mezítelenségünket. A szerény ruha viselésével bátorítjuk a tiszta gondolkodást és cselekvést.

Gazdaságos: A drága, ismert márkák helyett válasszunk valami kevésbé költségeset. Ne vásároljunk többet, mint amennyire szükségünk van, még akkor sem, ha jó áron fogjuk ki. A takarékoság nem azt jelenti, hogy mindentől a legolcsóbbat vesszük. Fektessünk be időtálló darabokba, amelyek nem használnak el könnyen. Az így megtakarított pénzt használjuk a nálunk kevésbé jómódúak megsegítésére.

Egészséges: Válasszunk kényelmes, egészséges ruhát és cipőt. Nem bölcs dolog olyan dolgokat viselnünk, amelyek tönkreteszik lábunkat, hátgerincünket vagy bármelyik más testrészünket. Ha lenge ruhánkban fázunk, ne reszkessünk tehetetlenül, hanem öltözzünk fel melegen. Bizonyosodjunk meg róla, hogy lábujjaink, lábaink, karjaink melegben vannak,

hogy tudunk mélyeket lélegezni, szabadon mozgatjuk karunkat és kényelmesen tudunk járni.

Megfelelő: Gondoljuk át, hogy melyik a korunknak, éghajlatunknak és az alkalomnak legmegfelelőbb ruházat. Amit például kertészkedéskor használunk, nem megfelelő istentiszteletre a gyülekezetben.

Jellegzetes: Legyen egyértelműen látható különbség a férfi és a női ruházat között. Egy férfi nézzen ki férfiasan, és egy nő nőiesen. Ugyanakkor, a keresztyének ruházata is különbözzön a világi öltözködéstől.

Egyszerű: Öltözködésünk legyen egyszerű, mindenféle cicomától mentes. Alázatosságot és ne büszkeséget vagy hiúságot fejezzen ki.

„Ruházatunk ne legyen rendetlen. Krisztusért, akinek a tanúi vagyunk, tegyünk meg minden tőlünk telhetőt a lehető legjobb megjelenésért. A szentélyszolgálatban Isten a szolgálattevők viseletének minden apró részletét meghatározta. Innen tanulhatjuk meg mi is, hogy Őt érdekli, mibe öltöznék azok, akik Őt szolgálják.” (6T, 96. old.)

Isten azt szeretné, ha olyan ízléses, tapintatos, egyszerű, kényelmes, természetesen szép ruházatot választanánk, mely mindenki előtt megállja a helyét. Ő azt szeretné, ha valóban boldogok lennék most és mindörökké. Milyen csodálatos Istent szolgálunk!

III. RÉSZ

A nyugati társadalmakban sok ember ruhásszekrénye roskadásig van tömve ruhákkal és cipőkkel, melyeket alig pár alkalommal vesznek fel. Még a szegényeknek is vannak olyan ruháik, melyeket ritkán használnak. A divat mégis azt diktálja, hogy még több ruhát kell megvásárolnunk, hogy „beilleszkedjünk”, sokszor még a gyülekezetbe is.

„Az imaházat divatbemutatónak tekintik, és a ruhákat tüzetesebben megfigyelik, mint a prédikációt. Mivel a szegények nem tudnak lépést tartani a szokás követelményeivel, inkább teljesen távol maradnak a gyülekezettől.” (Nevelés, 247. old.)

A divatot sokszor még a magukat keresztyéneknek vallók is bálványozzák, és ennek érdekében feltűnő, becstelen vagy kényelmetlen ruhákat vásárolnak; olyan dolgokat, melyeket soha eszükbe sem jutott volna viselni, ha valaki máson nem látták volna.

„Sokan testvérnőink közül szándékosan viselik a világi ruházkodáshoz való alkalmazkodás szükségtelen terhét. Megpróbálják a divatot követni, ezzel terhük nagymértékben súlyosbodik, de önszántukból hordják az igát, mert a divat istennőjét

imádják.” (The Review and Herald, 1904. november 17.)

Mennyivel jobb lenne, ha ezzel ellentétben elfogadnánk Jézus meghívását, és viselnénk az Ő igáját. (Mt 11:30) Amikor teljes mértékben átadjuk magunkat Jézusnak, Ő képes megszabadítani a divat istenétől.

Az érett, megfontolt keresztyének nem próbálják meg ruházkodásuk által felhívni magukra mások figyelmét. Bár nem ragadnak le furcsaságokban, ruháik jellegzetesek, megkülönböztetőek, mivel ez által is Teremtőjük és Megváltójuk akaratát szeretnék teljesíteni. Pál leírta, melyik az Istennek kedves ruházat.

1Tim 2:9-10 – „Hasonlatosképpen az asszonyok tisztességes öltözetben, szemérmességgel és mértékletességgel ékesítsék magukat; nem hajfonatokkal és arannyal vagy gyöngyökkel vagy drága öltözzéssel, hanem

amint illik az istenfélelmet valló asszonyokhoz, jó cselekedetekkel.”

Ruháitok arról tanúskodnak, hogy teljesen átadtátok magatokat Jézusnak? Vegyétek komolyan Isten figyelmeztetéseit és tanácsait.

1Jn 2:15 – „Ne szeressétek a világot, se azokat, amik a világban vannak. Ha valaki a világot szereti, nincs meg abban az Atya szeretete.”

Jel 3:18 – „Azt tanácslom néked, hogy végy tőlem (...) fehér ruhákat, hogy öltözeted legyen, és ne láttassék ki a te mezítelenségednek rútsága.”

„A ruhák bálványozása erkölcsi betegség. (...)

A legtöbb esetben az evangéliumnak való

engedelmesség a ruházkodásban is változást idéz elő.” (6T, 96. old.)

Öltözködésünk bizonyítja mások előtt, hogy szeretjük Jézust? Vagy azt tanúsítja, hogy a világot szeretjük?

„A külső megjelenés rámutat a szív állapotára.” (Our High Calling, 273. old.)

Ha ruházatotod arról tanúskodik, hogy át kell adnod magad Krisztusnak, fogadd jó szívvel ezt a felismerést. Kérd Istent, hogy fedje fel átformáló erejét életedben.

„Ha a szív állapota jó, akkor szavaid, ruházatotod, cselekedeteid helyesek lesznek.”

(Evangelizálás, 272. old.)

MEGBESZÉLENDŐ KÉRDÉSEK

I. RÉSZ

1. Milyen értelemben védelmezi a keresztyén ruházat viselőjét? _____

II. RÉSZ

2. Hogyan lehet egy fiatal hölgy öltözködésével „atyjafia őrizője”? _____
3. Mit kell tennie egy fiatalembernek, ha egy fiatal hölgyet nem megfelelő öltözékben lát meg? Jób 31:1, Mt 5:28

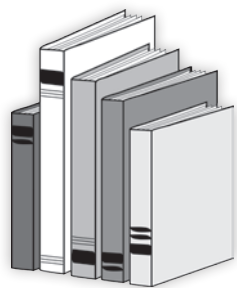
Mi történik, amikor nem tudunk ellenállni a kísértésnek? 2Sám 11:1-4, Jak 1:14-15 _____

4. Isten elvei a ruházkodás tekintetében áldást vagy átkot jelentenek? 5Móz 6:17-25 _____
5. Milyen öltözködéssel kapcsolatos bibliai elveket fedezel fel a következő szövegekben?
5Móz 22:5 _____
Lk 8:27,35 _____
2Móz 19:10-11 _____

III. RÉSZ

6. Mit mondott Keresztelő János azoknak, akiknek a szükségesnél több ruhájuk volt? Lk 3:11 _____
Neked a szükségesnél több ruhád van? _____ Ha igen, akkor tervezel még ruhákat vásárolni? _____
Mit tehetnél felesleges ruháiddal mások megsegítésére? _____
7. Olvasd el Mt 25:31-46, és Ézs 58:6-12. Milyen jutalmat és áldást ígér a Biblia azoknak, akik a mezíteleneket felruházzák? _____
Amikor túl sokat költünk ruhára, hogyan befolyásolja ez adakozási készségünket és hajlandóságunkat? _____

További tanulmányozásra: Nevelés, 246–249. old.

Mennyei látomás

A keskeny út – 1. rész

Ezernyolcszázhatvannyolc augusztusában Battle Creekben voltam, amikor látomásban egy nagy tömeggel meneteltem. Ennek egy része felkészült az utazásra. Nagy, megrakott kocsikkal indultunk útnak. Ahogy haladtunk, az út egyre emelkedett. Az egyik oldalon mély szakadék tátongott, a másikon egy magas, sima, fehér fal.

Ahogy egyre feljebb mentünk, az út mind keskenyebb és keskenyebb lett. Bizonyos helyeken már úgy tűnt, hogy egyáltalán nem tudjuk tovább vinni a megrakott kocsikat. Nem sokkal később kifogtuk a lovakat, kivettük a kocsikból a csomagok egy részét és az állatok hátára raktuk, majd lóháton folytattuk az utat.

Az út azonban továbbra is egyre keskenyedett. Már a falhoz lapulva mentünk, nehogy becsússzunk a szakadékba. A lovak hátán levő terhek azonban visszanyomtak a faltól a szakadék felé. Attól féltünk, hogy leesünk és halálra zúzzuk magunkat a sziklákon. Ekkor levettük a csomagokat a lovak hátáról és a szakadékba vetettük őket. Most már csomagok nélkül, lóháton mentünk tovább, félve, hogy valamelyik keskenyebb résznél elveszítjük egyensúlyunkat és lezuhanunk. Ezekben a pillanatokban mintha egy láthatatlan kéz vette volna át a gyeplőt és vezetett volna át a veszélyes szakaszon.

Ahogy az ösvény egyre keskenyedett, elhatároztuk, hogy a lovakat is hátrahagyjuk és gyalog menetelünk tovább. Libasorban mentünk, mindig az előttünk haladó nyomába lépve. Ekkor kisebb kötelek ereszkedtek le a fal oldalán. Gyorsan megragadtuk őket, hogy ezzel is biztosítsuk egyensúlyunkat. Ahogy haladtunk, a kötelek is haladtak velünk együtt. Az ösvény végül annyira elkeskenyedett, hogy a cipőn-

ket is le kellett vetnünk és zokniban mentünk tovább. Nemsokára a zoknikat is elhagytuk, és mezítláb folytattuk az utat.

Azokra gondoltunk, akik nem voltak hozzászokva a nélkülözéshez és a nehézségekhez. Hol lehetnek most? Nem voltak a csoporttal. Minden változtatásnál lemaradtak egyesek, és csak azok maradtak, akik

hozzászoktak a nehézségekhez, és a nélkülözés csak még kitartóbbá tette őket.

A szakadékba esés veszélye egyre növekedett. Közelebb húzódtunk a fehér falhoz, mégsem tudtunk teljes talpunkkal az ösvényen állni, annyira keskeny volt. Ezután szinte teljes súlyunkkal belekapaszkodtunk a lelógó kötelekbe és így kiáltottunk: „Fentről tartanak! Fentről tartanak!” A keskeny ösvényen haladók mind ezt kiáltották.

Ahogy az alattunk tátongó szakadékból jókedv és mulatozás hangját hallottuk, megborzongtunk. Hallottunk gyalázatos káromkodásokat, közönséges gúnyolódást és trágár éneklést. Hallottunk harci dalokat és táncdalokat. Hallottunk hangszeres zenét és hangos kacagást, melybe átkozódás, gyötrelmes sírás és keserű jajveszékelés hangjai vegyültek. Ekkor még a korábbinál is jobban igyekeztünk a keskeny, nehéz ösvényen maradni. Az idő nagy részében arra törekedtünk, hogy az egyre hosszabbodó, lelógó kötelekbe kapaszkodjunk. *(Folytatjuk)*

– 2T, 594–596. old.

„Csak azok maradtak, akik hozzászoktak a nehézségekhez, és a nélkülözés csak még kitartóbbá tette őket.”

Történelmi kapcsolat

Öltözködjünk bátran

A Biblia arra tanít, hogy öltözködjünk egyszerűen. „Hasonlatosképpen az asszonyok tisztességes öltözetben... ékesítsék magukat.” (1Tim 2:9) A Szentírás tehát tiltja a hivalkodó öltözködést, a rikító színeket, a pazarló csecsebecséket. Semmi olyan viselet, amelynek az a célja, hogy viselője magára vonja mások figyelmét vagy hogy csodálatot keltsen, nem egyeztethető össze az Isten ígéje által helyeselt szerény megjelenéssel.

Öltözetünk ne legyen költséges, „arannyal vagy gyöngyökkel ékesített”! (9. v.)

A pénzt letétbe kaptuk Istentől, de nem azért, hogy hiúságunkra vagy nagyravágyásunk kielégítésére fordítsuk. A pénz Isten gyermekei kezében táplálék az éhezőknek, ruha a mezíteleneknek, oltalom az elnyomottaknak, gyógyszer a betegeknek, és eszköz arra,

“Legyen (...) elég bátorságuk egészségesen és egyszerűen öltözködni!”

hogy hirdessék az evangéliumot a szegényeknek. Sok embert boldoggá tehetsz, ha bölcsen használsz fel azt az eszközt, ami most kérdésre megy el. Gondolkozz el Krisztus életén! Tanulmányozd jellemét és osztozz önmegtagadásában!

Az állítólagos keresztény világ ékszerekre és fölöslegesen drága ruhákra annyit költ, amennyiből táplálni lehetne minden éhezőt, és fel lehetne ruházni a mezíteleneket. Divat és hivalkodás emészti fel azokat az erőforrásokat, amelyekkel enyhíteni lehetne a szegénységet és a szenvedést. A divatozás megfosztja a világot a Megváltó szeretetének evangéliumától. A misszió lankadtan működik. Tömegek pusztulnak el a keresztény tanítások hiányában. Szomszédságunkban és távoli országokban tudatlan pogányok taní-

tásra és megmentésre várnak. Míg Isten gazdagon szórja ajándékait a földre, és megtölti minden jóval annak tárházait, míg bőven ontja igazságának megmentő ismeretét, hogyan hagyhatjuk, hogy özvegyek és árvák, betegek és szenvedők, tudatlanok és megmentendőik jajkiáltása szálljon az ég felé? Milyen mentséget találunk erre? Az ítélet napján, amikor szemtől szembe állunk majd Jézussal, aki életét adta e szűkölködőkért, milyen mentséget hoznak fel azok, akik idejüket és pénzüket Isten által megtiltott élvezetekre fecsérlik? Nem ez lesz-e Krisztus szava hozzájuk: „Éheztem, és nem adtatok ennem; szomjúhoztam, és nem adtatok innom; (...) mezítelen voltam, és nem ruháztatok fel engem; beteg és fogoly voltam, és nem látogattatok meg engem?” (Mt 25:42-43)

Míg ruházatunk szerény és egyszerű, legyen jó minőségű anyagból való, előnyös színű, szolgálathoz illő. Inkább tartós legyen, mint hivalkodó! Melegítsen és védjen. A Példabeszédek könyvének bölcs asszonya: „Nem félti háza népét a hóeséskor sem; mert egész háza népe meleg ruhába öltözött.” (Péld 31:21 – új prot. ford.)

Ruhánk legyen tiszta! A piszkos ruha egészségtelen; beszenyyezi a testet és a lelket. „Ti Isten temploma vagytok... Ha valaki az Isten templomát megrontja, megrontja azt az Isten.” (1Kor 3:16-17)

A ruha legyen minden szempontból egészséges! Isten azt kívánja, hogy „légy egészséges” – testben és lélekben. Isten munkatársaiként vigyázzunk testünk és lelkünk egészségére! Az egészséges öltözködés mindkettőt elősegíti.

Ruhánk hordja magán a természetes egyszerűség báját, szépségét és célszerűségét! Krisztus óva int bennünket az élet hiúságaitól, de nem természetes bájától és szépségétől. A mező virágaira, a tisztaságát kibontó liliomra mutatva ezt mondta: „Salamon minden dicsőségében sem öltözködött úgy, mint ezek közül egy.” (Mt 6:29) Krisztus így szemlélteti a természet világával azt a szépséget, amelyet a menny értékel: az igénytelen báj, az egyszerűséget, a tisztaságot, a célszerűséget, amellyel ruházatunk kivívja az Ő tetszését.

Krisztus arra szólít fel bennünket, hogy a legszebb ruhába öltöztessük lelkünket. Nincs külső dísz, amely felérne annak „a szelíd és csendes léleknek” az értékével és szépségével, „ami igen becses az Isten előtt” (1Pt 3:4).

Milyen drágák ezek az ígéretek a Megváltó elveire figyelő embernek: „Az öltözet felől is mit aggodal-maskodtok? (...) Ha pedig a mezőnek fűvét, amely

ma van és holnap kemencébe vettetik, így ruházza az Isten; nem sokkal inkább-é titeket? (...) Ne aggodal-maskodjatok tehát, és ne mondjátok: Mivel ruházkodjunk? (...) Mert jól tudja a ti mennyei Atyátok, hogy mindezekre szükségetek van. Hanem keressétek először Istennek országát, és az ő igazságát; és ezek mind megadatnak néktek.” (Mt 6:28-33)

„Kinek szíve reád támaszkodik, megőrzöd azt teljes békében, mivel Tebenned bízunk.” (Ézsa 26:3)

Mennyire elüt ettől az a kimerültség, békétlenség, kóros és szálnalmas állapot, amely a divat uralmának a következménye! Micsoda ellentétben áll a Szentírásban megadott alapelvekkel a sok, divat diktálta viselkedés! (...)

A divat követelésének kielégítése helyett legyen a nőknek elég bátorságuk egészségesen és egyszerűen öltözködni!”

– *A nagy Orvos lábnyomán*, 287–290, 294. old.

MEGBESZÉLENDŐ KÉRDÉSEK

1. Milyen fajta ruházatot és díszítést tiltott meg Isten nyíltan és világosan? _____

2. Isten pénzzel áldott meg bennünket. Mire szeretné, ha ezt költenénk? _____

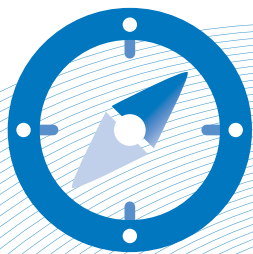
- Ki a mi példaképünk az önmegtagadásban? _____
3. Mit tehetnének a keresztyének a világban található éhezés enyhítésére? _____
Nem etethetünk meg minden éhezőt. Milyen áldozatokat hozhatunk, hogy néhányukon segítsünk? _____

4. Sorolj fel néhány elvet, melyek segítségedre lehetnek a megfelelő ruházat kiválasztásában. _____

5. Milyen tanulságot szemléltetett Krisztus a virágok által? _____

6. Melyik az a dísz, amelyik Krisztus kedvére való? _____

7. Miért szükséges bátorság az egészséges és egyszerű öltözködéshez? _____

A hit fejezetei

Övelem maradt – 1. rész

Braden Pewitt, AFM misszionárius, Kambodzsa

SEGÍTS NEKEM

MEGISMERNI JÉZUST!

„**Ö** egy bolond asszony, éjjel-nappal kiabál, mióta csak megérkezett!” – tudatta velem a pnong asszony. Benéztem a kórterembe, az ágyon hánykolódó fiatalasszonyra. Jajgatása és kiabálása betöltötte a folyosót.

„Ó, segíts rajtam!” Folyamatosan a terem különböző sarkaiba mutogatott, majd visszahanyatlott az ágyba, különböző szavakat mormolt, amelyek valószínűleg szintén része voltak annak a tragikus történetnek, amelyet egyedül csak ő értett. Néztem, ahogy félrefordult és behányt egy ágytálba, majd újra felült, sírni kezdett, összevissza mutogatott és kiáltozott.

Egy másik páciens miatt jöttem a kórházba, de alig hallottam a hangját ennek az asszonynak a jajgatása és kiabálása miatt. Az idős pnong férfi fejére tettem a kezem és imádkoztam érte, de közben magamban a tomboló asszonyért is imádkoztam.

Imám végén a beteg férfi és felesége helyeslően bólintottak. Boan Village-i barátaink rokonai voltak és számos furcsa történetet hallottak a Főnök Istentől. Kérték, hogy látogassam meg őket. Szerették volna meghívni a Főnök Istent, hogy legyen jelen körünkben, de minél többet beszélgettem velük, a terem másik végében levő nő annál hangosabb lett.

„Démonok kínozzák” – gondoltam, ahogy ránéztem. „Mit kellene tennem?” A pnong házaspár nézte, ahogy elővettem a telefonom és kikerestem egy számot. Csak úgy örvénylettek fejemben a gondolatok. „Felhívhatnám Jane-t, az amerikai nővért. Ő keresztény, és eljöhetne, hogy imádkozzon ezért a nőért.” De azután mégis visszatettem a zsebembe a telefont.

„Már napok óta ilyen állapotban van” – mondta a pnong asszony. „Elvesztette az eszt, éjjel is ugyanez folyik. A férje semmit nem tehet. Látod, most vele van a kisfia. Szegény gyerek! Ő ártatlan.” Magamban tovább imádkoztam és könyörögtem Istenhez, hogy mutassa meg, mit tegyek. „Felhívhatnám Sabayt, a Világmissziós Úttörőt” – gondoltam. „Eljöhetne, hogy imádkozzon ezért a nőért. Segítségre van szükségem. Szükségem van még valakinek a támogatására. Ez így nagyon ijesztő.”

Még egyszer elővettem a telefonom, és átfutottam a névjegyzéket. Nem tudtam jól gondolkodni a zaj miatt. „Tennem kell valamit. Félek. Mit tegyek?”

Megráztam a fejem, majd hangosan ennyit mondtam: „Sajnálom azt az asszonyt, a férjét és a gyermekét.” Majd visszatettem zsebembe a telefont és a pnong férfi vállára tettem a kezem. „Most elmegyek, de szeretném, ha tudnád, hogy bármikor beszélgethetsz a Főnök Istennel.” Igenlően bólintott, majd melegen megrázta a kezem. Felálltam és szembenéztem a helyzettel. „Ó, Istenem, kérlek, vedd át az irányítást. Kérlek, maradj mellettem.”

A fiatalasszony férje éppen kijött a zuhanyzóból és még mindig egy törölközővel dörzsölte a haját, amikor melléjük értem. Nyílt, ártatlan arca volt. Megálltam és vállára tettem a kezem. Az asszony khmer nyelven kiabált, ezért én is ezen a nyelven szólítottam meg. „Mióta van ilyen állapotban?” – próbáltam túlkiabálni a fülsiketítő jajveszékelt.

„Néhány évvel ezelőtt már voltak rohamai, de azután teljesen rendbejött” – válaszolta. „Most már egy hete csinálja ezt, folyamatosan, éjjel-nappal. Két nappal ezelőtt lehoztuk egy teherautóval, de az orvosok nem tudtak segíteni rajta.” Bizonytalan mosolya sötét félelmet és tehetetlenséget takart, melytől nem tudott szabadulni.

Mielőtt beszélni kezdtém, mélyen a szemébe néztem. „Néha ezek a dolgok nem gyógyíthatóak orvossággal. Néha gonosz démonok jönnek, és az egyetlen dolog, amit tehetünk, hogy beszélünk Istennel, a Messtrellel. Ő az egyedüli, aki segíthet. Nem bánnád, ha imádkoznák a feleségedért?” *(Folytatjuk)*

© 2014 Adventist Frontier Missions (AFM). Ha szeretnél többet megtudni az AFM szerezetről, ha szeretnéd havi rendszerességgel kézhez kapni ingyenes folyóiratukat, mely tele van csodálatos missziós történetekkel, ha szeretnél segíteni az evangélium hirdetésében, keresd fel a www.afmonline.org honlapot, vagy hívd az 1-800-937-4236 telefonszámot.

AZ ÁRRAL SZEMBEN

„Megtehetjük, hogy az örökkévalóságot kihagyjuk a számításból? Megengedhetjük magunknak, hogy az árral úszva figyelmen kívül hagyjuk Istent?”

Mit VISELJÜNK? – (2.)

I. RÉSZ

Az előző leckében áttanulmányoztunk néhány bibliai elvet, melyek segítenek az öltözködéssel kapcsolatos döntéseinkben. Egy másik, ezzel szorosan összefüggő téma, hogy mit mond a Biblia külsőnk díszítéséről. Ezt tanulmányozzuk ebben a tanulmányban.

A szótári meghatározás szerint ide tartozik mindaz, ami növeli a szépséget vagy a vonzerőt. Az emberek nagyrésze szeretne szebb, vonzóbb lenni. A legutóbbi kutatások szerint az amerikai nők évente több milliárd dollárt költenek szépségápolási cikkekre. Ez sokszorosa annak, mint amit a gyülekezet támogatására adakoznak. Egy olyan társadalomban élünk, melyben folyamatos nyomás nehezedik ránk. Keresztényekként hogy javítsunk kinézetünkön? Mit tehetnénk? Ékesítsük magunkat? Ha igen, milyen mértékben? Ezek a kérdések összezavarhatnak, különösen, mivel néhány keresztény azt tanácsolja, hogy egyáltalán ne használjunk kozmeti-

kumokat vagy ékszereket, mások viszont azt, hogy ezeket szabadon használhatjuk, de „mértékkel”.

Mivel mi Isten ígéjére és nem a társadalmi szokásokra szeretnénk alapozni, nézzük meg, mit mond erről a Biblia.

Ef 5:8-11 – „Mert valátok régen sötétség, most pedig világosság az Úrban: mint világosságnak fiai úgy járjatok (mert a világosságnak gyümölcse minden jóságban és igazságban és valóságban van), megmondván, mi legyen kedves az Úrnak.”

Isten azt szeretné, ha szebben néznénk ki?
A Biblia válasza: „Természetesen.”

“ A keresztények semmi esetre se legyenek rendetlenek vagy közömbösek külső megjelenésükkel kapcsolatban. Legyenek mindig tiszták, rendezettek, bár ékességek nélkül. ”

– *Ye Shall Receive Power*, 92. old.

TARTALOM | B-45 | NOVEMBER 9.

41 | Mit viseljük? – 2. rész

45 | A keskeny út – 2. rész

46 | Alázatos példaképünk

48 | Ő velem maradt – 2. rész

A Teremtő kezéből frissen kikerülve az Ő képére alkotott emberpárnak nem volt szüksége szépítőszerekre. Minden tekintetben tökéletesek voltak. Miután azonban az emberiség már 6 000 éve tapasztalja a bűn átkának folyamatosan növekvő rombolását, valószínűleg alig hasonlítunk ősszüleinkhez. Ez az átok fizikailag és lelkileg egyaránt eltorzított.

Míg az emberek többségét a fizikai tökéletlenség és hiányosságok érdeklik, elhanyagolják a lelki torzulásokat. Megpróbálnak kívülről befelé szépnek lenni, a helyes értékrend azonban pontosan ennek a fordítottja. Azzal foglalkoznak, amit az emberek látnak, nem azzal, amit Isten lát. Isten belülről kifelé szeretne megszépíteni minket, hogy akik bennmaradnak szépséti programjában, azokon „ne legyen szeplő, vagy sömörögzés, vagy valami afféle; hanem hogy legyen szent és feddhetetlen” (Ef 5:27).

Fil 3:21 – „Ki elváltoztatja a mi nyomorúságos testünket, hogy hasonló legyen az Ő dicsőséges testéhez, amaz Ő hatalmas munkája szerint, mely által maga alá is vehet mindeneket.”

Legsürgetőbb szükségletünk tehát, hogy minél előbb beiratkozzunk az Ő szépséti programjába. Péter megmagyarázza, hogyan.

1Pt 3:3-4 – „A kiknek ékessége ne legyen külső, hajuknak fonogatásából és arany-

nak felrakásából vagy öltözékek felvevéséből való, hanem a szívnek elrejtett embere, a szelíd és csendes lélek romolhatatlanságával, ami igen becses az Isten előtt.”

Ez a szerény, alázatos lelkület az az ékesség, amit Isten látni szeretne rajtunk. Ez bizonyítja a megváltott szívet, a Krisztushoz hasonló jellemet, mely meg egyezik a mennyei mércével. Akik ilyen belső ékességgel rendelkeznek, megtapasztalják a halandóból a halhatatlanba, a romlandóból a romolhatatlanba való csodálatos átváltozást.

„Míg a külső ékesség csak a halandó testet díszíti, a szelídség a lelket ékesíti, s a mulandó embert az örökkévaló Istennel köti össze. Ez az Isten által választott ékszer. Ő, aki az eget a pompás csillagokkal díszíti, megígérte, hogy az »alázatosakat dicsőségesen segíti.«” (The Sanctified Life, 16. old.)

Lehetséges, hogy te is nézegettél olyan folyóiratokat, melyekben a világ legjobban öltözött férfijai és női jelennek meg, de tudtad, hogy Isten a legjobban öltözött fiatalokról is feljegyzést vezet?

„A mennyei angyalok azokat tekintik a legékesebbeknek, akik az Urat és az Üdvözítőt öltözik fel, s akik a »szív szelídségében és alázatosságában« járnak Vele.” (ibid.)

II. RÉSZ

Isten alkotta a kérubokat, a világegyetem legszebb és legtehetségesebb lényeit. Lucifer is ilyen oltalmazó kérub volt. Isten a legfelelősségteljesebb, leghatalmasabb, legbefolyásosabb helyet ajándékozta neki, amivel csak egy angyal rendelkezhetett a mennyben.

„Bukása előtt oltalmazó kérub volt, aki kiválóságával tűnt ki. Isten csodálatosan szépnek és jónak alkotta, minél hasonlóbbnak Önmagához.” (The Review and Herald, 1901. szeptember 24.)

Ezékiel próféta leírta, hogy Lucifer tökéletes szépséggel rendelkezett, és a főpaphoz hasonlóan ékkövek díszítették. Külső szépsége azonban felkeltette büszkeségét és eltorzította Isten jó ajándékait, bölcsességét az angyalok eltévelyítésére használva.

Ez 28:17 – „Szíved felfuvalkodott szépséged miatt; megrontottad bölcsességedet fényességedben; a földre vetettelek királyok előtt, adtalak szemök gyönyörűségére.”

Sátán ismeri a külső szépség erejét, és tudja, hogy amikor erre összpontosítunk, akkor szem elől tévesztjük a belső értékeket.

Pál ismerte ezeket a veszélyeket figyelmeztette és a hívőket a megfelelő keresztény öltözködés fontosságára. Ezt tanította:

“ Az önmegtagadás ruházkodásunkban keresztényi kötelességünkhöz tartozik. Egyszerű öltözködés, tartózkodás mindenféle ékszer és díszítés viselésétől: összhangban áll hitünkkel. ” – Evangelizálás, 269. old.

1Tim 2:9-10 – „Hasonlatosképpen az asszonyok tisztességes öltözetben, szemérmességgel és mértékletességgel ékesítsék magukat; nem hajfonatokkal és arannyal vagy gyöngyökkel, vagy drága öltözékkel, hanem, amint illik az istenfélelmet valló asszonyokhoz, jó cselekedetekkel.”

Az ihletett magyarázat így szól ennek a versnek a margójára:

„Itt az Úr az Ő apostolán keresztül tisztán és világosan szól az arany viselése ellen. Akiknek tapasztalatuk van, azok ismerjék fel ezt, nehogy saját példájuk által félrevezessenek másokat. A gyűrű az ujjadon lehet a lehető legegyszerűbb, de haszontalan, és viselése rossz befolyással van másokra.” (4T, 630. old.)

Ez egy másik, ékszerekkel kapcsolatos gondra is rávilágít. Nemcsak minket, hanem másokat is veszélyeztet, akik a mi példánkat követik. A Biblia az ékszerek eltávolítását a komoly megtéréssel köti össze.

Miután az izraeliták vétkesnek találtattak az aranyborjú imádásában, megtértek, és levetették ékszereiket a Hórebbe (lásd: 2Móz 33:6).

Hasonlóképpen, az izraelitáknak minden évben meg kellett vizsgálniuk lelki életüket a nagy engesztelési napon. Az alázatosság ezen megnyilvánulása az ítélet napján minden ékességet és külső díszítést nélkülözött.

Jelenleg a nagy engesztelési napot jelképező időben élünk. Nemsokára az egész világ Bírāja elé kell állnunk, amikor eldől örök sorsunk. Ezekben az ünnepélyes pillanatokban követnünk kell a Szentírás utasításait, feltéve belső ékességeinket, a tűzben megpróbált aranyat, és eltávolítva külső ékességeinket, az aranyat, az ezüstöt, a drágaköveket és a gyöngyöket.

„Az önmeztagság ruházódásunkban keresztényi kötelezettségünkhöz tartozik. Egyszerű öltözködés, tartózkodás mindenféle ékszer és díszítés viselésétől: összhangban áll hitünkkel.” (Evangelizálás, 269. old.)

III. RÉSZ

A Jelenések könyvében két jelképes asszonyt látunk. Az egyik közülük Isten egyházát szimbolizálja, ruházata nem világi, mert „napba öltözött” (Jel 12:1). Nincs más ékessége, csak egy fénykorona.

A másik asszony parázna, a ruházata is ezt mutatja: mindenki figyelmét felhívja magára. (lásd: Péld 7:10) Éppen ezért fel van díszítve ékszerekkel és cicomákkal. Ő jelképezi az önfelmagasztalás hamis vallását.

Jel 17:4 – „Öltözött vala pedig az asszony bíborba és skarlátba, és megékesített vala arannyal és drágakővel és gyöngyökkel, kezében egy aranypohár vala, tele útálatosságokkal és az ő paráznaságának tisztátalanságával.”

Sajnos azonban „Sion leányai” gyakran a második, és nem az első asszonyt utánozták. (lásd: Ézs 3:16-24) Ahogy a külsőség kap hangsúlyt az egyházban, úgy válik egyre elfogadottabbá. Egyesek azt feltételezték, hogy a külső díszítése tulajdonképpen növeli majd a hitetlenekre gyakorolt befolyásunkat.

„A világot soha nem lehet megtéríteni a saját gonosz szokásaihoz való alkalmazkodás által. De micsoda befolyást gyakorol a világra, ha egy nép Isten fiaiként és leányaiként él, beszél és cselekszik!” (Manuscript Releases, 18. köt., 278. old.)

Ezért képviseljük Őt megfelelően a világ előtt értékeink által is.

Amikor Jákob visszatért Kánaánba, Isten Bételbe irányította, hogy megújítsa a szent szövetséget, melyet két évtizeddel korábban kötött vele, amikor Ézsau elől menekült. Jákob tudta, hogy mielőtt még csatládj a Istennek tetsző módon imádkozhatná Őt, félre kell tenniük minden pogány szokást és gyakorlatot, beleértve a nem megfelelő ruházódást és ékszereket, melyek bálványimádásukat kísérték.

1Móz 35:2,4 – „Akkor monda Jákob az ő házanépének, és mind azoknak, kik vele valának: Hányjátok el az idegen isteneiket, kik köztetek vannak, és tisztítsátok meg magatokat, és változtassátok el öltözetiteket.” „Átadák azért Jákobnak mind az idegen isteneiket, kik náluk valának, és füleikből a függőket, és elásák azokat Jákob a cserfa alatt, mely Sekhem mellett vala.”

A megtérés és az Istenhez való visszatérés napjainkban is jelentős változtatásokat feltételez mind az öltözködés, mind az ékszerviselés tekintetében. (lásd: 6T, 96. old.) Habár az újonnan megtért

keresztényeknek gondosan meg kell tanítani az evangélium előírásait az öltözködés tekintetében, nem ez az elsődleges szempont.

„Sokan vannak, akik mások életét akarják megváltoztatni. Elmennek azokhoz, akik szerintük tévedések áldozatai, s rámutatnak fogyatékságaikra, például: »Nem úgy öltözködsz, ahogyan kellene«, és megkísérlik, hogy leszedjék a díszítéseket róluk, vagy ami sértőnek látszik, de nem igyekeznek arra, hogy a lélekbe az igazságot bevessék. Akik másokat akarnak javítani, Jézust tegyék vonzóvá előttük. Beszéljenek szeretetről és részvétéről, tárják fel példás életét és áldozatát; lelkületét nyilvánítsák ki tetteikkel, s akkor az öltözködést még említeniük sem kell. Nem szükséges, hogy

vallásod fő kérdésévé az öltözködést tegyed. Van sokkal értékesebb, amiről beszélhetünk. Beszélj Krisztusról, s ha a szív megújult, mindazt, ami nem áll összhangban Isten Igéjével, azt magától elveti. Hiábavaló munka, ha az élő fának leveleit akarjuk tépegetni. Újból kizöldell és levelet hajt. A fejszét a fa gyökerére kell vetnünk, akkor lehullnak a levelek, hogy soha többé ki ne hajtsanak.” (*Evangelizálás*, 272. old.)

Hogyan kell hatékonyan kijavítani mások hibáit? Beszéljünk nekik Jézusról és engedjük, hogy Ő tegye életünket csodálatossá és vonzóvá, amint az Ő példáját követjük.

„(Jézus) egyedüli díszje az alázat volt.”
(*Szemelvények E. G. White írásaiból*, 1. köt., 260. old.)

MEGBESZÉLENDŐ KÉRDÉSEK

I. RÉSZ

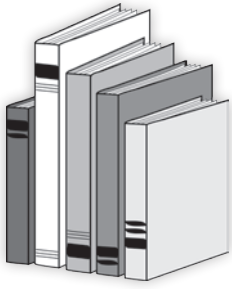
1. A Biblia azt tanítja, hogy az istenfélő asszonyok „ékesítsék” fel magukat. Hogyan tegyék ezt? 1Tim 2:9-10, 1Pt 3:3-4 _____

II. RÉSZ

2. Tegyük fel, hogy hozzászoktál az ékszerviseléshez, és nehezen tudod elképzelni, hogy elhagyd. Milyen fontos leckét tanulhatsz meg a következő versekből? Mt 7:14, 10:37-39, Lk 9:23, 14:33 _____

III. RÉSZ

3. Sokan azt hiszik, hogy ha hasonlóvá válunk a világhoz, az segít jó befolyást gyakorolni a hitetlenekre. Miért nincs így ez? _____
4. Mi az, ami valóban segít jó befolyást gyakorolni? „Nincs jobb útja-módja a mások előtti világításnak, mint a mértéktartó öltözködés és a jó modor. S ezen felül kimutathatjátok, hogy az örök élethez viszonyítva helyesen értékelitek a földi élet dolgait.” (*Üzenet az ifjúságnak*, 348. old.) Hogyan növelhetjük a világra gyakorolt befolyásunkat? _____
5. Hatásos lesz, ha az ékszert viselő embereknek elmondjuk, hogy többé ne viseljenek ékszereket? _____
Miért nem? _____
Hogyan lehet hatékonyan segíteni rajtuk? _____
6. Mutasd be Jézus külső megjelenését. Ézs 53:2 _____
7. Sorolj fel néhány bibliaiszöveget, mely leírja azokat a jellemvonásokat, melyek a Megváltót ékesítették, és melyek az Ő követői is jellemzik. _____

Mennyei látomás

A keskeny út – 2. rész

Eszrevettem, hogy a gyönyörű fehér fal vérfoltos volt. Sajnáltam és bántam ezt a dolgot, de ez az érzés csak pár másodpercig tartott, mert arra gondoltam, hogy ennek így kell lennie.

Akik ezután érkeznek, azoknak is tudniuk és látniuk kell, hogy már mások is átmentek a keskeny, rögös ösvényen előttük, és levonják a következtetést: hogy ha másoknak sikerült, nekik is fog. Ahogy kiserken a vér megkínzott talpukból, nem csüggednek el, hanem látva a falon levő vért megtudják, hogy már mások is elviselték ugyanezeket a szenvedéseket.

Végül egy nagy szakadékhöz értünk, ahol az ösvény véget ért. Már semmi nem irányította lábunkat, sehol nem pihenhettünk meg. Csak a kötelekbe kapaszkodhattunk, amelyek olyan hosszúak voltak, mint mi magunk. Ott csüngtünk egy ideig lesújtva és zavarodottan. Félve suttogtuk egymásnak: „Mihez van erősítve a kötél másik vége?”

A férjem pontosan előttem volt. Hatalmas verejtékcseppek hullottak szemöldökéről, nyakán kidagadtak az erek, és ajkát elfojtott, kínzó nyögések hagyták el. Az én arcom is verejtékezett, és olyan gyötrelmet éreztem, mint azelőtt soha. Félelmetes küzdelem előtt álltunk. Ha elbukunk itt, utunk minden fájdalma és szenvedése hiábavaló volt.

Előttünk, a szakadék másik oldalán, egy csodálatos, zöld füves rét terült el. A napot nem láttam, de ragyogó, meleg fénynyalábok borították aranyba és ezüstbe a földet. Ennek a rétnak a dicsősége semmi-

lyen eddig, a földön látott szépséghez nem volt fogható. De vajon elérhetjük? Mindannyian izgatottak voltunk. Ha a kötél elszakad mindannyian elveszünk.

Újra kérdezgetni kezdtük suttogó hangon: „Mi tartja a kötelet?” Egy pillanatig tétováztunk, majd felkiáltottunk: „Egyedüli reményünk, hogy teljes mértékben rábízzuk magunkat a kötéltre. Ez volt egyedüli

segítségünk ezen a nehéz úton, nem fog most cserben hagyni.”

Mivel még mindig tétováztunk és kérdezősködtünk, megszólalt egy hang: „Isten tartja a kötelet. Nem kell félni.” A szavakat a hátunk mögött jövők továbbadták a többieknek. „Ő nem fog cserbenhagyni minket. Eddig is biztonságban vezetett.”

A férjem ekkor átlendítette magát a félelmetes szakadékon a csodálatos rétre. Én azonnal követtem. És ó, micsoda megkönnyebbülést és hálát éreztem Isten iránt. Hallottam az dicsőítő hangokat. Tökéletesen boldog voltam.

Amikor felébredtem, felfedeztem, hogy a nehéz útszakaszon érzett aggodalom és szorongás miatt tettem minden idegszála reszket. Ennek az álomnak nem volt szüksége magyarázatra. Annyira mély hatást gyakorolt rám, hogy biztosan egyetlen mozzanatát sem fogom soha életemben elfelejteni.

– *Testimonies for the Church*, 2. köt., 596–597. old.

**„Ha elbukunk itt,
utunk minden
fájdalma
és szenvedése
hiábavaló volt.”**

Történelmi kapcsolat

Alázatos példaképiünk

A hitvalló keresztények világhoz való hasonulása megszegyenítő hitükre és Isten ügyére nézve. Vallják, hogy kijöttek és elkülönültek a világtól, mégis annyira közel állnak hozzá öltözködésben, beszéd témákban, cselekedetekben, hogy nincs is különbség.

Ameddig rendelkeznek az élet és egészség ajándékával, sokan Istentől kapott idejüket és erőforrásaikat szerencsétlen, halandó testük ékesítésére használják elfelejtve, hogy Isten ujja bármelyik pillanatban érintheti őket, és halálos ágyba kerülhetnek. Amikor azonban közelednek a vég felé, felteszik a legnagyobb kérdést: „Készen állok a halálra? Készen állok megállni Isten előtt, és az ítéletkor átmenni a vizsgán?” amikor feltesszük nekik a kérdést, hogy mit gondolnak saját személyük ékesítéséről, és tudják-e, mit jelent felkészülten megállni Isten ítélőszéke előtt, azt válaszolják, hogy ha újra kezdhetnék, akkor kijavítanák a hibákat életükben, kizárnák a világ csalárdságát, hiúságát és büszkeségét. Isten dicsőségére élnének és mindenkinek példát mutatnának.

Miért van az, hogy annyira kevés embert érdekel az örök élet, és olyan kevesen készülnek az utolsó nagy átváltozásra? Vonzza őket a föld, és kincseit értéknek tartják. Sok mindennel lekötik figyelmüket, és nem marad idejük felkészülni a mennyre. Sátán mindig azt keresi, hogy mind mélyebbre és mélyebbre taszítsa őket a nehézségekbe. Amikor az egyik aggodalom elmúlik, már készen áll, hogy egy másikba bevonja őket és vágyat ébresszen szívükben a földi, szentségtelen dolgok iránt. Így telik el idejük, és amikor már túl késő, akkor veszik észre, hogy semmi fontosat nem értek el. Árnyakat üztek, és elveszítették az örök életet.

Sokan, akik a világ szokásait és divatját utánozzák, azt állítják, hogy ez által befolyást gyakorolhatnak a hitetlenekre.

Ez azonban szomorú és végzetes hiba. Ha valóban igazi befolyást akarnak gyakorolni, akkor éljék meg hitvallásukat, igaz cselekedetek által mutassák be hitüket és tegyenek különbséget a keresztények és a világ között. Szavaink, ruházatunk és cselekedeteink egyaránt Istentől szóljanak. Akkor mindenki felismeri, hogy Jézussal járunk. A hitetlenek meglátják, hogy az igazság, amit gyakorolunk, szent befolyással bír, és a Krisztus eljövetelébe vetett hit látható jellemünkön. Ha bárki is vágyik az igazság befolyására, élje meg azt, így követve alázatos példaképiünket. (...)

Jézus, a dicsőség Királya, aki életét adta megváltásunkért, töviskoronát viselt. Ezzel volt Mesterünk szent feje ékesítve. „És ő megsebesítettett bűneinkért, megrontatott a mi vétkeinkért, békességünknek büntetése rajta van, és az ő sebeivel gyógyulánk meg.” Mégis, akik vallják, hogy Jézus vére által váltattak meg, büszkén ékesítik magukat, és továbbra is állítják, hogy a szent, önmegtagadó, alázatos példaképet követik. Ó, ha mindannyian úgy látnák ezt, ahogy Isten látja!

Izrael elszunnyadt büszkeségében, a divat szeretetében, a világiasságban, amely megtalálható volt köztük. Ezek a dolgok választják el Istent az Ő népétől, aki bezárja előttük a bárkát. Amikor az igazság érinti szívüket, akkor meghalnak a világnak. Akkor félreteszik a külső ékességeket, és ha mindezeknek meghaltak, akkor nem érinti őket a hitetlenek nevetgelése,

“Senki más, egyedül Krisztus volt példaként elénk állítva, és mindenkinek az Ő követésére kellene törekednie.”

gúnyolódása és megvetése. Lelkesen vágyakoznak arra, hogy Mesterükhöz hasonlóan elkülönüljenek a világtól. Nem utánozzák annak büszkeségét, divatját vagy szokásait. A nemes példa mindig ott áll előttük, hogy megdicsőítsék Istent és elnyerjék halhatatlan örökségüket. Ezek a kilátások minden földi természetén felülkerekednek. Isten népe különválnak és különbözik a világtól. Amikor valaki belemerül a világi divat utánzásának vágyába, Isten megszűnik gyermekének elismerni őt. Kimutatta, hogy nem ismeri a kegyelmet, az alázatos és szerény Jézust. Ha megismerték volna Őt, akkor Hozzá méltóan járnának.

Az istenfélelem látszata senkit nem üdvözít. Mindenkinnek mély, élő tapasztalata legyen. Egyedül ez szabadíthat meg az előttünk álló nehéz időkben. Akkor vizsgálatra kerülnek cselekedeteik. Ha azok

arany, ezüst és drágakövek, el lesznek rejtve az Úr tárházába. Azonban ha munkájuk fa és szalma, semmi nem védi meg őket Jahve haragjától.

Sokan egymáshoz mérik magukat, és életüket a másokéhoz hasonlítják. Ennek nem kellene így lennie. Senki más, egyedül Krisztus a példa előttünk. Mindenki az Ő követésére törekedjen. Mi Krisztus, és nem az ellenség munkatársai vagyunk. Vagy Krisztus köré gyűlünk, vagy szétszéledünk. Döntsük el: vagy teljes szívvel Krisztuséi vagyunk, vagy egyáltalán nem. Senki nem léphet a mennybe áldozathozatal nélkül. Akik minden áldozatra hajlandóak az örök életért, megnyerik azt. Megéri szenvedni, megfeszíteni énünket és feláldozni minden bálványunkat érte. Az örök dicsőség felülmúl minden földi kincset és szórakozást.

– *The Review and Herald*, 1882. december 12.

MEGBESZÉLENDŐ KÉRDÉSEK

1. Mi hoz szégyent Isten ügyére? _____
2. Mit tesznek sokan, ameddig még birtokolják az élet és az egészség ajándékát? _____
- Mi a legnagyobb kérdésük, amikor a halálhoz közelednek? _____
3. Mutasd be, mi Sátán terve, hogy az embereket távol tartsa az örök életre való felkészüléstől. _____
4. Hogyan tud egy keresztény igaz befolyást gyakorolni a világra? _____
5. Mivel volt Mesterünk szent feje ékesítve? _____
6. Mi választja el Istent az Ő népétől? _____
7. Mutasd be, milyen változások mennek végbe egy ember életében, amikor az igazság érinti szívét. _____
8. Kik nem ismerik az alázatos és szerény Jézust? _____
9. Mutasd be, milyen két, egymásnak ellentmondó döntést hozhat meg egy személy. _____
10. Ki nyeri el az örök életet? _____

A hit fejezetei

Övelem maradt – 2. rész

Braden Pewitt, AFM misszionárius, Kambodzsa

SEGÍTS NEKEM

MEGISMERNI JÉZUST!

A mikor felajánlottam, hogy imádkozom az asszonyért, fiatal férje elmosolyodott és felállt. Mindketten álltunk és lenéztünk a nőre, aki karjaival integetett és hangosan sírt. A férfi rám nézett: „Kérlek, imádkozz érte. Segítségre van szüksége.”

Leültem a nő mellé az ágy szélére, és a vállára tettem a kezem. Ő továbbra is mindkét kezével hadonászott, dobálta magát, mintha nagy fájdalmai lennének, közben pedig sírt és jajgatott. Elkezdtém imádkozni, de hangomat nemsokára elnyomta az övé, amely egyre hangosabbá és hangosabbá vált. A férje odahajolt hozzá, és megpróbálta lefogni, de még rosszabb lett. Tovább imádkoztam, de senki nem hallott semmit.

A férje közben kedvesen beszélt hozzám: „Ez a férfi imádkozni fog érted.”

Rádöbbsentem, hogy észre sem vette, hogy már imádkozom, ezért még egyszer elkezdtem, és megpróbáltam túlharsogni őt. „Atyánk, kérlek, hogy légy ezzel a nővel, aki nagyon beteg. Nem tudjuk, mit tehetnénk érte. Láthatóan nagy fájdalmai vannak. Most kérlek, adj neki nyugalmat. Kérlek...”

A nő hirtelen, egy szempillanás alatt megnyugodott, és a sírás abbamaradt. Tovább imádkoztam, közben karjait leengedte maga mellé, és mereven a menyegyzetet bámulta. „Kérlek, Mesterem, üzz el minden gonosz lelket, ami zavarhatja őt. Űzd el őket, és engedd, hogy megpihenjen. Ó, Uram, hálásan köszönjük Neked, hogy ebben a pillanatban is itt vagy mellette, és a férjén is segítesz.”

Ebben a pillanatban a férfi is helyeslően bólintott, és meglazította a szorítást felesége karján. „Jézus nevében imádkoztunk, ámen!”

Levettem a kezem a most már nyugodt asszony válláról, és felnéztem férjére. „A Mester segít a feleségeden” – magyaráztam izgatott mosollyal. „Megengedi, hogy megpihenjen. Hálát mondhatunk Neki ezért.”

A fiatalember szóhoz sem jutott a csodálkozástól és álmélkodástól. „Bármikor imádkozhatsz a Mesterhez”

– folytattam. „Ő meghallgat téged, mert annyira szereti az embereket.” A férfi rám nézett, majd így válaszolt: „Nem tudom, hogyan kell imádkozni.”

Elmosolyodtam: „Egyszerűen beszélgetsz Vele, és elmondasz mindent, amit szeretnél. Ő meghallgat téged.”

Elköszöntem, és elmentem egy másik beteget meglátogatni, de alig tudtam visszatartani a hála és öröm könnyeit. „Ó, Istenem, ó, Istenem!” – imádkoztam magamban, ahogy lépkedtem a kórház járdáján. „Erőteljesen felfedted magad előttünk, köszönjük neked ezt a csodát.” Még soha életemben nem láttam ilyen csodát. A Jézusról, Péterről, Pálról szóló történeteken nőttem fel, de még soha nem láttam ezt előttem megvalósulni. Nagy örömmel töltött el, hogy Isten jelenlétében voltam, amikor az Ő hatalmas erejével felszab-

dította azt a nőt a gonosz erők kötelékéből. Egy valódi csodának voltam a tanúja! Isten itt volt! Isten itt volt! Egy rövid látogatást tettem egy másik kórteremben, majd visszatértem ugyanazon az úton, amelyen jöttem, örvendezve Isten dicsőségének. Annyira közel volt hozzám. Semmi mást nem tehettem, mint dicsőíteni Őt újra meg újra, miközben törölgettem arcomon lecsorgó könnyeimet.

A fiatalember kijött eléem, ahogy a kórteremhez közeledtem. Ragyogó arccal mosolygott. „Alszik! Alszik!” – kiabálta. „Nézz csak rá. Alszik! Hála Istennek! Hála Istennek!”

Mellette álltam, a vállára tettem a kezem és együtt néztük alvó feleségét. Megöleltem, és megismételtem szavait: „Hála Istennek! Hála Istennek!” *(Folytatjuk)*

© 2014 Adventist Frontier Missions (AFM). Ha szeretnél többet megtudni az AFM szervezetről, ha szeretnéd havi rendszerességgel kézhez kapni ingyenes folyóiratunkat, mely tele van csodálatos missziós történetekkel, ha szeretnél segíteni az evangélium hirdetésében, keresd fel a www.afmonline.org honlapot, vagy hívd az 1-800-937-4236 telefonszámot.

AZ ÁRRAL SZEMBEN

„Megtehetjük, hogy az örökkévalóságot kihagyjuk a számításból? Megengedhetjük magunknak, hogy az árral úszva figyelmen kívül hagyjuk Istent?”

Hűség AZ ISKOLÁBAN

Aranyszöveg | Máté 10:32-33

„Valaki azért vallást tesz én rólam az emberek előtt, én is vallást teszek arról az én mennyei Atyám előtt, aki pedig megtagad engem az emberek előtt, én is megtagadom azt az én mennyei Atyám előtt.”

I. RÉSZ

Efézus volt Kis-Ázsia leggonoszabb városa. A bűncselekmények száma egyre nőtt, mindenféle kicsapongás és erkölcstelenség virágzott. Pál, csapatával, mégis Efésusból indulva evangelizálta be Kis-Ázsiát. Az efézusi gyülekezet volt a korai keresztény egyház mikrokozmosza. Visszautasították a gonoszt és szerették a jót, odaadók és szorgalmasak voltak. (lásd: Jel 2:1-3)

Ne hagyjuk figyelmen kívül azt a módszert, amellyel Isten azzá tette ezt a gyülekezetet, ami volt, és felhasználta, hogy általa terjessze el az evangéliumot az Ázsia nevű római provinciában.

ApCsel 19:9-10 – „Mikor pedig némelyek megkeményíték magokat és nem hívének, gonoszul szólván az Úrnak útáról a sokaság előtt, azoktól eltávozván, elszakasztá a tanítványokat, mindennap egy bizonyos Tirannus iskolájában prédikálván. Ez pedig lőn két esztendeig; úgyannyira, hogy mindazok, kik lakoznak

vala Ázsiában, mind zsidók, mind görögök, hallgaták az Úr Jézusnak ígését.”

Tirannus neves tanár volt, Pál evangelizációs erőfeszítései Efészusban és Kisázsiaiban az ő iskolája köré épültek. Erre összpontosítva tudta elérni a fiatalokat.

A szent történelemből megtanulhatjuk az evangéliumi oktatás fontosságát. Nemcsak a tanárok, hanem a diákok is ugyanúgy lehetnek evangelizátorok. Dániel könyve felfedi előttünk, hogy a „Babiloni Egyetem” volt az alap, melyet Isten felhasznált Babilon meghódítására. Négy diákja, Dániel,

“ Egy komoly, lelkiismeretes és hűséges fiatal felbecsülhetetlen értéket képvisel az iskolában. Az égi angyalok szeretettel tekintenek rá. ”

– Üzenet az ifjúságnak, 181. old.

TARTALOM | B-46 | NOVEMBER 16.

49 | Hűség az iskolában

53 | Az elsüllyeszthetetlen hajó

54 | Légy erős

56 | Ő velem maradt – 3. rész

Ananiás, Misáel és Azariás először a király, Nabukodonozor előtt tűntek ki.

Dán 1:17-19 – „És ada az Isten ennek a négy gyermeknek tudományt, minden írásban való értelmet és bölcsességet; Dániel pedig értett mindenféle látomáshoz és álmokhoz is. Miután pedig elmúlt az idő, amikor meghagyta vala a király, hogy eléje vigyék őket, bevívé őket az udvarmesterek fejedelme Nabukodonozor elé. És szóla velök a király, és mindnyájok között sem találtaték olyan, mint Dániel, Ananiás, Misáel és Azariás, és állának a király előtt.”

Erőteljes befolyásuk által Nabukodonozor végül átadta magát a menny Istenének.

Mózes is ilyen diák volt.

„Mózeset azonban – ámbár lelkes tanítvány volt – semmiképpen sem tudták rávenni arra, hogy részt vegyen a bálványistenek imádásában és szolgálatában. Megfenyegették a királyi korona elvesztésével és figyelmeztették, hogy a hercegnő is ki fogja tagadni, ha továbbra is állhatatosan ragaszkodik a héberek hitéhez. Mózes azonban továbbra is kitartott elhatározása mellett, hogy az egy Istenen, a menny és a föld Teremtőjén kívül senki és semmi mást nem imád és nem tisztel. Sőt vitatkozott és érvelt a papokkal. Rámutatott arra, hogy milyen babonás balgaságot követnek, amikor élettelen tárgyakat, bálványokat részesítenek tiszteletben. Senki sem tudta megcáfolni érveit, vagy megváltoztatni véleményét.” (*Pátriárkák és próféták*, 245. old.)

Mózes, valamint Dániel és három barátja szorgalmasak voltak tanulmányaikban.

Péld 22:29 – „Láttál-e az ő dolgában szorgalmatos embert? A királyok előtt álland, nem marad meg az alsó rendűek között.”

Azonban nemcsak tanulmányaikban voltak szorgalmasak, hanem a Szentírásnak is engedelmeskedtek, Isten pedig megáldotta hűséges bizonyágtételüket.

Jeroboám tanulmányai idején szintén a hűség és a szorgalom egyik bibliai példája volt.

1Kir 11:28 – „Jeroboám erős férfiú vala; és látván Salamon, hogy az ő szolgálja az ő dolgában szorgalmatos, reá bízta a József háza gondviselésének egész terhét.”

Mivel Jeroboám gyorsan és hatékonyan dolgozott, ígéretes élet várt rá. Később Izrael királya lett. Bár munkamódszere lehetővé tette számára, hogy sikeres legyen, hűtlensége és lelki határozatlansága karrierje kibontakozásakor bűnbe vitte. Élettörténete, amely sikerrel végződhetett volna, kudarcba fulladt.

1Kir 14:10 – „Azért ímé én veszedelmet hozok a Jeroboám házára, és kiirtom Jeroboámnak még az ebét is, és mind a berekesztettet, mind az elhagyottat Izraelben, és kihányom a Jeroboám háza maradványait, miképpen a gánéjt kihányják, mígnem vége lesz.”

Jeroboám élete fontos tanulság számunkra. Nem elegendő szorgalmasan tanulni. Maradjunk mindig hűségesek Istenhez!

“A tanulóknak, akik vallják, hogy szeretik Istent és engedelmeskednek az igazságnak, olyan önuralmat kell gyakorolniuk és olyan vallásos meggyőződéssel kell rendelkezniük, amely képessé teszi őket arra, hogy tántoríthatatlanul megállják helyüket és nyíltan megvallják Jézust, (...) amerre megfordulnak.”

– *Üzenet az ifúságnak*, 181. old.

II. RÉSZ

Dániel és Mózes történetéből megtanulhatjuk, mennyire fontosak a tanulmányi éveink alatt hozott döntéseink. A hit ezen hősei megtették, amiben Jeroboám kudarcot vallott. A következő elvek vezették őket:

1. Követni Isten ígését még akkor is, ha ezzel egyedül vagyunk.

Dán 1:8 – „De Dániel eltökélé az ő szívében, hogy nem fertőzteti meg magát a király ételével és a borral, amelyből az iszik

vala, és kéré az udvarmesterek fejedelmét, hogy ne kelljen magát megfertőztetnie.”

2. Nyíltan azonosulni Isten népével.

Zsid 11:24-25 – „Hit által tiltakozott Mózes, midőn felnövekedett, hogy a Faraó

leánya fiának mondják, inkább választván az Isten népével való együttnyomorgást, mint a bűnnek ideig-óráig való gyönyörűségét.”

3. Értékelni az örökkévalókat, és visszautasítani a csábító pillanatnyi élvezeteket.

Zsid 11:25-26 – „Inkább választván az Isten népével való együttnyomorgást, mint a bűnnek ideig-óráig való gyönyörűségét, Egyiptom kincseinél nagyobb gazdagságnak tartván Krisztus gyalázatát, mert a megjutalmazásra tekintett.”

Ezzel ellentétben Jeroboám nem akart egyedül engedelmeskedni. Ugyanazt a hibát követte el, mint Roboám, aki gonosz és balga tanácsokat fogadott el.

1Kir 12:28 – „Tanácsot tartván azért a király, csináltata két arany borjút.”

Mi több, Jeroboám nem azonosult Isten népével. Ahelyett, hogy továbbra is a jeruzsálemi templomban imádta volna Istent, két szentélyt építtetett az aranyborjú imádatára. Ezt mondta a népnek:

1Kir 12:28-31 – „Tanácsot tartván azért a király, csináltata két arany borjút, és monda nékik: Sok néktek Jeruzsálembe felmennetek: Ímhol vannak a te isteneid, óh Izráel, akik téged kihoztak Egyiptomnak földéből. És az egyiket helyezteté Béthelbe, a másikat pedig Dánba. És e dolog nagy bűnnek lett az okozója, mert a nép felment az egyik elé egészen Dánig. Azután felállítá a magas helyek temp-

lomát, és papokat szerze a nép aljából, akik nem voltak a Lévi fiai közül.”

Ahelyett, hogy a menny tiszteletét kereste volna, meglegedett azzal a mulandó elismeréssel, melyet a hitehagyóktól kapott.

A diákok, tanulók napjainkban is ugyanolyan kísértésekkel szembesülnek, mint amelyekben Dániel és Mózes megálltak, Jeroboám pedig nem. A keresztyén diákok gyakran kerülnek döntéshelyzetbe, hogy Istennek vagy osztálytársaiknak, illetve tanáraiknak akarnak tetszeni. Isten megígérte: „Akik engem tisztelnek, azoknak tisztességet szerzek.” (1Sám 2:31) „Valaki azért vallást tesz én rólam az emberek előtt, én is vallást teszek arról az én mennyei Atyám előtt.” (Mt 10:32)

Az Isten szavához hűséges diákok ebben a kérdésben sikeresen vizsgáznak. Szombatünneplésük nem szenved csorbát, bár szombatrontókkal vannak körülvéve, és sokszor válnak gúnyolódás célpontjaivá. Elhatározásukat, hogy mindvégig tiszták maradnak, nem tudják megváltoztatni a körülmények. Kerülik az olyan eseményeken és bulikon való részvételt, ahol Isten jelenléte nem kívánatos, az olyan zenéket és tevékenységeket, melytől az angyalok sírnak. Sajnálatos módon azonban, akik nem hisznek Isten ígében, elbuknak. A külső nyomás közepette Mózes legyen minden fiatal példaképe.

Zsid 11:7 – „Hit által hagyta oda Egyiptomot, nem félván a király haragjától; mert erős szívű volt, mintha látta volna a láthatatlant.”

III. RÉSZ

Bár késznek kell lennünk egyedül kiállni a biblia igazságért, egyik legnagyobb segítségünk, ha keresztyén barátokkal vagyunk körülvéve. Dániel és három barátja együtt álltak ki elhatározásuk mellett. Szobatársak voltak, együtt étkeztek és együtt imádkoztak.

Dán 1:11-12 – „És monda Dániel a felügyelőnek, akire az udvarmesterek fejedelme bízta vala Dánielt, Ananiást, Misáelt és Azariást: Tégy próbát, kérlek, a te szolgálóiddal tíz napig, és adjanak nékünk zöldségféléket, hogy azt együnk, és vizet, hogy azt igyunk.”

Dán 2:17-18 – „Ekkor Dániel haza méne, és elmondá e dolgot Ananiásnak, Misáelnek és Azariásnak, az ő társainak: Hogy kérjenek az egek Istenétől irgalmasságot.”

Dán 2:49 – „És Dániel kéré a királyt, hogy Sidrákot, Misákot és Abednégót ren-

delje a babiloni tartomány gondviselésére; Dániel pedig a király udvarában vala.”

Isten szeretné, ha fiatalokból álló csapatok dolgoznának együtt misszionáriusként. Jézus nem egyedül küldte ki tanítványait a szolgálatba.

Mk 6:7 – „Majd magához szólítá a tizenketőt, és kezdé őket kiküldeni kettőnként, és ada nékik hatalmat a tisztátalan lelkeken.”

Ha szeretnél misszionárius lenni a kampuszban élő diáktársaid számára, keress istenfélő barátokat, akikkel együtt dolgozzatok.

„A fiatalok menjenek dolgozni Jézus nevében! Egyesüljenek rendszeres, tervszerű

munka elvégzésére. Vajon nem tudnátok összeállítani egy csoportot, és nem tudnátok meghatározott időt szentelni a közös könyörgésre, kérve az Urat, hogy részesítsen kegyelmében és segítsen meg együttes munkátokban? (...) Vajon akarnak-e az igazságot hívó fiataljaink valódi misszionáriusokká lenni?” (*Üzenet az ifjúságnak*, 197. old.)

Dániel időskori imaszokásai már fiatal korában kialakultak, és ezt barátai és ellenségei is ismerték. És bár úgy tűnt, hogy pontosan e miatt kerül bajba, tulajdonképpen ez szabadította meg a veszélytől (lásd: Dán 6.).

Az oroszlánok nem jelentettek újdonságot Dánielnek. Neki az egész világ oroszlánok verme volt.

1Pt 5:8 – „Józanok legyetek, vigyázzatok; mert a ti ellenségeitek, az ördög, mint ordító oroszlán szerte jár, keresván, kit elnyeljen.”

Tizenéves korában, naponkénti imáira válaszul angyali védelmet kapott. Amikor idős emberként egy éjszakát az oroszlánok között kellett eltöltenie, ugyanolyan nyugodtan tudott aludni, mintha csak egy puha ágyon lenne egy biztonságos várban.

Isten igéjének ígéretei, melyeket Dániel hívott segítségül, ma is minden fiatalnak a rendelkezésére állnak, még ha a körülmények Babilonba is kényszerítik őket.

„Fiataljaink számára tökéletesen biztonságos lenne az országunk főiskoláira való beiratkozás, ha mindennap megtért állapotban lennének. Ha azonban csak egyetlen napra is szabadnak érzik magukat a gyeplő elengedésére, Sátán azonnal felállítja csapdait, ők pedig legyőzve, hamis ösvényekre kerülnek. Tiltott ösvényekre lépnek, melyeket nem az Úr jelölt ki számukra.” (*Szemelvények E. G. White írásából*, 3. köt., 231. old.)

Az a célkitűzésünk, hogy tanújaként tiszteljük Istent, segítségünkre lehet az iskolában.

„Dániel tudta, hogy meg kell dicsőítenie Izrael Istenét a babiloni nép előtt. (...) Bátisan kiállt vallásos elvei mellett mindenki előtt, mert Isten tanúja volt.” (*The Youth's Instructor*, 1900. november 1.)

MEGBESZÉLENDŐ KÉRDÉSEK

I. RÉSZ

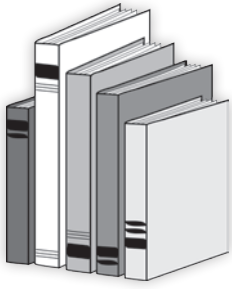
1. Hasonlítsd össze Mózes és Dánielt. Milyen hasonlóságokat találsz tapasztalatukban, amikor egy pogány királyi udvarban éltek? _____
2. Dániel és három barátja magasra emelték a keresztényi mércét. Hogyan befolyásolta ez Babilon és Perzsia királyait? Dán 1,3,6 _____

II. RÉSZ

3. Tegyük fel, hogy olyan iskolába jársz, ahol a tanulók nagy része nem keresztény. Ha nem próbálsz meg elrejteni Isten iránti hűséged, hogyan könnyíti ez meg kiállásodat ebben a veszélyes lelki környezetben? _____
4. Milyen tanulságokat vonhatunk le Jeroboám életéből, melyek segítenek hűségesnek maradni Istenhez az iskolai évek alatt is? _____
5. Olvassátok el a *Bizonyágtételek*, 1. köt., 303–304, 318. old. Sorold fel, hogyan tudod megvallani Krisztust otthonodban és az iskolában ahelyett, hogy megtagadnád Őt! _____

III. RÉSZ

6. Gondolj Dániel és társai példájára. Miért szeretné Isten, hogy az istenfélő fiatalok együtt dolgozzanak a missziómunkában? _____
7. Hogyan dolgozhatsz ki egy komoly tervet, mely alapján bizonytságot tehetsz az embereknek az iskolában, ahol most tanulsz? _____

Mennyei látomás

Az elsüllyeszthetetlen hajó

Kedves M. testvér, ihletett álmod kaptam az éjjel. Láttam, hogy egy erős hajón, viharos vizeken hajóztál. A hullámok sokszor átcsaptak fölötted, és te elmerültél a vízben. Ezt mondtad: „Le kell szállnom. Ez a hajó elsüllyed.”

„Nem” – mondta, aki a kapitánynak nézett ki. „Ez a hajó befut a kikötőbe. Soha nem fog elsüllyedni.”

Te azonban ezt válaszoltad: „Lesodródok a fedélzetről, és mivel sem kapitány, sem másodkapitány nem vagyok, kit fog ez érdekelni? Megpróbálkozom azon a másik hajón, amott.”

A kapitány azonban így válaszolt: „Én nem engedlek át oda, mert tudom jól, hogy az zátonyra fut, mielőtt még a kikötőbe érne.”

E szavak hallatán te is összeszedted magad, és derűlátóbban válaszoltál: „Ez a hajó roncs lesz, ezt már most tisztán és világosan látom.”

A kapitány átható tekintettel nézett rád és határozottan kijelentette: „Nem engedem meg, hogy elveszítsd életed azon a másik hajón. Annak a deszkáit megette a szű, s gyakorlatilag egy romhalmaz. Ha jobban értenél hozzá, észrevennéd a különbséget a valódi és a hamis, a szent és a romlásra kárhoztatott között.”

Felébredtem, és ennek az álomnak a margójára írom neked ezeket a sorokat. Éppen ezekről a dolgokról gondolkodtam, amikor kaptam egy levelet, melyben az állt, hogy te „nagy kísértéseknek és próbáknak” vagy kitéve. Mi történt M. testvér? Sátán újra kísért téged? Isten megengedte, hogy ugyanoda juss el ismét, ahol korábban már elestél? Megengeded, hogy a hitetlenség birtokba vegye lelkedet? Minden alkalommal elesel, mint Izrael gyermekei? Isten segít ellenállni a gonosznak, hogy hited minden próbájából erősebben kerülj ki.

Mozogj óvatosan! Helyezd biztos ösvényre lábadat! Zárd be az ajtót a hitetlenség előtt, és legyen Isten a te erő! Ha összezavarodtál, maradj veszteg! Ne indulj el a sötétben! Komolyan aggódom lelkedért. Ez lehet az

utolsó próba, melyet Isten biztosít számodra. Egyetlen lépést se tegyél a pusztulásba vezető úton. Várj, és Isten megsegít. Légy türelmes, és megjelenik előtted a tiszta világosság. Ha engedsz a nyomásnak, elveszíted a lelked, amely nagyon nagy érték Isten szemében.

A nagy küzdelem első kötetét írom, és nagyon elkomolyodtam azoknak a nagyon fontos témaköröknek az átisméltésekor, mint a teremtés, valamint a Sátán

bűnbeesésétől az Ádám és Éva bűnbeeséséig történt események. Miközben írok, nagyon közel érzem magamhoz az Urat, és erősen érint ennek a küzdelemnek minden eseménye a kezdetektől napjainkig. A sötétség erőinek munkái tisztán és világosan állnak előttem. A legmegpróbáltatásosabb időszakok még előttünk állnak, és az angyal-

ruhába öltözött Sátán ilyen kísértésekkel áll a lelkek elé, ugyanúgy, mint ahogy Jézussal tette a pusztában. Ő a Szentírást idézte, és ha életünk nincs elrejtve Krisztussal Istenben, biztosan hitetlenségbe taszítja a lelkünket.

Az idő nagyon rövid, és a tennivalókat gyorsan el kell végezni. Az angyalok tartják a négy szelet, és Sátán kihasznál minden alkalmat, amikor valaki nem gyökeresik teljes mértékben az igazságban. Minden léleknek át kell mennie a próbán. A jellem minden hibája, ha nem győztük le Isten Lelke segítségével, a pusztulás biztos eszköze lesz. Eddig soha nem éreztem ennyire szükségesnek, hogy népünk megerősödjön a Lélek igazságában, mert Sátán mindenkit törbe csal, akinek nem Isten az ereje. Az Úrnak sok elvégeznivalója van. Ha megtesszük, amit ránk bízott, akkor a mi erőfeszítéseink által cselekszik.

– *Testimonies for the Church*, 5. köt., 571–573. old.

Történelmi kapcsolat

Légy erős

Irok néktek, gyermekek, mert a ti bűneitek megbocsáttattak az ő nevéért.” Ez a szöveg nem az életkorra vonatkozik. Azokról szól, akik az igazságban gyermekek, és fiatalok a hitben.

„Írok néktek ifjak, mert meggyőztétek a gonoszt. Írok néktek fiacskák, mert megismertétek az Atyát. (...) Írtam néktek ifjak, mert erősek vagytok, és az Isten ígéje megmarad bennetek, és meggyőztétek a gonoszt. Ne szeressétek a világot, se azokat, akik a világban vannak. Ha valaki a világot szereti, nincs meg abban az Atya szeretete. Mert mindaz, ami a világban van, a test kívánsága, és a szemek kívánsága, és az élet kérdése nem az Atyától van, hanem a világból. És a világ elmúlik, és annak kívánsága is; de aki az Isten akaratát cselekszi, megmarad örökké.”

Ezek az elismerő szavak és utasítások minden fiatalnak szólnak, aki felöltötte az igazság fegyverzetét. A fiatalok és erősek hatalmas dolgokat tudnak véghezvinni, ha egyedül Istenben bíznak. Az idősebbek, akiket itt „atyáknak” nevez, mutatják a mércét, de ők érzik az élet terheinek súlyát, és nekik kell bátorítani a fiatalabbakat, hogy képezzék magukat a feladatok végzésére és szerezzenek tapasztalatot Jézus Krisztus megismerésében. Ha az atyák lejjebb engedik a mércét, az erős fiatalok felkapják és újra felemelik azt.

„Az pedig az örök élet, hogy megismerjenek téged, az egyedül igaz Istent, és akit elküldtél, a Jézus Krisztust.”

Sok fiatal van ebben a korszakban, akik kutatják a Szentírásban az elrejtett kincset és megtalálták az igazság ékkövét, valamint mások előtt is felnyitják az ige kincsesládáját. Minden fiatal előjoga, hogy válasszon Jézus Krisztus hívására. „Mert erősek vagytok” – ez nemcsak a fizikai erőnlétre utal. Azt jelenti, hogy az elmét gondolkodásra képezték, mértékletes szokások által tisztának és erősnek tartották meg. Azt

jelenti, hogy a fiatalok őszintén elhatározták és eldöntötték, hogy legyőzik az ellenséget, hogy Jézus Krisztus vallását összekötik mindennapjainkkal, bevonják Jézust napenkénti feladataikba és szórakozásukba. Azt jelenti, hogy a mennyei természet részeseivé váltak.

A fiatalok, akik Isten szolgálatába álltak, meg tudják vívni az Úr harcát. Válasszák Krisztust példaképüknek, és akkor igazságosan, szeretettel, irgalommal járnak el ügyeikben, és alázatosan járnak Istenükkel. Akkor megerősödnek, és Dánielhez, valamint társaihoz hasonlóan a lehető legjobban használják fel idejüket értékes ismeretek és tapasztalatok elsajátítására. A fiatalokban a legerősebb a ragaszkodás, a legjobb emlékezőképességgel rendelkeznek, és szívük fogékony a mennyei befolyásra. Fiatal korban kell arra képezni a mentális és fizikai erőt, hogy komoly javulást eredményezhessen a jelen világ szemléletmódjában.

Felmérhetetlen mennyiségű értékes ismeretet tudnak a fiatalok felhalmozni, de a magas mérce elérése érdekében be kell zárniuk az ajtót Sátán kísértései előtt. A fiataloknak tudniuk kell, hogy amit nem lehet arannyal megvásárolni: a tiszta célkitűzések és indítékok kedvesek Isten előtt. Képezzék elméjüket, hogy megfelelő témákkal foglalkozzanak. Tanulmányozzák az írásokat és ültessék gyakorlatba az ő irányításukra adott isteni szabályokat. Aki már felnőtt Isten szolgálatában, lehet, hogy üresnek találja elméjét bizonyos dolgokkal kapcsolatban, és a nemrég történt eseményeket elfelejti, de emlékezetéből soha nem törölődnek ki gyermekkora élményei. Ó, ha a fiatalok megértenék, mennyire fontos vigyázni elméjükre,

“A fiatalok, akik Isten szolgál-
tába álltak, meg tudják vívni az Úr
harcát.”

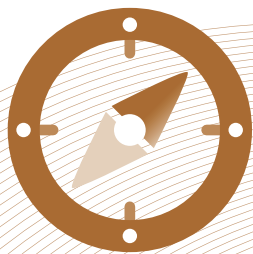
tisztán tartani gondolataikat és megőrizni lelküket a káros szokásoktól, mert a fiatalság tisztasága vagy tisztátalansága rávetítődik az idős korra.

A fiatalok adják át teljesen a szívüket Istennek, és minden erejükkel Őt dicsőítsék. Akkor Isten megtiszteli őket ismerettel és bölcsességgel. Ezt tette Dániel is a babiloni udvarban. A pogány szokások közepette is igaz maradt elveihez. „De Dániel eltökélte az ő szívében, hogy nem fertőzteti meg magát a király ételével és a borral, amelyből az iszik vala, és kéré az udvar-mesterek fejedelmét, hogy ne kelljen magát megfertőztetnie.”

– *The Youth's Instructor*, 1894. október 25.

MEGBESZÉLENDŐ KÉRDÉSEK

1. Mit tegyenek az erős fiatalok annak érdekében, hogy hatalmas tetteket vigyenek véghez az Úrért? _____
2. Mit kell a fiataloknak megtenniük, amit az idősek már nem tudnak? _____
3. Sorold fel, mit jelenthet az „erősek vagytok” kijelentés! _____
4. Mit kell egy fiatalnak megtennie, mielőtt megharcolhatná az Úr harcát? _____
5. Mit kell a fiataloknak tenniük, hogy Dánielhez hasonlóan erőssé váljanak? _____
6. Mi a fiatalság előnye? _____
7. Mit kell a fiataloknak tenniük a magas mércé elérésére? _____
8. Mikor tiszteli meg Isten a fiatalokat ismeretekkel és bölcsességgel? _____

A hit fejezetei

Övelem maradt – 3. rész

Braden Pewitt, AFM misszionárius, Kambodzsa

SEGÍTS NEKEM

MEGISMERNI JÉZUST!

A fiatalember elképedt, látva, hogy Isten ilyen hamar válaszolt imámra és azonnali enyhülést hozott feleségének. Hozzám fordulva megkérdezte: „Mi ennek az Istennek a neve? Jézus? Hogyan nevezzem Öt?”

„Nevezheted Jézusnak, Atyának, Mesternek vagy Istennek is” – válaszoltam. Felragyogott az arca. „Mesternek fogom hívni!”

„Ez csodálatos” – mosolyogtam. „Vannak más istenek is, akiknek nincs ilyen erejük, akik gyakran megsebeznek vagy megbetegítenek. De mindig fordulhatunk a Mesterhez, mert Ő annyira szeret, hogy vágyik segíteni nekünk. Neki van ereje elűzni minden gonosz lelket, melyek bántani akarnak. A Mester egy csodálatos Isten!”

A fiatalember csak állt, bólogatott, majd megszólalt. „Szeretném, ha feljegyeznéd a telefonszámunkat. Ma hazamegyünk. Ennek a tartománynak az északi részén lakunk. Szeretnénk, ha eljönnél, és meglátogatnál otthonunkban.”

Hirtelen eszembe jutott, hogy a Világmisszió Úttörője, Sabay, havonta kétszer utazik északra, hogy bátorítsa az ott alakuló kiscsoportot. A fiatalemberhez fordulva mondtam: „Mielőtt elmennél, engedd meg, hogy bemutassalak valakinek.” Azonnal elővettem a telefonom és felhívtam Sabayt. Sabay egy fiatal, húszas éveiben járó khmer férfi. A feleségével együtt elhagyták családjukat és barátaikat, hogy megosszák az evangélium üzenetét Kambodzsa hegyvidékein. Misszionárius munkatársaink. Nemsokára meg is érkezett a kórházba. A többiek elmesélték neki az előzményeket, miközben leült mellénk az ágyra. A feleség vállára tette a kezét, majd kedvesen a férjre nézett. Úgy tűnt, azonnal megtalálta a közös hangot a fiatal házaspárral. „Szeretném megmagyarázni nektek, hogy sem nekem, sem Bradennek nincs erőnk a feleségeden segíteni” – kezdte sokkal érthetőbb khmer nyelven, mint amit én beszélni tudtam. „De a Mindenható Isten, a Mester segített a feleségeden. Ő nagyon szereti az embereket és hatalmas erejével segíthet. Szeretnék most újra beszélni Veled.”

Ezután Sabay egy csodálatos imában kérte Istent, hogy továbbra is segítsen a nőnek és családjának. Mi-

közben imádkozott, a nézőközönség egyre nőtt. Mondhatom, hogy Sabay is erőteljesen érezte Isten jelenlétét. Mintha az Úr szólt volna hozzám abban a pillanatban. „Braden, ezt Sabayért is teszem. És érted is.” Rádöbbsentem, hogy Isten minden jelenlevő szívében dolgozott. Arra gondoltam, hogy a kórterem másik ágyánál levő pnong házaspár is tanúja volt ennek a fantasztikus csodának. „Istenem – suttogtam –, kérlek, folytasd ezt a munkát! Mi hallgatunk Téged. Nyitottak vagyunk feléd. Fedd fel magad!”

Miközben Sabay megbeszélte, hogy pár nap múlva meglátogatja ezt a családot, rádöbbsentem, hogy az én jelenlétem már nem szükséges. Még egyszer, utoljára megöleltem a fiatalembert, és biztosítottam, hogy továbbra is imádkozom érte. Majdnem ugrált örömeiben. Néhány órával később Sabay már felültette őket egy északra tartó teherautóra. „Akkorra már a nő teljesen természetesen viselkedett. Együtt dicsőítették az Urat” – mondta később.

Amikor feleségemnek, Johannának elmeséltem a történeteket, hirtelen elszorult a torkom. „Az asszony folyton körbenézett a szobában és mutogatott” – próbáltam minél élethűbben magyarázni. „De látszólag nem egy bizonyos személyre mutatott. Egyszer sem nézett közvetlenül rám. Folyamatosan a bal oldalam irányába mutogatott. De senki nem volt ott. Ő azonban továbbra is arrafelé kiabált: *Tanító! Ó, Tanító! Kérlek, segíts! Kérlek, Tanító, segíts rajtam!* Ő mellettem volt, és a nő látta. Öt szólította. Végig mellettem maradt.” A könnyek megállíthatatlan folyama csorgott le arcomon.

Maradjon mindig mellettem az Úr! Ó, mennyire várom azt a napot, amikor én is láthatom majd Öt!”

© 2014 Adventist Frontier Missions (AFM). Ha szeretnél többet megtudni az AFM szervezetről, ha szeretnéd havi rendszerességgel kézhez kapni ingyenes folyóiratunkat, mely tele van csodálatos missziós történetekkel, ha szeretnél segíteni az evangélium hirdetésében, keresd fel a www.afmonline.org honlapot, vagy hívd az 1-800-937-4236 telefonszámot.

AZ ÁRRAL SZEMBEN

„Megtehetjük, hogy az örökkévalóságot kihagyjuk a számításból? Megengedhetjük magunknak, hogy az árral úszva figyelmen kívül hagyjuk Istent?”

Isten SZAVA

Aranyszöveg | Zsoltár 32:8-9

„Bölcsé teszek és megtanítalak téged az útra, amelyen jársz; szemeimmel tanácsollak téged. Ne legyetek oktalanok, mint a ló, mint az öszvér, amelyeknek kantárral és zabolával kell szorítani az állat, mert nem közelít hozzád.”

I. RÉSZ

Nagyon nehéz megtanulni repülőgépet vezetni. Amikor a felhők közt repülünk, és nincs semmi a látóhatáron, az agy összezavarodik, és már nem tudja, hogy a gép felfelé, lefelé, jobbra vagy balra megy. Ami jónak tűnik, az lehet teljes mértékben rossz. A pilótáknak megtanítják, hogy érzékelésük nem megbízható, ezért helyesen kell tudniuk értelmezni a műszerek kijelzőjét, és bízniuk kell bennük.

Ehhez hasonlóan a keresztényeknek is meg kell tanulniuk, hogy saját érzéseik, kultúrájuk befolyása, neves tanítók magyarázatai sem föltétlenül megbízhatóak. Meg kell tanulniuk helyesen értelmezni a Bibliát, és teljes mértékben bízni utasításaiban.

Péld 14:12 – „Van olyan út, mely helyesnek látszik az ember előtt, és vége a halálra menő út.”

Mint a tapasztalatlan pilóta, aki a felhők közt repül és nem hiszi el, hogy tájékozódási képessége rossz lehet, sokan komoly hibákat követnek el, mert

saját gondolataikat összetévesztik Isten hangjával. Azt hiszik, hogy Isten akarata szerint járnak el, amikor saját elképzeléseiket vagy akár Sátán álcázott hangját követik.

Jer 17:9 – „Csalárdabb a szív mindennél és gonosz az; kicsoda ismerhetné azt?”

Egyáltalán nem kellene bízunk saját elképzeléseinkben, hisz rendelkezünk egy biztos irányítással.

Jer 17:7 – „Áldott az a férfi, aki az Úrban bíz, és akinek bizodalma az Úr.”

“ Olvassátok a Bibliát, és tekintsétek úgy, mintha Isten hangja szólna közvetlenül hozzátok. Akkor isteni sugallatot és bölcsességet találtok. ”

– 7T, 205. old.

TARTALOM | B-47 | NOVEMBER 23.

57 | Isten szava

61 | Első látomásom – 1. rész

62 | Krisztus meghívása

64 | Új hit – 1. rész

Bízhatunk Isten ítélőképességében azzal kapcsolatban, hogy valami jó vagy rossz, biztonságos vagy veszélyes-e. Ő mondta:

Zsolt 32:8-9 – „Bölcscsé teszek és megtanítlak téged az útra, amelyen járj; szemeim-mel tanácsollak téged. Ne legyetek oktalannok, mint a ló, mint az öszvér, amelyeknek kantárral és zabolával kell szorítani az állát, mert nem közelít hozzád.”

De hogyan tanácsol minket Isten? Vágytál-e valaha arra, hogy bárcsak olyan lehetnél, mint valamelyik próféta, aki hallotta, mit mondott neki Isten? Nem kell prófétának lennünk ahhoz, hogy meghalljuk Isten szavát.

„»Tudakozzátok az írásokat«, mert azokban van Isten tanácsa, melyben Isten hangja szól a lélekhez.” (*Fundamentals of Christian Education*, 390. old.)

Ugyanaz az Isten, aki felhőoszlop által vezette az izraelitákat a pusztában, minket is vezet.

„A Biblia minden fejezete, minden verse és minden szava Isten üzenete az emberhez. Kössük szabályait jegyül kezeinkre és hom-

lokunkra! Ha tanulmányozzuk és követjük e szabályokat, akkor Isten úgy vezeti mai népét, mint hajdan Izraelt – nappal felhő-, éjjel tűzoszlop által.” (*Pátriárkák és próféták*, 504. old.)

Bálám imádkozott Istenhez, de nem a tanácsát kérte, hanem engedélyt arra, hogy saját útján járjon. Ez egy pogány gondolkodásmód, amely Isten kien-gesztelésére törekedett, mintha Ő elcsábítható vagy megvesztegethető lenne. Bálámot figyelmeztették:

4Móz 23:19 – „Nem ember az Isten, hogy hazudjék és nem embernek fia, hogy megváltozzék. Mond-e ő valamit, hogy meg ne tenné? Igér-e valamit, hogy azt ne teljesítené?”

Isten tanácsát azok nyerhetik el, akik keresik, tanulmányozzák, majd követik az Ő akaratát. Ha azért tanulmányozunk, hogy engedélyt kapjunk saját elképzeléseinkhez, soha nem ismerjük fel Isten útját.

Jn 7:17 – „Ha valaki cselekedni akarja az ő akaratát, megismerheti e tudományról, vajon Istentől van-e...”

II. RÉSZ

Miután Jézus a juhairól gyengéden gondoskodó jó pásztorhoz hasonlította magát, a juhokról is beszélt. Elmondta, hogyan ismerik fel pásztoruk hangját, és ez hogyan segít nekünk is felismerni Isten hangját.

Jn 10:3-5 – „Ennek az ajtónálló ajtót nyit; és a juhok hallgatnak annak szavára; és a maga juhait nevökön szólítja, és kivezeti őket. És mikor kiereszti az ő juhait, előttök megy; és a juhok követik őt, mert ismerik az ő hangját. Idegent pedig nem követnek, hanem elfutnak attól: mert nem ismerik az idegenek hangját.”

Hogyan szól hozzánk a Jó Pásztor, és hogyan lehetünk biztosak, hogy valóban az Ő hangja irányít és vezet? Háromféleképpen:

1. A Biblia által

„Isten kijelenti nekünk akaratát igéjében, a Szentírásban.” (5T, 512. old.)

2. A gondviselés által

„Felismerhetjük hangját gondviselése lépéseiben is – és fel is fogjuk ismerni, ha nem különítjük el a lelkünket tőle azáltal, hogy

a saját akaratunk szerint járunk, ha nem megszentetlen szívünk ösztönzéseire hallgatunk, míg az érzelmeink annyira össze nem zavarodnak, hogy nem ismerjük fel többé az örökkévaló dolgokat, és az ellenség hangja annyira álcázott nem lesz előttünk, hogy Isten szavának fogadjuk el.” (*ibid.*)

A felhők között repülő pilóta érzelmeit nagyon könnyen össze lehet zavarni. Ha figyelmen kívül hagyja műszereit és érzéseire támaszkodik, akkor fennáll a lezuhanás veszélye. Az a keresztyény, aki a saját megérzéseitől függ, szintén könnyen összeza-varodhat, és ilyenkor az a veszély fenyegeti, hogy komoly hibákat követ el.

Annak érdekében, hogy Isten hangja irányítson, át kell adnunk neki életünk vezetését. Ha minden területen alárendeljük magunkat hatalmának, a helyes ösvényen irányítja lépteinket.

“Ennek az ígének a tanítása pontosan az, amire bármely körülmények között szükségünk van. Ez Isten szava, amely a lélekhez szól.” – *Review and Herald*, 1896.
december 15.

Péld 3:6 – „Minden te útaidban megismerd őt; akkor ő igazgatja a te útaidat.”

3. A benyomás által

„Isten szavát továbbá a Szentlélek felhívásai által is hallhatjuk, aki benyomásokat kelt szívünkben, amelyek beépülnek a jellemünkbe.” (5T, 512. old.)

A benyomások olyan dolgokat foglalnak magukba, mint a bűnről való meggyőződés, a jó cselekvésének vágya. Romlott szívünk képtelen önmagától ilyen jó meggyőzések és vágyak előállítására, de képes hamis benyomásokat és téves meggyőződéseket keltetni. Biztosak lehetünk azonban benne, hogy a kész-

tetés, amely megegyezik a Szentírással, a Szentlélek hangja, aki lelkiismeretünkhöz szól.

Ahhoz, hogy meghalljuk Isten hangját, el kell döntenünk, hogy életünk minden területén teljes mértékben átadjuk magunkat Neki, és semmit nem vonunk ki ez alól. Kerülünk minden olyan helyzetet, amely elgyengít, és elhatározzuk, hogy semmit nem teszünk, ami nem tetszik az Úrnak. Tanulmányozzuk igéjét, hogy felismerjük, mi az akarata. Megtanuljuk, hogy mit vár el tőlünk, és mit nem. Figyeljük, hogyan nyitja meg és zárja be bizonyos lehetőségek ajtaját. Hallgatunk a lelkiismeret hangjára, amely figyelmeztet az úton leelkedő rejtett veszélyekre.

III. RÉSZ

Most, a tömegáruk világában, kevés speciális termék kapható. Általában olyan dolgokat vásárolunk, ami a legtöbb igénynek megfelel. Bizonyos dolgokat azonban nem lehet szabványosítani. Bizonyos dolgoknak egyéninek kell maradniuk.

Ehhez hasonlóan Isten egyes tanácsai szabványosak, általánosak, mindenkire, mindig, minden körülmények között érvényesek. Ilyenek például a szorgalom, a becsületesség vagy az őszinteség. Az általános irányelveket az a felhőoszlop jelképezi, amely az izraelitákat vezette a pusztában.

Isten más tanácsai azonban nagyon egyéniek. Például, egyéni tanácsra van szükségünk a pályaválasztáskor, a házastárs kiválasztásakor.

Fontos, hogy látszólag apró döntéseinkben is rendelkezünk Isten egyéni tanácsaival, mivel ezek is komoly, előre nem látható következményekkel járnak. Isten megadja nekünk ezeket a különleges, egyéni tanácsokat.

Ézsa 58:11 – „És vezérel téged az Úr szüntelen.”

Isten tanácsait időnként a Biblia vagy a Prófétaság Lelke olvasása közben ismerjük fel. Máskor egy meggyőző prédikációban, amikor egy bizonyos bibliai részt egészen újszerű megközelítésben látunk meg.

Ismét máskor egy szülői, tanári, vagy baráti tanácsban is felismerhetjük Isten vezetését. Isten szól hozzánk egy csalódás vagy látszólagos kudarc esetén is.

Hogyan birtokolhatjuk ezt a csodálatos és folyamatos nyomkövető rendszert? A Biblia megadja a választ.

Ézsa 58:10-11 – „Ha odaadod utolsó falatodat az éhezőknek, és az elepedt lelkűt megalégíted (...) vezérel téged az Úr szüntelen.”

Az ihletett írás összegzi és megmagyarázza, hogy ha segítjük az éhezőket és nyomorultakat, az „az én alárendelésében, az Isten és emberek iránti készséges szolgálatban” nyilvánul meg. (Jézus élete, 278. old.) Más szavakkal, ha teljes mértékben szeretnénk engedelmeskedni Istennek és segíteni másokon, megkapjuk Isten vezetését és irányítását. Amikor ez a vágy folyamatos célkitűzésünké válik, elnyerjük Isten folyamatos vezetését.

Ha keresed, hogy miként szolgálhatnád Istent embertársaidon segítve, biztos lehetsz benne, hogy

Isten folyamatosan irányítani fog téged ebben az erőfeszítésben.

„A keresztényi jellem akkor éri el tökéletességét, ha a másokon való segítség vágya állandóan ott él a hívők lelkében. Ha ennek a szeretetnek lehelete veszi körül őket, akkor »élet illatává válnak az életre« és Isten megáldhatja munkájukat.” (Az apostolok története, 551. old.)

Ha úgy tűnik, hogy nem hallod Isten szavát, tedd fel magadnak a kérdést, hogy Isten hallja-e a te hangodat. Töltesz elegendő időt imában? Van valami bűn az életedben, amit nem adtál át Neki?

Zsolt 66:18 – „Ha hamisságra néztem volna szívemben, meg nem hallgatott volna az én Uram.”

Kérd Istent, hogy vizsgálja meg szívedet és fedjen fel minden dédelgetett bűnt. Ha megmutatja neked a bűnödöt, kérjed, hogy bocsássa meg, és adjon elhatározást és erőt ellenállni a kísértésnek. Add át idődet, gondolataidat, erődet és érzéseidet Jézusnak, majd pihenj meg az Ő igéjének biztonságában és erejében, mert biztos lehetsz benne, hogy hűségesen betartja, amit ígért.

MEGBESZÉLENDŐ KÉRDÉSEK

I. RÉSZ

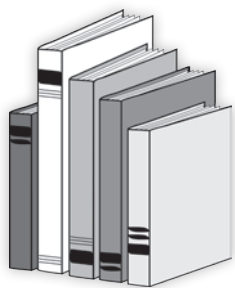
1. Bálám Isten vezetését kérte. Mire gondolt valójában? _____
Miért gond Isten vezetését kérni, amikor valójában csak engedélyt akarunk kérni saját elképzeléseink követésére? *Pátriárkák és próféták*, 440–441. old. _____
2. Olvassátok el Jer 42,43. fejt. Milyen nagy hibát követtek el az izraeliták ebben a történetben, és mit mondott Isten, mi lesz döntésük következménye? _____
3. Ha szeretnénk megkapni Isten tanácsait, mire kell hajlandónak lennünk? Jak 1:22-25, Mt 7:24-27, Ez 33:31 _____

II. RÉSZ

4. Milyen három módon irányít minket Isten? _____
5. Gyakran, amikor az ékszerviselésről vagy a borivásról beszélgetünk, egymásnak ellentmondó véleményeket is hallhatunk, mint például: „Nem lényeges.” „Legyünk mértékletesek.” „Teljes tartózkodjunk tőle.” Honnan tudhatjuk, melyik a helyes? _____
6. Honnan tudhatjuk, hogy amit a Szentlélek hangjának gondolunk, az valóban a Szentlélek hangja? Mal 3:6, Tit 1:2 Adhat a Szentlélek valaha a Szentírással ellenkező benyomásokat? _____

III. RÉSZ

7. Ézs 58:11-ben olvassuk, hogy az Úr szüntelen vezet, a 9. vers azt mondja, hogy ha szólítjuk, Ő válaszol. Mi ezeknek az ígéreteknek a feltétele? Ézs 58:1-11 _____
8. Mondj el egy tapasztalatot életedből, amikor Isten különlegesen és egyedi módon vezetett. _____

Mennyei látomás

Első látomásom – 1. rész

Isten tehát megmutatta nekem az adventhívők zarándokútját a szent városba, megmutatta azt a gazdag jutalmat is, melyet azok nyernek el, akik Uruknek a menyegzőről való visszatérését várják. Kötelességemnek tartom, hogy közöljem veletek mindazt, amit Isten nekem kinyilatkoztatott.

Isten szentjeinek sok akadállyal kell megküzdeniük. Csakhogy „ami pillanatnyi könnyű szenvedésünk igen-igen nagy örök dicsőséget szerez nekünk; mivelhogy nem a láthatókra nézünk, hanem a láthatatlanokra; mert a láthatók ideig valók, a láthatatlanok pedig örökké valók” (2Kor 3:17-18). Megkísértem, hogy jó hírt és egy kevés szőlőt hozzak magammal a mennyei Kánaánból, amiért a gyülekezetből néhányan megköveznének, ahogy Izrael fiai is meg akarták kövezni jelentéseikért Józsuét és Kálebet. (4Móz 14:10) Azonban biztosítalak titeket, kedves testvéreim, hogy az egy jó ország, és képesek vagyunk oda bevonulni és azt birtokunkba venni.

Mialatt a családi oltárnál imádkoztunk, Isten Szentlelke kiáradt reám, és én elragadtattam meszsze, e sötét világ fölé. Kerestem a földön maradt Jézust váró népet, de nem találtam. Egy hang szólt hozzám: Tekints ismét abba az irányba, de nézz egy kissé feljebb! Ismét arrafelé tekintettem és most egy keskeny, egyenes ösvényt pillantottam meg, amely magasan a világ felett emelkedett. Ezen zarándokoltak a Jézust várók a szent város felé, amely az ösvény túlsó végén volt. Mögöttük, az út kezdetén, fényes világosság volt látható, amely az angyal kijelentése szerint „az éjféli kiáltás” volt. Ez a világosság beragyogta az egész ösvényt és szövétnekül szolgált, hogy útközben meg ne botoljanak. Jézus maga haladt népe élén és vezette őket, és mindaddig, míg szemeiket Rá irányították, biztonságban voltak. Egyesek csakhamar elcsüggedtek. Ezek azt mondták, hogy a város nagyon messze van, pedig ők azt hitték, hogy sokkal hamarabb oda-

érnek. Jézus oly módon bátorította őket, hogy felemelte jobbját, és belőle fényesség áradt a Jézust váró hívőkre. Erre mindnyájan így kiáltottak: „Hallelujah!” Voltak azonban olyanok is, akik könnyelműen megvetették ezt a világosságot, és azt mondták, hogy nem Isten vezette őket ilyen messzire. Ezek mögött kialudt a világosság, és lábaik sötétségben botorkáltak. Megtántorodtak, elveszítették Jézust szemeik elől, és alázu-

hantak az ösvényről az alattuk elterülő sötét gonosz világba. Csakhamar hallottuk Isten szavát, hatalmas vizek zúgásához hasonlóan, amely közölte velünk Krisztus eljövetelét.

Az élő szentek, a száznegyven-

négyezer, megértették az Úr szavát, a gonoszok ellenben mennydörgésnek tartották. Midőn Isten a Megváltó eljövetelét kinyilatkoztatta, kiárasztotta ránk Szentlelkét úgy, hogy arcunk ragyogni kezdett. Isten dicsősége sugárzott szét rólunk, amiként Mózes arca is ragyogott, midőn a Sínai-hegyről alájött.

Mind a száznegyvennégyezer el volt pecsételve és bensőséges egységben tömörültek. Homlokukra ez volt írva: „Isten”, az új Jeruzsálem és egy dicső csillag, amely Jézus nevét tartalmazta. A gonoszok boszszankodtak boldogságunk és szentségünk felett, haragjukban ránk akartak támadni, hogy kezüket ránk tegyék és börtönbe vessenek bennünket, de ha kezünket kinyújtottuk az Úr nevében, menthetetlenül a földre hullottak. Ekkor tudta meg Sátán és követői, hogy Isten szeret minket, akik egymás lábait megmostuk, és akik egymást szent csókkal köszöntöttük. *(Folytatjuk)*

– *Tapasztalatok és látomások*, 13–15. old.

Történelmi kapcsolat

Krisztus meghívása

Nem a magatokéi vagytok. Mert áron vétettetek meg.” Mi a tiszta és szeplőtlen Bárány, Krisztus drága vérére lettünk megváltva. Micsoda összehasonlíthatatlan, végtelen ár!

És bár Krisztus váltott meg minket és meghív, hogy térjünk Hozzá, a világ még mindig csábít bennünket. Vajon az Isten vagy a világ iránti szeretet fog végül győzedelmeskedni? Sátán és gonosz angyalai az emberi szívhez vezető minden ösvényen lesben állnak keresve, hogy rákényszerítsék a lelkeket elfogadni gonosz ajánlataikat. Az ellenség megpróbál megvesztegetni, hogy megnyerjen a világnak, ahogy Krisztust is megpróbálta kísértésbe vinni a pusztában. Ha nem egy rajtunk kívül és felettünk álló erőre támaszkodunk, az ellenség tönkreteszi minket. Azonban ha Jézusra nézünk, tanulmányozva az Ő életét és jellemét, ha őszintén vágyakozunk Hozzá hasonlónak válni, gondolataink a megfelelő irányba fordulnak és egyensúlyba kerülünk. Így legyőzhetjük az önzést és választhatjuk az igazságot. Jézusra tekintve meghalljuk a szót: „Ez az út, ezen járjatok.” „Ha valaki én utánam akar jönni, tagadja meg magát, és vegye fel az ő keresztségét minden nap, és kövessen engem.”

Ki fog elfordulni minden földi csábítástól, világi szórakozástól, mely nagy előnnyel és dicsőséggel kecsegtet, és mindezeket veszni hagyja, hogy így megnyerje Krisztust? Krisztust megnyerve mindent megnyertünk. Jézus azt mondta, hogy „örök életre buzó víznek” forrásává válik bennünk.

Kérem tehát az ifjakat: „Válasszatok magatoknak még ma, kinek szolgáltok.” Ez szükséges egy határozott választáshoz, mert Jézus mondta: „Nem szolgálhattok Istennek és a Mammonnak.” „Senki sem szolgálhat két úrnak. Mert vagy az egyiket gyűlöli és a másikat szereti; vagy az egyikhez ragaszkodik és a másikat megveti.” A legbölcsebb tanács szól hozzátok. Meghallgatjátok szavát, engedelmeskedtek Neki? „Hanem keressétek először Istennek országát, és az ő igazságát; és ezek mind megadatnak néktek.” Ő meghív, hogy új, magasabb szintre lépjünk, mint ahol korábban álltunk. Ha szívünk megtelik Krisztus iránti

szerezzéssel, az bizonyítéka annak, hogy Ő erősebb minden addigi szenvedélyénél, mely elnyomta nemes késztetéseinket és a lelket átengedte Sátán kísértéseinek.

„Nem a magatokéi vagytok. Mert áron vétettetek meg.” A világnak szent kötelessége, hogy átadja az Úr Jézusnak mindazt, ami az Ővé, amit Ő áron vett meg, a lelket, a testet és a szellemet. Mivel azonban az emberek figyelmen kívül hagyják Isten iránti kötelességüket és visszautasítják a megváltás hatalmas ajándékát, nincs mentségük, amiért kivonják magukat Krisztus hűségesei szolgálata alól. Saját vágyaiknak szolgálva azt bizonyítják, hogy nem vetették alá magukat Isten törvényének, hanem napról napra megfosztják Őt attól, ami az Ővé. Nem vágnak Krisztus gyermekeinek lenni, inkább választják Sátán rabszolgaságát. Vakságukon elképedve idézzük az apostol szavait: „Kicsoda ígézett meg titeket, hogy ne engedelmeskedjete az igazságnak?”

Krisztus meghívja magához a bűnöst. Milyen szeretettel kérleli őket! Amikor szavai érintik az ember szívét, aláveti akarátát Isten akaratának, már nem önző érdekei vezetnek, mert megtörik Sátán rabigája, és a lélek aláveti magát Krisztusnak. A Megváltó hosztüresétől, együttérzésétől, türelmétől, végtelen, mérhetetlen szeretetétől áthatva, a bűnbánó lélek felismeri saját érdemtelenységét és vétkeit. Aláveti akaratát Isten akaratának és vágyik arra, hogy bemutassa Krisztus iránti hűségét, keresve az alkalmakat, hogy beszéljen az Úr jóságáról és szeretetéről. Meglátja Jézusban azt az összehasonlíthatatlan szeretetet, mely teljesen áthatja szívét. Megízlelte Krisztus szeretetét, és szíve háláját úgy fejezi ki, hogy másoknak is elmondja az Úr jóságát. A mennyei természet részesévé válik.

– *The Youth's Instructor*, 1892. október 27.

Drága gyermekek, Jézus meghív, hogy nyissátok meg szívetek ajtaját, és engedjétek be Őt. Mit tesztek? Megvizsgáljátok szívetek, megnézik mi az, amit megengedtek magatoknak, illetve amit féltve őriztek, és ami nem kedves Jézus előtt, ami csukva tartja az ajtót a drága Megváltó előtt? Vajon ez a büszkeség, a világ szeretete vagy az önzés? Ne tartsátok tovább Jézust az ajtó előtt. Vessétek ki ezeket a dolgokat szívetekből. Imádkozzatok kegyelemért, győzedelmeskedő kegyelemért. Haljatok meg ezeknek a vétkeknek, és boldogan cseréljétek ki mindezt Jézus jelenlétére, szeretetére és erejére. Ő mondta: „Ha valaki meghallja az én szót és megnyitja az ajtót, bemegyek ahhoz és vele vacsorálok, és ő én velem.” Halljátok Jézus szavát? Válaszolatok Neki? Megváltó üzenete áthattotta lelketek és átformálta életeteket? Vagy hagyátok, hogy drága hangját elnyelje a világ zaja? Hallhatjátok szavát, ha akarjátok. Először hallgatózzatok figyelmesen, halljátok meg hangját, majd üresítsétek meg szíveteket az ott rejtőző bűnöktől, hogy helyet készítsétek Jézusnak, hogy bejöhessen és veletek lakhasson.

Gyermekek, ha győzedelmeskedtetek az ostromban, imádkozzatok és tartsatok önvizsgálatot. Isten kegyelme elegendő nektek. Elegendő a gyengének és az erősnek, mert mindannyian ugyanattól a kegyelemtől függünk, másképp elveszünk. Ennek a kegyelemnek az elnyerése érdekében be kell mennünk belső kamránkba és imádkoznunk Istenhez.

„Tiszta szívet teremts bennem, oh Isten, és az erős lelket újítsd meg bennem.” Legyünk őszinték és komolyak. Imádkozzunk buzgón. Amikor szívünk mélyén érezzük, hogy Isten segítsége nélkül elveszünk, Ő megjelenik előttünk. Ha éhezünk és szomjazzuk az igazságot, Jézus betér hozzánk, velünk vacsorázik és mi Ővele. Hitünket gyakran megpróbálják a különböző nehézségek, de ne csüggedjünk. Legyünk fáradhatatlanok erőfeszítéseinkben. Bízunk Istenben, és szívünk megtelik a megbocsátás örömeivel és Megváltónk iránti szent bizalommal.

– *The Youth's Instructor*, 1857. október 1.

MEGBESZÉLENDŐ KÉRDÉSEK

1. Mire törekszik Sátán? _____
2. Milyen módszerrel tudjuk legyőzni az önzést, és választani az igazságot? _____

3. Mire készítt Jézus hangja? _____

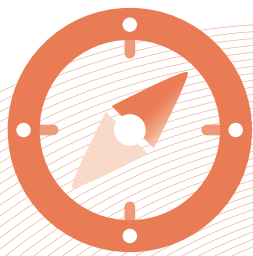
4. Mi válik bizonyossá, amikor az emberi szív megtelik Krisztus szeretetével? _____

5. Mi a világ és az egyén szent kötelessége? _____

6. Írjátok le, milyen változásokat tapasztal egy ember, aki válaszol Krisztus szeretetteljes kéréseire. _____

7. Milyen cserét kell boldogan végrehajtanunk? _____

8. Mit tegyünk annak érdekében, hogy legyőzzük gyengeségeinket és elnyerjük Isten kegyelmét? _____

A hit fejezetei

Új hit – 1. rész

Daba Sharma, AFM misszionárius, India

SEGÍTS NEKEM

MEGISMERNI JÉZUST!

Nem mehatsz oda ma este” – üvöltötte a hatalmas termetű férfi a motorbiciklin. „Nem ismered az utat, nem tudod mi a falu neve, és már sötétedik. Azon kívül, ahova menni akarsz, az a Naxal övezetben van. Tele van naxalokkal, akik hírhedt gyilkosok és emberrablók. Nemrég is történt ilyen eset.”

Húsz perccel korábban intettem búcsút barátainak, amint elindultak a következő állomásuk felé. Pahari barátaim egy csoportja, szomszédaik és én nemrég együtt hagytuk el észak-indiai behavazott hegyi falunkat, hogy a száraz, forró Gangesz-medencébe menjünk. Számukra ez az utazás részben vakáció, részben lelki zarándokút volt. Velük tartottam, hogy minél jobban megismerjem a hindu hitet és kultúrát. Több mint 1000 mérföld megtétele után kiszálltunk mikrobuszunkból egy aprócska kis városban, dél-közép Biharban. Barátomra, Chotura gondoltam, aki leszerződött gyermekmunkás volt, és már négy éve dolgozott inasként főbérllőnk házában. Hat hónappal korábban a bihari gyermekcselédek testvéreiből és nagybátyjaiból álló küldöttség érkezett városunkba, hogy hazavigyék családtagjaikat. A házigazdák nem szívesen engedték el szolgálataikat, és a bér visszatartása volt a leghatékonyabb taktikájuk, amellyel plusz munkát csikarhattak ki ezektől a gyerekektől és szerencsétlen sorsú családjuktól. Hálásan köszönjük a többi AFM misszionárius jótekonyságát, akik adományaikkal támogatták misszióterületünket, és ezáltal anyagi segítséget is tudtunk nyújtani Chotunak, hogy elmehessen. Mindannyian megsirattuk, amikor végleg elbúcsúzott. A csekély anyagi segítség mellett egy memóriakártyát is adtam neki a telefonjába, melyre feltöltöttem hindu nyelven a hangos Bibliát. Elmenőben hozzátette: „Hallgatni fogom a történeteidet.”

Chotu faluja nem itt van a közelben? – tűnődtem. Vajon mi történt vele? Hallgatta a hangos Bibliát? Ott-honi élete vajon jobb, mint amikor dolgozott? Több embertől is megkérdeztem a városban, hogy tudják-e, merre van az a falu.

„Ó, ez háromórányi járásra van északra.”

A szívem majd kiugrott az izgalomtól annak gondolatára, hogy találkozhatok a barátommal. Oda mentem a csoportomhoz, miközben kezdtek visszaülni a buszra és indultak következő állomásukra. „Én itt maradok még két napig, és később találkozunk” – mondtam nekik. A barátaim meglepődtek, de látták elszántságomat. Áldásukat adták rám, és elindultak, engem pedig a kemény szavú motorossal hagytak.

Gyilkos, emberrabló naxalok? A férfi szavai visszacsengtek elmémben és kételkedni kezdtem tervemben. „Menj holnap reggel” – folytatta. „Szerzek neked egy taxit. Amikor odaérsz, kaphatsz fegyveres rendőri kíséretet a faluba. Este pedig már jöhetsz is vissza.”

Aznapi este, amikor felhívtam telefonon a feleségemet, együtt imádkoztunk ezért az ügyért, és éreztük Isten készítését, hogy elmenjek abba a faluba.

Másnap reggel, pirkadat előtt felmentem a szálloda tetejére és kiöntöttem szívem Istennek. Ő betöltött békességgel és éreztette, hogy vezet és velem lesz az úton. Péterre, Pálra, Silásra és a többi apostolra gondoltam. Isten vezette őket. Volt, amikor megszabadította őket, máskor szenvedésük által dicsőítették Őt. „Drága Istenem!” – imádkoztam könnyes szemmel. „Vigyázz rám, és vezess engem. Ha az az akaratod, hogy szenvedjek, imádkozom, hogy a Te neved dicsőíttessék meg szenvedésem által. Életemben és halálommal is a Te nevednek akarok dicsőséget szerezni. Alávetem neked akaratomat. Tégy velem, amit jónak tartasz.” *(Folytatjuk)*

© 2014 Adventist Frontier Missions (AFM). Ha szeretnél többet megtudni az AFM szervezetről, ha szeretnéd havi rendszerességgel kézhez kapni ingyenes folyóiratunkat, mely tele van csodálatos missziós történetekkel, ha szeretnél segíteni az evangélium hirdetésében, keresd fel a www.afmonline.org honlapot, vagy hívd az 1-800-937-4236 telefonszámot.

AZ ÁRRAL SZEMBEN

„Megtehetjük, hogy az örökkévalóságot kihagyjuk a számításból? Megengedhetjük magunknak, hogy az árral úszva figyelmen kívül hagyjuk Istent?”

Életmódváltás

Aranyszöveg | 1Korinthus 10:13

„Nem egyéb, hanem csak emberi kísértés esett rajtatok: de hű az Isten, aki nem hágy titeket feljebb kísértetni, mint elszenvedhetitek; sőt a kísértéssel egyetemben a kimenekedést is megadja majd, hogy elszenvedhessétek.”

I. RÉSZ

Isten egyik legcsodálatosabb ajándéka a szokások kialakításának képessége. Talán furcsán érezzük magunkat, amikor először teszünk valamit, de ha többször megismételjük ugyanazt, szokássá válik. Szükségünk van szokásokra, mert ezek teszik lehetővé, hogy bizonyos dolgokat automatikusan és hozzáértően, szinte gondolkodás nélkül megtegyünk.

Sátán arra törekszik, hogy Isten áldását, melynek segítségével szokásainkat kialakítjuk, átokká torzítsa. Igen, a rossz szokás egy átok. A Biblia ezeket dédelgetett bűnöknek nevezi. (lásd: Zsid 12:1) Bizonyos szokások függősséggé válnak. Ezeket különösen nehéz elhagyni, és fogva tartanak. Egy tanulmány szerint a dohányzók 70%-a szeretne leszokni, ha képesnek érezné magát erre. 50%-uk meg is próbálja minden évben, de csak 6%-uk jár sikerrel.

Isten azonban elénk tárt egy utat, hogy lemondjunk rossz szokásainkról és függőségeinkről, sőt

jó szokássá alakítsuk ezeket. A tanulmánysorozat végén szeretnénk rávilágítani arra, hogyan győzedelmeskedhetünk a rossz szokásokon, melyek folyamatosan elgáncsolnak és nem kedvesek Isten előtt.

Mivel minden bűn egy csapda, mindenkinek harcolnia kell bűnös szokásokkal.

Péld 5:22 – „A maga álnokságai fogják meg az istentelent, és a saját bűnének köteleivel kötöztetik meg.”

Függetlenül attól, hogy tisztátalan gondolatokkal, túlevéssel, éheztetéssel küzdesz, vagy Facebook-

“ Talán komoly harc lesz legyőzni azokat a szokásokat, amelyeket már régóta gyakorlunk, de Krisztus kegyelme által győzhetünk. ”

– *The Review and Herald*, 1884. június 10.

TARTALOM | B-48 | NOVEMBER 30.

65 | Életmódváltás

69 | Első látomásom – 2. rész

70 | A győzelem tudománya

72 | Új hit – 2. rész

folyóirat- vagy számítógépes játékok szenvedélye tart fogva, Isten ígéjének van ereje, és elvei győztessé tesznek.

Isten törvénye megtanítja a különbséget a jó és a rossz között. Fel kell ismernünk bűnként rossz magatartásunkat és bocsánatot kérnünk, majd el kell fogadnunk Isten erejét, mellyel eltávolíthatjuk ezeket életünkéből, ami a megbánás.

Zsid 12:1-2 – „Annakokáért mi is, kiket a bizonyságoknak ily nagy fellege vesz körül, félretéve minden akadályt és a megkönyékező bűnt, kitartással fussuk meg az előttünk levő küzdő tért. Nézvén a hitnek fedelmére és bevezetőjére Jézusra, aki az előtte levő öröm helyett, megvetve a gyalázatot, kereszttel szenvedett, s az Isten királyi székének jobbára ült.”

Ebben a részben rejlik a győzelem titka. „Nézvén (...) Jézusra.” De mit is jelent ez tulajdonképpen?

Figyeljétek meg a kisgyerekek viselkedését. Amikor felébrednek, sírnak anyjukért. Amikor éhesek, sírnak anyjukért. A kisgyerekek anyjuk mellett szeret-

nek lenni, és amint csak képessé válnak erre, követik őt mindenhova. Egy kisgyerek mindenért édesanyjára néz.

A keresztyének mindenért Jézusra néznek. Amikor felébrednek, Őt hívják. Mielőtt elfogyasztják lelki reggelijüket Isten ígéből, kérik jelenlétét. A nap folyamán gyakran hívják segítségül a munkában, bizonyoságtéveskor és a kísértés pillanataiban. A felnőtt keresztyének felismerik, hogy ugyanolyan mértékben függnek Jézustól, ahogy a kisgyerek függ édesanyjától, és minden szükségletük teljesítését Tőle várják.

A szöveg egy másik elvet is hangsúlyoz:

„Kitartással fussuk meg az előttünk levő küzdő tért.”

Győzedelmeskedni a kísértésben és ellenállni a bűnnek egy folyamat, nem egyszeri esemény. Kitarást igényel.

Zsid 10:36 – „Mert békességes tűrésre van szükségetek, hogy az Isten akaratát cselekedvén, elnyerjétek az ígéretet.”

Kánaán elfoglalása sok évet és számtalan harcot igényelt. De Józsué és a zsidók minden győztes csata után felbátorodtak és erőt nyertek a következőre.

II. RÉSZ

A bűnös viselkedés legyőzése élet-halál kérdése, és Isten megígérte, hogy segítségünkre lesz, ha kérjük. Most lehetőségünk van igényelni segítségét. Ma van győzelmünk napja.

2Kor 6:2 – „Ímé itt a kellemetes idő, ímé itt az üdvösség napja.”

Zsid 3:7-8 – „Annakokáért amint a Szent Lélek mondja: Ma, ha az ő szavát halljátok, meg ne keményítsétek a ti szíveteket, mint az elkeseredéskor, a kísértés ama napján a pusztában.”

Nem engedhetjük meg magunknak, hogy holnap várjunk dédelgetett bűneink legyőzésével. Minél később adjuk át magunkat Krisztusnak, annál erősebbé válnak rossz szokásaink. Nem számít, mennyire gyengének érezzük magunkat, mennyire erősnek tűnik a kísértés és milyen gyakran esünk el, a győzelem biztos, mert Isten megígérte, hogy korlátozza a kísértés erejét és erőt ad annak legyőzéséhez.

1Kor 10:13 – „Nem egyéb, hanem csak emberi kísértés

esett rajtatok: de hű az Isten, aki nem hágy titeket feljebb kísértetni, mint elszenvedhettek; sőt a kísértéssel egyetemben a kimenekedést is megadja majd, hogy elszenvedhessétek.”

Ahogy Krisztus kivezette az izraelitákat az egyiptomi fogságból, képes a lelkünket fogvatartó rabláncokat is letörni.

Jn 8:36 – „Azért ha a Fiú megszabadít titeket, valósággal szabadok lesztek.”

“A megváltás művében nincs kényszer. (...) A változásban, amely beáll, mielőtt a lélek alárendeli magát Krisztusnak, a legmagasabb szintű szabadság rejlik...” – Jézus élete, 466. old.

Júd 24 – „Annak pedig, aki titeket a bűntől megőrizhet, és az ő dicsősége elé állíthat feddhetetlenségben nagy örömmel.”

Jézusnak végtelen ereje van. Ő adhat nekünk új szívet és képessé tehet az engedelmességre. Szentlelke állandó társunkká válik, és segít legyőzni önmagunkat.

Folyamatosan vigyázzunk és imádkozzunk!

Mk 14:38 – „Vigyázzatok és imádkozzatok, hogy kísértetbe ne jussatok; a lélek ugyan kész, de a test erőtelens.”

Ahelyett azonban, hogy ellenállnánk a kísértésnek, gyakran mi magunk hívjuk meg. Amikor egy filmfüggő elkezd filmeket nézni, meghívja maga mellé a kísértést. A világi szórakozás is kihívja a kísértéseket. Egy ivós, táncos, mulató bulin is meghívjuk a kísértést. Isten erejével kell örködnünk gondolataink felett (Péld 4:23). Ne nézzünk, hallgassunk vagy olvassunk olyasmit, ami tisztátalan gondolatokat ébreszt bennünk.

„Így éri el Sátán ma is a legnagyobb eredményeket. Ráveszi Krisztus követőit, hogy istentelennel barátkozzanak és vegyenek részt kedvteléseikben. (...) Ahol az öröm-

szerzés minden összejövetelén a büszkeséget ápolják, vagy az étvágyat elégítik ki, ahol az ember végül Istent is elfelejti, és szem elől téveszti az örök érdekeket, ott Sátán kötözi meg láncával a lelket.” (*Pátriárkák és próféták*, 458, 460. old.)

A mértéktelenség is meghívja a kísértést.

„A mértéktelen étkezés, a túl gyakori vagy túl sok evés, a nehéz, egészségtelen étel tönkre teszi az emésztőszervek egészséges működését, kihat az agyra, megrontja a döntést, megakadályozza az ésszerű, nyugodt, egészséges gondolkodást és cselekvést.” (*Étrendi és táplálkozási tanácsok*, 50. old.)

Ne engedd, hogy Sátán kihasználja gyengeségeidet. Pál mondta:

Róm 13:14 – „Hanem öltözzétek fel az Úr Jézus Krisztust, és a testet ne tápláljátok a kívánságokra.”

Amint felöltözzük „az Úr Jézus Krisztust”, engedelmeskedve igéjének, a gonosszal vívott harcaink sikeressé válnak.

III. RÉSZ

A mikor megengedjük, hogy a Szentlélek irányítson és vezessen, nem kényszerít engedelmességre. Tiszteletben tartja szabadságunkat, megadva nekünk az önuralom erejét.

Gal 5:22-24 – „De a Léleknek gyümölcse: szeretet, öröm, békesség, béketűrés, szíveség, jóság, hűség, szelídség, mértékletesség. Az ilyenek ellen nincs törvény. Aki pedig Krisztuséi, a testet megfeszítették indulataival és kívánságaival együtt.”

Az önuralom kialakulásához idő kell.

„Ez komoly imádkozást és szüntelen örökdést kíván. A Szentlélek állandó befolyása kell, hogy támaszunk legyen, aki gondolatainkat fölfelé irányítja és rászoktatja arra, hogy tiszta és szent dolgokkal foglalkozzon. És nekünk szorgalmasan kell tanulmányoznunk Isten Igéjét.” (*Pátriárkák és próféták*, 460. old.)

Itt láthatjuk a keresztény életmód négy szükségletét: 1) őszinte ima, 2) folyamatos öröködés, 3) a Szentlélek befolyása, és 4) szorgalmas bibliatanulmányozás.

Ez a négy dolog állítja helyre azt, amit az emberiség az Édenben elveszített. Minden bukás ezek egyikének elhanyagolásából adódik. Ezek által válunk erőssé az Úrban (Ef 6:10). Ezek által öltjük magunkra Isten fegyverzetét, mely képessé tesz ellenállni a gonosznak (11. v.) Mivel harcunk lelki jellegű és láthatatlan erővel küzdünk, fegyverünknek is lelkinek kell lennie. Ezek hatékonyabbak minden katonai fegyvernél „mert a mi vitézkedésünk fegyverei nem testiek, hanem erősek az Istennek, erősségek lerontására.” (2Kor 10:4)

A kísértés elleni fegyverzetünk első darabja az igazság öve, mely körbevesz bennünket. Ez azt jelenti, hogy nincs közünk a kétszínűséghez, a képmutatáshoz vagy a csaláshoz. Legyünk becsületesek és egyértelműek. Lelkiismeretünket a jó cselekedetek vértje védi. Az evangéliumi-orvosi misszió saruja segít kapcsolatba lépni a világgal. Bal kezünkben tartjuk az

Isten szeretetében vetett abszolút bizalom pajzsát. Ez véd, bármivel találkozunk is az életben. Annak ismerete, hogy mennyibe került megváltásunk, megnyit érünk Isten szemében, és a bűn rabságából való felszabadulás tudata sisakként védi gondolatainkat a tisztátalanságtól és a kétélytől. Jobb kezünkben tartjuk Isten ígését, mely minden gondolatunkat Rá irányítja.

Ef 6:18 – „Minden imádsággal és könyörgéssel imádkozván minden időben a Lélek által, és ugyanezen dologban vigyázván minden állhatatossággal és könyörgéssel minden szentekért.”

Mint a Bethesda tavánál várakozó béna, Isten ígéjére támaszkodunk. (lásd: Jn 5:1-9)

„Ne várj, amíg érzed, hogy meggyógyultál! Higgy szavának és teljesül! Állj akaratoddal Krisztus oldalára! Szolgáld neki, cselekedj szava szerint, és erőt fogsz kapni! Bármilyen bűnös szokásba, uralkodó szenvedélybe merül is bele az ember hosszú időn át, amely parancsol testnek és léleknek, Krisztus meg tud és meg is kíván szabadítani attól.” (Jézus élete, 203. old.)

Amikor megcsúszunk és elesünk, ne maradjunk ott, hanem engedjük, hogy Krisztus helyreállítsa lelünk. (lásd: Zsolt 23:3)

Péld 24:16 – „Mert ha hétszer elesik is az igaz, ugyan felkél azért; az istentelenek pedig csak egy nyavalyával is elvesznek.”

MEGBESZÉLENDŐ KÉRDÉSEK

I. RÉSZ

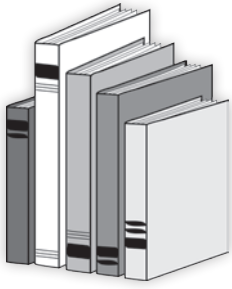
1. Melyek azok a rossz szokások vagy függőségek, amelyek gyötörnek téged vagy barátaidat? _____
2. Mit szeretne Isten, mit tegyünk ezen gondok közepette? Zsolt 50:15 _____
Mit tesz Isten értünk, ha segítségét kérjük? _____
Mit teszünk mi, miután Isten felszabadított? Lásd még: Zsolt 51:12-14 _____
3. Milyen jutalmat ígért Ő azoknak, akik tűrnek és győznek? Mt 24:13, Zsid 10:32-39, Róm 5:1-5, Jel 2:7,11,17,26-28, 3:5,12,21, 21:7 _____

II. RÉSZ

4. Olvassátok el ezeket a történeteket, majd mondjátok el, hogy szereplőik hogyan hívták be életükbe a kísértést.
Lót – 1Móz 13:8-13 _____
Nádáb és Abihu – 3Móz 10:1-11 _____
Sámson – Bír 14:1, 16:1,4 _____
5. Te hogyan hívod be a kísértést, és mit tehetnél ez ellen? _____
6. Írd le saját szavaiddal Róm 13:14-et úgy, hogy egy nálad fiatalabb is megértse. _____

III. RÉSZ

7. Az igazak és a gonoszok is elesnek. Mit tesz ekkor az igaz, amit a gonosz nem? Péld 24:16, Mik 7:7-9, Jn 3:19-21 _____
8. Olvasd el a béna történetét. Jn 5:1-9, Jézus élete, 202–203. old. Hogyan szabadulhatsz meg a legerősebb szokástól vagy függőségtől? _____

Mennyei látomás

Első látomásom – 2. rész

Tekintetünk ezután nemsokára kelet felé irányult, ahol egy kis sötét felhő tűnt fel, alig volt féltényérnyi nagyságú. Mindnyájan tudtuk, hogy ez az ember Fiának a jele. Mély csendben néztük a felhőt, amely mind közelebb jött hozzánk, mind világosabban, fényesebben és dicsőségesebben ragyogott, amíg végül egy nagy, fehér felhővé vált.

A felhő felett szivárvány tündökölt, amelyet tízezernyi angyal vett körül, akik kedvesen énekeltek. A szivárványon az ember Fia ült. Haja fehér fürtökben omlott vállaira s fején számos korona ékeskedett. Lábai, mint tűzoszlopok; jobb kezében éles sarló, bal kezében pedig ezüst harsona volt. Szemei olyanok voltak, mint a tűzláng, amely át- és átjárta gyermekeit. Minden arc elsápadt, és azokat, akik Istent elvetették, sötétség vette körül. Mindnyájan így kiáltottuk fel: „Oh, ki állhat meg az Úr előtt? Tiszta-e ruhám?” Az angyalok abbahagyták éneküket s egy ideig a legfélelmetesebb csend uralkodott, midőn Jézus felkiáltott: „Akiknek szívük és kezük tiszta, megállhatnak: kegyelmem elégséges számotokra.” Arcunk sugározott a boldogságtól s szívünket teljesen betöltötte az öröm. Az angyalok még erőteljesebben kezdtek énekelni, miközben a felhő folyton közelebb jött a földhöz.

Midőn tűzlángba burkolva alászállt a felhőn, hirtelen felhangozott ezüst harsonája. A porban alvó szentek sírjaira tekintett, majd két kezét az ég felé emelve kiáltott: „Ébredjetek, ébredjetek! Ti, akik a föld porában alusztok, keljetek fel!» E kiáltást hatalmas földrengés követte, a sírok megnyíltak s a halottak halhatatlanságba öltözve jöttek elő. Midőn a száznegyvennégyezer felismerte barátait, kiket a halál ragadott el tőlük, „Hallelujá”-t kiáltottak s ugyanabban a pillanatban mi mindnyájan elváltoztunk s elragadtattunk velük együtt az Úr elé a levegőbe.

Mindnyájunkat körülvelt a nagy felhő. Hét napon át vitettünk az üvegtenger felé, ahol Jézus saját kezűleg helyezte fejünkre koronáinkat. Arany hárfát és gyözelmi pálmát is adott. A száznegyvennégyezer négy-szög alakban állt fel az üvegtenger mellett. Egyeseknek rendkívül dicső koronájuk volt, másoknak kevésbé.

Egyesek koronája telve volt ragyogó csillagokkal, másokén csak néhány csillag tündökölt, de azért mindenki teljesen elégedett volt. Vállunktól fogva bokáig érő ragyogó fehér palástba voltunk takarva. Angyalok vettek körül bennünket, mikor az

üvegtengeren át a város kapuja felé indultunk. Jézus most felemelte hatalmas, dicsőséges karját, megragadta a gyöngykaput, kitarta azt ragyogó sarkain s így szólt: „Ti megmostátok ruhátokat az én véreemben, ti szilárdan megálltatok az én igazságomban, most lépjetek be!” Mindnyájan beléptünk és úgy éreztük, hogy jogunk van a városhoz.

Itt láttuk az élet fáját és Isten királyi székét. A királyi székből tiszta vízfolyam eredt, melynek két partján az élet fája állt. A folyam mindkét oldalán egy-egy fa törzse állt tiszta színaranyból. Először azt hittem, hogy két fát látok, de amint ismét odatekintettem, láttam, hogy a csúcsban egyetlen fává egyesülnek. Így áll az élet fája az élet folyamának mindkét partján. Ágai arrafelé hajoltak, ahol mi álltunk. Gyümölcsei fenségesek voltak; mintha arany és ezüst vegyületében keletkeztek volna.

– *Tapasztalatok és látomások*, 15–17. old.

Történelmi kapcsolat

A győzelem tudománya

Nem vagyunk eléggé tisztában azzal, hogy milyen fontos dolgok forognak kockán a nagy küzdelemben, amelyben mi is részt veszünk. Nem ismerjük fel eléggé, milyen értékesek Isten Igéjének igazságai, és hogy milyen veszélyben vagyunk, ha engedjük, hogy a nagy csaló elterelje figyelmünket ezekről az igazságokról.

A megváltásunkat igénylő áldozat végtelen ára mutatja, hogy a bűn mérhetetlenül nagy bajt okozott. Zavart keltett az ember egész szervezetében, eltorzította gondolkodását, megrontotta képzeletét. A bűn elkorcsosította a lélek képességeit. Az ember lelki-világa rezonál a kívülről támadó kísértésekre, és lába észrevétlenül a bűn útjára lép.

Miként az értünk hozott áldozat tökéletes volt, a bűn szennyétől való megtisztulásunknak is tökéletesnek kell lennie. Isten törvénye semmiféle gonosz cselekedetre nem ad mentséget; egyetlen bűn sem menekül meg a kárhoztatásától. Az evangélium etikája a tökéletességnek csak egyetlen normáját ismeri el: és ez Isten tökéletes jelleme. Krisztus élete a törvény minden előírásának tökéletes betöltése volt. Ő mondta: »Megtartottam az én Atyámnak parancsolatait.« Az Ő példáját kell követnünk az engedelmes-ségben és a szolgálatban. Szívünket csak Isten tudja megújítani. »Isten az, aki munkálja bennetek mind az akarást, mind a munkálást jókedvűből.« De ugyanakkor ezt is mondja: »Vigyétek véghez a ti üdvösségeket.« (Jn 15:10; Fil 2:13, 12) Gyenge és csupán időnkénti próbálkozással nem tehetjük jóvá hibáinkat, és viselkedésünkben sem következhet be javulás. A jellemépítés nem egy nap, sem pedig egy év, hanem egy egész élet munkája. Énünk legyőzéséért, a szentségért és a mennyért élethossziglan tart a küzdelem. Szakadatlan igyekezet és állandó munka nélkül nem juthatunk előbbre az Isten szerinti élet útján, és nem nyerhetjük el a győzelmi koronát. Hogy az ember nagyon magasról süllyedt le, azt legjobban az a tény bizonyítja, hogy olyan sokba kerül oda visszajutni. A visszaút lépésről lépésre és óráról órára vívott kemény küzdelemmel tehető csak meg. Egy elhamarkodott, óvatlan lépéssel egyetlen pillanat alatt

a gonosz hatalmába kerülhetünk; de hogy letépjük bilincseit, és szentebb életre jussunk, kevés ahhoz egy pillanat. Az elhatározás megszülethetett, a munka elkezdődhetett, de bevégzése erőfeszítést, időt, kitar-tást, türelmet és áldozatot követel.

“A keresztény feddhetetlenségre törhetetlen igyekezettel kell eljutnunk, és azt megfeszített akarral őriznünk.”

Ne az érzéseink sugallatára cselekedjünk! Minden pillanatban résen kell lennünk. A kísértések pergőtűzében szilárdan kell megállnunk, különben elbukunk. Azt a munkát, amit életünk lezárulásáig nem végeztünk el, örök veszteségként könyvelhetjük el.

Pál apostol élete énjével vívott szakadatlan küzdelem volt. »Naponként halál révén állok« (1Kor 15:31) – mondta. Akarata és vágyai nap mint nap összeütközésbe kerültek feladataival és Isten akaratával. Saját hajlamai helyett azonban Isten akaratát követte, ha ez természetének megfeszítésével járt is.

Amikor küzdelmes élete végén visszapillantott harcaira és győzelmeire, el tudta mondani: »Ama nemes harcot megharcoltam, futásomat elvégeztem, a hitet megtartottam: végezetre eltetted nekem az igazság koronája, amelyet megad nekem az Úr ama napon, az igaz Bíró.« (2Tim 4:7-8)

A keresztény élet harc és menetelés. Ebben a csatában nem lehet lazítani. Állandó és kitartó erőfeszí-

téseket kell tenni. Csak szakadatlan igyekezet árán arathatunk győzelmet győzelemre Sátán kísértésein. A keresztyén feddhetetlenségre törhetetlen igyekezettel kell eljutnunk, és azt megfeszített akarattal őriznünk.

Kemény, kitartó erőfeszítés nélkül senki sem jut magasabbra. Mindenkinek meg kell küzdenie az eredményért. Senki más nem vívhatja meg a mi csatánkat. Egyénileg vagyunk felelősek a harc kimeneteléért. Ha Noé, Jób és Dániel ma élne, a saját igaz életükkel még ők sem menthetnék meg sem fiukat, sem leányukat.

A keresztyénység tudománya annyival mélyebb, szélesebb, magasabb bármely emberi tudománynál, amennyivel magasabb a menny a földnél. Ennek a tudománynak mestereivé kell válnunk. Értelmünket fegyelmezni, művelni, képezni kell, mert az Istenért végzett szolgálat módszerei nincsenek összhangban a természetes emberi hajlamokkal. Meg kell szabadulnunk jellemünk öröklött és szerzett rossz vonásaitól. Az embernek sokszor félre kell tennie azt, amit egy életen át tanult és gyakorolt, hogy Krisztus iskolájában tanulhasson. Szívünket rá kell nevelni a kegyes életben való állhatatosságra. A kísértések elutasítására képes gondolkozáshoz kell hozzászoktatni magunkat.

Meg kell tanulnunk felfelé nézni. Isten Igéjének elveit – amelyek felérnek az égig, és átfogják az egész örökkévalóságot – a hétköznapi életünkre gyakorolt hatásából kell megértenünk. Minden tettünk, minden szavunk, minden gondolatunk alkalmazkodjék ezekhez az elvekhez! Hozzunk mindent Krisztussal összhangba, és rendeljünk mindent uralma alá!

A Szentlélek drága ajándékai nem egy pillanat alatt fejlődnek ki. Bátorság, állhatatosság, szelídség, hit, Isten megmentő hatalmába vetett rendíthetetlen bizalom – éveken át nyert tapasztalatok gyümölcsei. Isten gyermekei szent igyekezettel, az igazsághoz való rendíthetetlen ragaszkodással pecsételik meg sorsukat.

Nincs vesztegetni való időnk. Nem tudjuk, hogy kegyelmi időnk milyen hamar zárul le. A leghosszabb élet is arasnyi csupán; nem tudjuk, hogy a halál nyilai milyen hamar találhatnak szíven. Nem tudjuk, milyen hamar kell búcsút vennünk a világtól és mindentől, ami hozzá tapad. Előttünk terjeszkedik az örökkévalóság. (...)

Isten angyalai el akarják terelni figyelmünket önmagunkról és a földi dolgokról. Ne hagyjuk, hogy hiába fáradozzanak!”

– *A nagy Orvos lábnyomán*, 451–454. old.

MEGBESZÉLENDŐ KÉRDÉSEK

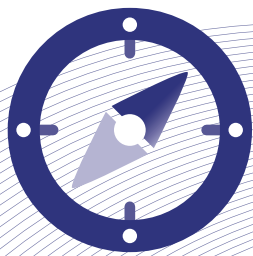
1. Melyik három dolgot kell jobban megértenünk? _____
2. Mi fedi fel, hogy a bűn mennyire gonosz? _____
Mit tesz a bűn az ember életében? _____
3. Írd le, mit takar a krisztusi jellem kiépítésének munkája. _____

4. Hogyan lehet visszafordulni Istenhez? _____

5. Milyen döntést hozott meg Pál minden nap? _____
6. Jellemezd a keresztyén életet! _____

7. Miért kell mindenkinek egyénileg megvívnia ezt a harcot? _____

8. Hogyan nyerjük el a Szentlélek értékes kegyeit? _____

A hit fejezetei

Új hit – 2. rész

Daba Sharma, AFM misszionárius, India

SEGÍTS NEKEM

MEGISMERNI JÉZUST!

Lassan pirkadt, és a taxim is megérkezett. Végre kiértünk a városból és betértünk Chotu falujának frissen kövezett útjára. Néhány óra múlva megérkeztünk egy sor fűfedelű vályogházhoz. A lakosok rongyos ruházata megcáfolta a falu nevét, melynek jelentése: „a jólét helye.”

Az emberek gyanakodva néztek rám, amikor a taxiból kiszálltam. Egy férfi közeledett, akitől Choturól kérdezősködtem. A férfi elküldött egy gyereket, hogy hívja oda nekem a családot. Nemsokára megjelent Chotu testvére, aki azonnal felismert. „Chotu nincs itt” – mondta. Úgy tűnt, nemrég mehetett el idénymunkára egy másik államba. Elkértem új telefonszámát és mintegy negyed órát beszélgettem vele. „Daha testvér – mondta. – A memória kártya, amin rajta volt a Biblia, amit te adtál, eltört. Minden nap hallgattuk a történeteket. Vajon tudsz adni egy másikat?” Isten tudta, hogy szükségük lesz rá. Nálam volt egy pontosan ugyanolyan kártya, rajta a hindu nyelvű Újszövetséggel.

Miután Chotuvall beszéltem, a testvére ugyanazzal a kéréssel fordult hozzám: „Kérlek, adj még egy memóriakártyát Jézus történeteivel. Mindenkit meghallgattuk, de most csak imádkozunk Jézushoz. Amikor hazamész, kérlek, küldj egy Bibliát. Én tudok olvasni. Nagyon szeretnék egy Bibliát, hogy felolvassak belőle a családomnak.”

Miközben beszélgettünk, egész kis tömeg gyűlt körénk. Ott volt Chotu édesanyja, testvére, sógornője és unokaöccse. Mindegyikük nyakában madzag lógott, melyen Jézus képe volt. Chotu sógornője így köszöntött: „Jai Massih”, amely keresztény köszöntés. „Most már csak Jézushoz imádkozunk, kérünk, küldj még nekünk történeteket” – mondta.

Könnyek gyűltek a szemembe. Mivel házigazdánk, egy hűtlen hindu lelkész nem fizette meg becsületesen

Chotu munkáját, mi segítettük ki. Így többszáz kilométerrel távolabb, Bihar középső részén egy aprócska falu megismerte Jézust. Chotu családja nem tudott előre érkezésemről, tehát megnyilvánulásuk nem színjáték volt.

Azóta többször is beszéltem velük telefonon. Hitük még kicsiny, de az evangélium magjai szépen növekednek.

Elgondolkodtam a motoros figyelmeztetésén is, az emberrablókról és gyilkosokról. Vajon csak Sátán kísérlete volt, hogy megfélemlítsen és távol tartson attól, hogy meglássam, milyen csodálatosan dolgozott Isten ezeknek az embereknek a szívében? És Isten felhasználta félelmem, hogy átadjam Neki teljes életem.

Meghívlak, imádkozzatok Chotuért, családjáért és a többi friss keresztényért a térségben. Áldott legyen az Ő neve igéje erejéért. Imádkozzatok barátaink csírázó hitéért. Amint az én hitem megpróbáltatott, az övéké is meg fog.

© 2014 Adventist Frontier Missions (AFM). Ha szeretnél többet megtudni az AFM szervezetről, ha szeretnéd havi rendszerességgel kézhez kapni ingyenes folyóiratukat, mely tele van csodálatos missziós történetekkel, ha szeretnél segíteni az evangélium hirdetésében, keresd fel a www.afmonline.org honlapot, vagy hívd az 1-800-937-4236 telefonszámot.

Egy kérdés

Dale Goodson AFM misszionárius Pápua Új-Guineában. Ő beszélt egy kamea férfiről, aki az evangéliumról és Jézus közeli visszajöveteléről hallva izgatottan felkiáltott: „Az én népemet becsapta Sátán, és nemzedékeken át tudatlanságban tartotta. Miért, ó, miért nem jött valaki, hogy hamarabb beszéljen nekünk erről?”

AZ ÁRRAL SZEMBEN

„Megtehetjük, hogy az örökkévalóságot kihagyjuk a számításból? Megengedhetjük magunknak, hogy az árral úszva figyelmen kívül hagyjuk Istent?”

Amikor a szülők TÉVEDNEK

Aranyszöveg | Zakariás 1:4

„Ne legyetek olyanok, mint atyáitok, akikhez az előbbi próféták kiáltottak, mondván: Ezt mondja a Seregeknek Ura: Térjetek meg kérlek a ti gonosz útaitokról, és a ti gonosz cselekedeteitekből, de nem hallgattak meg, és nem figyelmeztek reám, szól az Úr.”

I. RÉSZ

Akisgyerekek általában felnéznek szüleikre. Gondolkodás nélkül ugranak, ha édesapjuk kitarja feléjük karját. Sokszor vitába is keverednek osztálytársaikkal bizonyos kérdésekben csak azért, mert az apukájuk azt úgy mondta.

Azonban ahogy a gyerekek nőnek, értelmük is fejlődik. Előbb-utóbb felismerik, hogy a szüleiknek is vannak hibáik. A legjobb szülők is tévednek. És nem minden szülő istenfélő. Egyes szülőknek lehetnek dühkezelési gondolataik, követhetnek el házasságtörést, lehetnek szenvedélybetegek, szerencsejáték-, alkohol-, dohány- vagy pornográfia függők.

A Biblia minden helyzetben útmutatást nyújt a fiataloknak, bármilyen zavaros vagy súlyos legyen is az. A szülőknek is szükségük van az imára. A szülők is küzdenek kísértésekkel. A gyerekek befolyást gyakorolhatnak rájuk és bátoríthatják őket. Szü-

leink gyengeségeinek ismerete hasznos lehet számunkra. Bár természetes, hogy szüleinket utánozzuk, bukott emberi természetünk hajlamossá tesz inkább a hibáikat megismételni, mint erényeiket lemásolni. Ezékiás királyról tudjuk, hogy:

1Kir 22:53 – „És gonoszul cselekedék az Úrnak szemei előtt, járván az ő atyjának és anyjának útján.”

A második parancsolat az öröklődés törvényéről szól. Nemcsak szüleink, hanem nagyszüleink, dédszüleink, ükszüleink bűnei is befolyásolnak (lásd: 2Móz 20:5).

“Az angyalok mindig jelen vannak ott, ahol a legnagyobb szükség van rájuk. Azok mellett állnak, akik a legkeményebb harcot kell megvívniuk öröklött hajlamaikkal, és akik a legcsüggesztőbb családi helyzetben vannak.”

– *The Review and Herald*, 1895. április 16.

TARTALOM | B-49 | DECEMBER 7.

73 | Amikor a szülők tévednek

77 | Első látomásom – 3. rész

78 | Isten iránti hűség

80 | Válságban az iskolánk – 1. rész

„A gyermekek rendszerint szüleik nyomdokai-
ban járnak.” (*Pátriárkák és próféták*, 306. old.)

Ez két okból kifolyólag is igaz:

„Öröklődés és szüleik példája nyomán a fiak
részt vesznek atyáik bűneiben.” (*ibid.*)

Ez hatással van hajlamainkra, ízlésünkre, sőt,
lehetséges betegségeinkre is.

„A bűnös hajlamok, a romlott kívánságok
és durva, lealjasodott erkölcsök éppen úgy,
mint a testi betegségek és elkorcsosulások
örökségként átszállnak apáról fiúra a har-
madik és negyedik nemzedékig. E félelme-
tes igazságnak vissza kellene tartania ben-
nünket a bűn útjának követésétől.” (*ibid.*)

Bár általában így történik, soha nem elkerülhetet-
len vagy szükséges megismételni szüleink bűneit,
mert Isten ígéjének van ereje megállítani a bűn nem-
zedékről nemzedékre ható körforgását.

Zak 1:4 – „Ne legyetek olyanok, mint atyá-
itok, akikhez az elébbi próféták kiáltottak,
mondván: Ezt mondja a Seregeknek Ura:
Térjete meg kérlek a ti gonosz útaitokról,
és a ti gonosz cselekedeteitekből, de nem
hallgattak meg, és nem figyelmeztek reám,
szól az Úr.”

Mennyire hálásak lehetünk, hogy Isten minden
gonoszagtól képes megszabadítani.

„Bármilyen öröklött vagy szerzett hajlamaink
legyenek is a rosszra, győzni tudunk azzal

“ Elkerülhetetlen, hogy a gyerme-
kek ne szenvedjenek a szülők bűnei-
nek következményei miatt. Isten
azonban nem bünteti meg a gyer-
mekeket szüleik bűneiért, hacsak ők
maguk is nem vesznek részt szüleik
bűneiben. ” – *Pátriárkák és próféták*,
306. old.

az erővel, amelyet Ő készséggel ad nekünk.”
(*A nagy Orvos lábnymán*, 175. old.)

A bibliai történetek komoly bátorítást nyújtanak
ebben a kérdésben is. A jó Ezékiás király nem isten-
félő otthonban nevelkedett. Apja, Akház király volt
Izrael egyik legrosszabb királya. (lásd: 2Kir 16) Isten
véget vetett Akház gonosz uralmának, és a király alig
36 éves korában elhunyt.

Ezékiás születésekor Akház nagyon fiatal volt,
talán csak 11 éves. Amint Ezékiás figyelte, hogy apja
egyre távolabb és távolabb kerül az Úrtól, ő egyre
közeledett Istenhez. Ebben az időszakban Ezékiás
megtanulta az ima szükségességét. Uralkodása kap-
csán a Biblia számtalanszor ír Ezékiás imaéletéről.

II. RÉSZ

Bár Ezékiásnak borzalmas apja volt, ő mégis teljes szívvel szolgálta az Urat. Befo-
lyása által csodálatos megújulás kezdődött el Júdában. Sajnálatos módon azonban
Ezékiás fia, Manassé, egészen más döntéseket hozott.

2Kron 33:9 – „De Manasse elcsábítá Júdát
és Jeruzsálem lakóit, hogy még gonoszab-
bul cselekedjenek, mint a pogányok, akiket
az Úr kigyomlált volt az Izráel fiai elől.”

Manassé végül megbánta bűneit, de fia, Ámon
nem tanult apja tapasztalatából.

2Kron 33:22-23 – „És gonoszul cseleke-
dék az Úr szemei előtt, miként az ő atyja
Manasse cselekedett volt, mert áldozék
Amon mindama bálványoknak, amelyeket
az ő atyja Manasse csináltatott, és azok-
nak szolgál vala. Meg sem alázta magát az
Úr előtt, mint az ő atyja Manasse meg-

alázta magát; hanem még sokasítá Amon
a bűnt.”

A szülők titkon elkövetett vétkei a gyerekek gyak-
ran nyíltan cselekszik. Ámonhoz hasonlóan, a gye-
rekek hajlamosak ebben is felülmúlni szüleiket. Mi
több, általában kevésbé érznek lelkiismeret-furdalást.
Ezért amikor Jósias, Ámon nyolc éves fia lett a király,
arra lehetett számítani, hogy még gonosz apjánál is
rosszabb lesz. A Biblia azonban valami egészen mást
jegyez fel róla.

2Kron 34:2 – „És jó dolgot cselekedék az Úr
előtt, és jára az ő atyjának Dávidnak útjain,
és nem hajolt el sem jobbra, sem balra.”

Mennyire bátorító Jósias története, különösen, ha nem élveztük azt az előjogot, hogy istenfő szüleink legyenek. Isten kegyelméből sem a körülmények, sem a genetika nem kárhoztat őseink gonoszságának megisméltésére.

„Gonosz apától született, mindenholnán kísértések érték, hogy az ő nyomdokaiba lépjen, és kevés tanácsosa irányította jó útra, Jósias mégis hűséges volt Izrael Istenéhez. Nem ismételte meg apja bűnét, nem gonoszságban járt. Bár nem volt meg a keresztény szülői befolyás előjoga, amelynek nagyon sokan örvendhetünk, elhatározta, hogy felemelkedik, helyett, hogy lesülyyedne a bűn és pusztulás azon szintjére, melyre apja és nagyapja jutottak. Az ő tévedéseiből tanulva a helyes utat választotta, és bár gonoszsággal volt körülvéve, a magasba vezető ösvényre tette a lábát. Engedelmessége lehetővé tette Isten számára, hogy egy vad olajfából nemes olajfává nevelje, megadva neki a kegyelmet, hogy azt, tegye ami helyes Isten szemében.” (*The General Conference Bulletin*, 1903. április 1.)

A Biblia csodálatos ígéretet tartalmaz mindazoknak, akik Jósiashoz hasonlóan az igazságot választják.

Ez 18:14,17 – „S ímé, ha fiat nemz, és ez látja atyjának minden vétjét, melyeket cselekszik; látja, de nem cselekszik azok szerint. (...) A szegényre nem veti rá kezét, uzsorát és kamatot nem vesz, törvényeim szerint cselekszik, parancsolataimban jár: az ilyen ne haljon meg atyja vétkéért, hanem élvén éljen.”

Tehát, akár jó, akár rossz családi háttérrel rendelkezel, ne csüggedj! Isten adhat kegyelmet, hogy felülemelkedj bármilyen vétken, melyet a szüleid elkövettek.

Tegyük fel, hogy nehéz családi helyzetben vagy, mint az ifjú Ezékiás vagy Jósias. Hozzájuk hasonlóan te is egy másik utat választasz, és elhatározod, hogy Istent szolgálod. Most már szabadon kritizálhatod szüleidet hibáikért? Nem. A szülőknek együttérzésre, nem kritikára van szükségük. A szülők nagy része valószínűleg sok mindent feláldozott gyerekeiért. A szülőknek járó tiszteletadás nem csak az istenfő szülők kiváltsága. Az ötödik parancsolat így szól:

2Móz 20:12 – „Tiszteld atyádat és anyádat, hogy hosszú ideig élj azon a földön, amelyet az Úr a te Istened ad te néked.”

III. RÉSZ

Milyenek lennének a szüleid, ha tökéletesen nevelték volna őket? Mi lett volna, ha nagyszüleid soha nem kiabáltak volna rájuk, vagy soha nem büntették volna meg őket mérgükben? Mi lett volna, ha reggeli és esti áhítatban lett volna részük, és Isten tanácsaival összhangban éltek volna?

Milyen lett volna, ha minden nagynénédnek és nagybátyádnak eszményi befolyása lett volna életedre? Mi lett volna, ha az ő lelkészüik mindig a legmegfelelőbb üzenetet prédikálta volna? Mi lett volna, ha iskoláik olyan lelki helyszínek lettek volna, ahol a tanulók misszióztak volna, és a bibliatanulmány órái lettek volna a legérdekesebbek és a legbecsesebbek?

De nem így történt, ugye?

Ezért kell irgalmasan gondolkodnunk. Ez valahogy így néz ki: „Szegény anya, őt nem nevelték tökéletesen. Fiatal korában biztosan rossz szokásokat alakított ki, amelyek miatt most nagyon nehéz neki.” Amikor irgalmasan gondolkodunk, felismerjük, hogy az emberek általában az elhanyagolás, a rossz nevelés, a hiányos szülői példamutatás és más nehézségek áldozatai. Ez segít inkább együttérzően és sajnálattal, mint keserűen vagy kritikus lelkülettel tekinteni rájuk.

Isten is irgalmasan gondolkodik. Ha még azt is figyelembe veszi, hogy milyen városban nevelkedtünk fel, biztosak lehetünk benne, hogy ennél sokkal fontosabb kérdéseket is számításba vesz (lásd: Zsolt 87:4-6). Azt szeretné, ha együttéreznénk szüleinkkel, gondjaikkal még akkor is, ha nem igazán értjük őket.

Egy másik módja, hogy együttérzően és irgalmasan gondoljunk szüleinkre, hogy imában megvalljuk, hogy mind ők, mind mi vétkeztünk. Jeremiás és Dániel is így cselekedett. Ez segített nekik alázatosan visszaemlékezni, hogy ők is a bűnös emberi család tagjai.

Jer 14:20 – „Ismerjük Uram a mi gonoszságainkat, atyáink bűnét; bizony vétkeztünk ellened!”

Dán 9:8 – „Miénk, oh Uram, orcánk pirulása, a mi királyainké, fejedelmeinké és atyáinké, akik vétkeztünk ellened.”

Tehát, bármilyen gyengesége vagy hiányossága legyen is szüleiteknek, nevelőszüleiteknek vagy más hozzátartozóitoknak, Isten segít megoldani ezt a helyzetet. Ő segít jobb utat, az engedelmesség ösvényét választani. Szerethetitek és tisztelhetitek azokat, akik felneveltek, minden tökéletlenségük ellenére, hiszen ti magatok sem vagytok tökéletesek. Ezt nevezik alázatosságnak. Ez az irgalmas gondolkodás.

A szülői feladatok elvégzése sok időt és energiát vesz igénybe. Legyetek hálásak ezért a kedvességért, még akkor is, ha egy olyan szülőtől jön, aki hibázik. Ez a fajta hála a felnőtté válás része és velejárója.

Ez magába foglalja azt is, ha megmondjátok szüleiteknek hibáikat. Ha erre sor kerül, illetve ha szükségessé válik, legyetek mindig tiszteltudóak, illedelmesekek és szeretetteljesek.

1 Tim 5:1 – „Az idősb embert ne dorgáld meg, hanem intsed mint atyádat.”

A kedvesség Jézus lelkülete. A kritizálás, a vádaskodás, az „én jobb vagyok nálad”-hozzáállás nem lágyítja meg a szíveket. Kövessétek Jézus példáját!

„Krisztus életét az édesanyja iránti tisztelet és szeretet jellemezte. (...) Mária gyakran helytelenítette Jézus magatartását, és unszolta, hogy alkalmazkodjék a rabbik szokásaihoz. (...) Amikor a papok és a tanítók Mária segítségét kérték Jézus irányításához, kétségbeesett; de béke szállt a szívébe, amikor Fia megmutatta azokat az íráshelyeket, amelyek igazolták eljárását.” (Jézus élete, 90. old.)

MEGBESZÉLENDŐ KÉRDÉSEK

I. RÉSZ

1. Emlékezzetek vissza a második parancsolatra. 2Móz 20:4-6

Miért különösen fontos, hogy a szülők legyőzzék a bűnt, és jó példát mutassanak gyermekeiknek? _____

Melyik igazság hasson ünnepélyes erővel az emberekre, hogy elhagyják bűnös útjukat? _____

2. Egy nap nektek is lesz gyermekeitek. Mit tehettek már most annak érdekében, hogy megkönnyítsétek a mennybe vezető útjukat? _____

További tanulmányozásra: Ez 18. fejelet.

II. RÉSZ

4. Jósiás és Ezékiás történetéből kiindulva mit mondhatnál annak a barátodnak, akinek nincsenek istenfélő szülei? _____

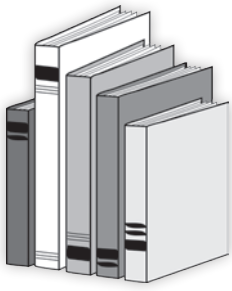
III. RÉSZ

5. Hasonlítsd össze Dániel és Nehemiás imáját. Milyen hasonlóságokat fedeztél fel? Dán 9:3-19, Neh 1:4-11 _____

6. Gondolj néhány kihívásra, mellyel a szüleidnek szembe kellett nézniük. Fel tudsz fedezni összefüggéseket ezen nehézségek és az ő gyengeségeik között? _____

7. Ha szükségét érzed, hogy elbeszéljess a szüleiddel tévedéseikről, milyen lelkülettel kell ezt tenned? _____

8. A szüleidért végzett szolgálat egyik legcsodálatosabb módja, hogy imádkozol értük. Milyen egyedi kihívásokkal kell szembenézniük, amiért te kérheted számukra Isten segítségét? _____

Mennyei látomás

Első látomásom – 3. rész

Mindnyájan a fa alá léptünk és helyet foglaltunk alatta, hogy a hely dicsőségét szemlélhessük. Majd Fitch és Stockmann testvérek, akik Isten országának evangéliumát hirdették – de akiket Isten már előbb elszólított, hogy megmentse őket – hozzánk közeledtek, és élményeink felől kérdezősködtek, melyek az alatt törté-
nek, míg ők a sírban aludtak.

Akartuk volna elmondani nagyobb küzdelmeinket, de a bennünket körülvevő végtelen dicsőséghez képest azok oly csekélynek látszottak, hogy képtelenek voltunk beszélni róluk s csak azt kiáltottuk: „Hallelujah, óh mily könnyű elnyerni a mennyországot!” Majd pengetni kezdtük arany hárfáinkat úgy, hogy még az ég boltozata is visszhangzott tőle.

Jézus vezetése mellett mindnyájan a városból a földre, és pedig egy hatalmas hegyre szálltunk alá, amely azonban az Urat el sem hordozhatta, így kettévált s helyén egy tágas síkság keletkezett. Azután feltekintettünk s láttuk a nagy várost, amelynek tizenkét alapja és tizenkét kapuja volt, három-három minden oldalon, s amelynek minden kapujánál egy-egy angyal állt. Mindnyájan így kiáltottunk fel: „A város, a nagy város alájött hozzánk Istentől a mennyből.” S a város jött s leereszkedett arra a helyre, amelyen álltunk. Majd kívülről szemléltük a városban levő fenséges dolgokat. Láttam ott ezüstösen pompázó házakat, amelyeket négy, gyöngyökkel ékesített csodálatos oszlop támasztott alá. A szentek hajlékai voltak, mindegyiken arany párkány. Láttam szenteket, kik bementek a házakba, levették koronájukat, a párkányra helyezték, majd ismét kijöttek és munkálkodni kezdtek a házak melletti földeken, de nem úgy, mint ahogyan nekünk itt a földön dolgoznunk kell, nem, nem! Fenséges fény sugárzott mindnyájuk feje felett, állandóan dicsőítették és magasztalták Istent. Majd újabb rétet láttam, amelyet a legkülönfélébb virágok díszítettek. Mikor szedegettem belőlük, így kiáltottam fel: „Hisz ezek nem hervadnak el, sohasem hervadnak el!” Azután megint másik rétet láttam, melyet gyönyörű magas zöld fű borított s midőn Jézus dicsőítésére hülálmzott, az arany és ezüst színpompájában tündökölt.

**„Hallelujah, óh mily
könnyű elnyerni
a mennyországot!”**

Majd olyan mezőre léptünk, hol a legkülönfélébb állatok: oroszlán, bárány, leopárd és farkas a legteltesebb egyetértésben éltek egymás mellett. Közöttük járkáltunk, s azok békésen követtek bennünket. Azután egy erdőbe mentünk. Ez az erdő sem hasonlított a mi sűrű, sötét erdeinkhez; egészen világos volt, ragyogó színben tündökölt. A fák ágai fel és alá hajladoztak s mi így kiáltottunk: „Biztonságban lakozunk a vadonban és alszunk az erdőben.” Átmentünk az erdőkön, mert éppen útban voltunk Sion hegye felé.

Mikor kissé tovább mentünk, embercsoporttal találkoztunk, amely szintén a hely pompáját csodálta. Észrevettem, hogy vörös szegély húzódik végig ruhájukon. Koronáik ragyogtak, ruhájuk tiszta fehér volt. Mikor üdvözlöttük őket, megkérdeztem Jézustól, hogy kik ezek? Azt felelte, hogy vértanúk, akik életüket adták érte. Nagy csapat gyermeket is láttam mellettük, akiknek ruháján szintén vörös szegély volt. Most már közvetlenül előttünk állt a Sion hegye, és megpillantottuk a hegyen emelkedő fenséges templomot. Körülötte még hét hegy emelkedett rózsákkal és liliomokkal borítva. És láttam, midőn a kicsinyek felmásztak a hegyre, vagy ha akarták, szárnyaikat használták, s úgy repültek fel a csúcsokra, hol a soha el nem hervadó virágok nyíltak, melyeket kedvükre szedhettek le. A templom körüli térséget a legkülönfélébb fák díszítették: fenyők, ciprusok, olajfák, mirtuszok és gránátalmák. A fügefák egészen lehajoltak a megszámlálhatatlan gyümölcs terhétől. Mindez rendkívül pompássá tette ezt a teret. Mikor éppen be akartunk lépni a templomba, Jézus nyájas hangon így szólt: „Csak a száznegyvennégyezer léphet be e helyre.” S mi így kiáltottunk: „Hallelujah!” *(Folytatjuk)*

– *Tapasztalatok és látomások*, 17–18. old.

Történelmi kapcsolat

Isten iránti hűség

Dániel és barátai babiloni példáján keresztül láthatjuk, hogy lehetetlen elérni azt a mércét, amelyet az Úr állított gyermekei elé, és ezzel egyidőben egy könnyed, megalkuvó életet élni, amely elveket nem követ, és a körülményektől függ.

A fiatalok, akik a menny Istenét szolgálják, nem kötelezhetik el magukat világi élvezeteknek, nem vehetnek részt pompás lakomákon és nem ihatnak erős italokat csak azért, mert azokat a világ befolyásos, köztisztviselőben álló és gazdag emberei teszik eléjük, és amiket félnek visszautasítani.

Azt hihetik, hogy különleges bánásmódban volt részük, és ez a kedvesség megköveteli, hogy elfogadják a felajánlott dolgokat. Azonban az Isten iránti hűségnek felül kell kerekednie ezen a gondolkodásmódon, hogy inkább a menny Urát féljenek megbántani. Ez irányítsa a keresztényeket. Babilon királya azt gondolta, hogy hatalmas szívességet tesz Dánielnek és barátainak, ők azonban jobban tisztelték Isten parancsolatait, mint a király ajándékait.

Az Isten oldalán álló fiatalok tegyék fel magukban a kérdést: Hallgassak hajlamaimra és engedjek az étvágyaknak, vagy kövessem azt, amit a lelkiismeretem diktál és tartsam tisztán elmém, őrizzem meg fizikai erőnlétem és tartózkodjak minden olyan szokástól, amely ezeket gyengítené? Váljak áldozatává a világi szokásoknak, tartsam tiszteltben a babilóniaiak szabályait és törvényeit, vagy zárkózzak el minden olyan szokástól és hagyománytól, amelynek káros következményei lehetnek? Nem kellene inkább Istent, mint a világot tisztelnem?

A babiloni udvarban Dániel és barátai felismerték, hogy elveiket kockáztatják, és nem engedhetnek meg maguknak semmiféle kompromisszumot a kísértővel. Az Isten trónjától áradó világosság és igazság drágább volt nekik, mint bármilyen emberi tisztesség. A mai fiatalok kiváltsága, hogy határozottak és igazak maradjanak, olyan szerények, de sikeresek, mint azok a zsidó

“A mai fiatalok kiváltsága, hogy határozottak és igazak maradjanak, olyan szerények, de sikeresek, mint azok a zsidó ifjak a babiloni királyságban.”

ifjak a babiloni királyságban. Ne feledjük el, hogy a leírt történetek és tanulságok számukra kerültek be a Szentírásba, és kövessék Dániel példáját a jótettekben. Isten megtisztelte Dánielt, és megtisztel minden fiatalt, aki ugyanezt az utat követi istenfélelemben.

„És ada az Isten ennek a négy gyermeknek tudományt, minden írásban való értelmet és bölcsességet; Dániel pedig értett mindenféle látomáshoz és álmokhoz is. (...) És minden bölcs és értelmes dologban, amely felől a király tőlök tudakozódék, tízszerte okosabbaknak találá őket mindazoknál az írástudóknál és varázslóknál, akik egész országában valának.” A mai fiatalok képezzék magukat magasztos és szent célok elérésére. Tanulják meg, hogyan legyenek Isten gyermekei, a lélek megszentelődése és az igazság hite által. Jézusra, hitük szerzőjére és bevezetőjére tekintve lépjenek a szentek közösségébe. Megváltójuk jellemét figyelve átváltoznak az Ő képére és mennyei természet részeseivé válnak. Ők Krisztus iskolájának diákjai, akik naponta tanulnak mennyi Mesterüktől.

„Mi pedig az Úrnak dicsőségét mindnyájan fedetlen arccal szemlélvén, ugyanazon ábrázatra elválto-

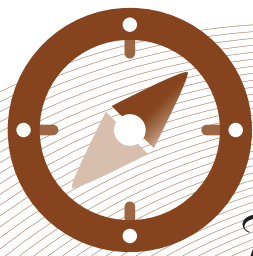
zunk, dicsőségről dicsőségre, úgy mint az Úrnak Lelkétől.” Mindig legyen előttünk Urunk képe. Akik ezt teszik, Énokhoz hasonlóan Istennel járnak, és számukra is felfoghatatlan módon eggyé válnak az Atyával és a Fiúval. Napról napra változik szívük és elméjük, természetes hajlamaik pedig átalakulnak Isten akarata szerint. Növekednek lelki ismeretekben, ameddig felnőtté válnak Krisztus Jézusban. Visszatükrözik a világnak Krisztus jellemét, Benne laknak, és

Ő bennük, betöltik a küldetést, amire Isten gyermekeiként elhívtak, világossággá válva a világnak, mint a hegyen épített város. „Senki pedig, ha gyertyát gyújt, nem teszi rejtekbe, sem a véka alá, hanem a gyertyatartóba, hogy akik bemennek, lássák a világosságot.” Akik felülről kapják a világosságot, továbbadják az Igazság Napjának sugarait.

– *The Youth's Instructor*, 1894. október 25.

MEGBESZÉLENDŐ KÉRDÉSEK

1. Milyen fontos leckére tanít meg Dániel példája? _____
2. Ehet, ihat vagy tehet bármilyen más rosszat egy keresztény csak azért, nehogy megsértsen valakit? _____
3. Mi irányítson minden keresztényt? _____
4. A világnak való tetszés helyett mit tegyenek a keresztények? _____
5. Mi a mai fiatalok kiváltsága? _____
6. Mit tesz Isten minden fiatalért, aki Dánielhez hasonlóan tiszteli Őt? _____
7. Milyen csodálatos változás megy végbe azok életében, akik Énokhoz hasonlóan Istennel járnak? _____
8. Nagyon valószínű, hogy egy nap valami ahhoz hasonlóval kell szembenéznetek, mint ami Dániellel történt Babilonban. Valaki otthon, az iskolában, a gyülekezetben vagy a munkahelyen elvárja, hogy szívességből tegyetek valami rosszat. Mit tanulhattok Dániel példájából, amely segít az ilyen helyzetekben? _____
9. Ha szükséges, olvassátok el újra Dániel történetét a Bibliából. A zsidók állhatatossága milyen hatással volt azokra, akik fölöttük uralkodtak? _____
Ha szüleitek nem szeretik Istent, lehet a ti állhatatosságotok az ő üdvösségük kulcsa? _____

A hit fejezetei

Válságban az iskolánk – 1. rész

Fred Coker, AFM misszionárius, Guinea

SEGÍTS NEKEM

MEGISMERNI JÉZUST!

Január 8-án, kedden reggel, a csoportos áhítat után elindultam az adventista általános iskolába. Ahogy a kapuhoz közeledtem, észrevettem, hogy egy papírlap van a kapura ragasztva.

Egy kézzel írt figyelmeztető levél volt, melyben az állt, hogy ne tartsunk többet reggeli áhítatot az iskolában a gyerekeknek. Majd azzal fenyegetett, hogy általunk fognak példát statuálni másoknak, ha ezt január 25-ig nem valósítjuk meg. Az aláírás pedig: „Egy ifjú muzulmán Friából.”

Sürgősségi csapatgyűlést hívtam össze és megkértem az egyik tanárt, hogy hangosan olvassa fel a levelet. Mindenki megdöbbsen. Fria egy kimondottan csendes és barátságos város volt, ahol a muzulmánok és a keresztények békésen laktak együtt és kölcsönösen tisztelték egymást. A közterületeken annyira összevegyültek, hogy alig lehetett megmondani, ki kicsoda. Mindannyian egyetértettünk abban, hogy ez egy nagyon komoly kérdés, és értesítenünk kell a helyi hatóságokat. Imával zártuk a gyűlést és kértük Isten irányítását. Ezután felhívtam az AFM területi igazgatót, Dr. Marc Colemant, és elmondtam a történeteket.

Szerda reggel beszkennelem a levelet, néhány másolatot is készítettem, majd számos hivatalnak írtam panaszlevelet, az Oktatási Minisztérium helyi képviselőit is beleértve. A városi hatóságok is komolyan vették a fenyegetést, és összehívták a helyi közösségi és vallási képviselőket csütörtökre. Türelemre és megértésre kértek. Mindenkit emlékeztettek arra, hogy a muzulmán családokból a mi iskolánkba íratott gyerekek szülei elolvasták az intézmény működési szabályzatát, amely tisztán és világosan kimondja, hogy a Biblia és az ima az oktatás része, sőt, alá is írtak egy erre vonatkozó bejegyzést.

Arra is emlékeztették a résztvevőket, hogy Guineában vallásszabadság van, tehát ha valaki nem szeretné, hogy a gyereke olvassa a Bibliát vagy a keresztény tanárokkal imádkozzon, akkor nem kell keresztény iskolába járnia. Végezetül fegyelmeztették a közösséget és a vallási vezetőket, hogy ha valamelyikünket fizikailag bántalmaznak, az elkövetők az állam törvényei szerint lesznek felelősségre vonva.

A városházán tartott gyűlés után tartottam éppen hazafelé, amikor megszörrent a telefonom. Az iskolai

lelkész volt. „Fred bácsi, az oktatási igazgató és a kísérői itt vannak az iskolában, és szerintem nagyon mérgesek!” Gyorsan leintettem egy motortaxit és az iskolába siettem. Az oktatási igazgató mogorva tekintettel fogadott. Miért haragudott? Fogalmam sem volt. Behívtam az irodámba, de azzal mentegette magát, hogy nem marad sokáig, ezért mind a heten az előcsarnokban foglaltunk helyet. Az iskola adminisztrátora és a lelkész is velem voltak. Az oktatási igazgató három kísérővel érkezett. Legnagyobb meglepetésemre egyikük Diallo úr volt, a friai magániskolák igazgatója, egyik tanulóknak apja. Azt mondta, hogy nem akar

hallani semmiféle magyarázkodást a részünkről. Csak figyelmeztetni akarnak, és két kérésük van: 1) Fejezzük be a reggeli áhítatokat és a tanulókkal való imádkozást, és 2) tartsuk be a guineai tantervet és órarendet. Ez azt jelentette, hogy az osztályoknak csütörtök és vasárnap kivételével minden nap bent kell lenniük az iskolában. Ha ezeket visszautasítjuk, bezárják az iskolát.

„Ismeritek a szabályzatunkat” – válaszoltam. „A te gyereked is ebbe az iskolába jár. Minden reggel megtartjuk az áhítatot a gyerekekkel, melynek keretén belül erkölcsi tanácsokkal látjuk el őket és kérjük Istent, hogy áldja meg őket bölcsességgel. Azt is tudod, hogy szombaton járunk gyülekezetbe, ezért a mi iskolai órarendünk hétfőtől péntekig tart, hat órát naponta, 30 órát egy héten, ahogy azt az állam előírja. Ugyanezen elvek szerint működünk az iskola megalapítása óta, vagyis kilenc éve. Ha ez eddig nem jelentett gondot, miért vált most kérdéssé?”

„Holnap küldök egy felügyelőt, hogy figyelje a tevékenységeket” – mondta az oktatási igazgató mérgesen. „Ha nem alkalmazkodtok ahhoz, amit az imént hangsúlyoztunk, bezárjuk az iskolát.” Ezzel felálltak és elmentek. *(Folytatjuk)*

© 2014 Adventist Frontier Missions (AFM). Ha szeretnél többet megtudni az AFM szervezetről, ha szeretnéd havi rendszerességgel kézhez kapni ingyenes folyóiratunkat, mely telis tele van csodálatos missziós történetekkel, ha szeretnéd segíteni az evangélium hirdetésében, keresd fel a www.afmonline.org honlapot, vagy hívd az 1-800-937-4236 telefonszámot.

AZ ÁRRAL SZEMBEN

„Megtehetjük, hogy az örökkévalóságot kihagyjuk a számításból? Megengedhetjük magunknak, hogy az árral úszva figyelmen kívül hagyjuk Istent?”

Nagy FŐPAPUNK

Aranyszöveg | Zsidók 7:25

„Ennekokáért ő mindenképpen idvezítheti is azokat, akik ő általa járulnak Istenhez, mert mindenha él, hogy esedezzék érettök.”

I. RÉSZ

Hallottatok valaha olyan jellegű megjegyzéseket, hogy „Alexnek a fényképezés az élete”, vagy „Heni az evésért él”? Az ilyen kijelentések többet felfednek egy emberről, mintha pusztán azt mondanánk: „Ő fényképez”, vagy „Ő szeret enni”. Rámutatnak azokra a szenvedélyekre, illetve célkitűzésekre, amelyek az illető személyt jellemzik.

Jézusnak, nagy főpapunknak is van olyan célkitűzése, ami annyira jellemzi, hogy Pál szerint „mindenkor él”, hogy ezt tegye. Az alábbi kijelentés rámutat arra, hogy Jézus mit tesz, és mi a legfontosabb számára.

Zsid 7:25 – „Ennekokáért ő mindenképpen idvezítheti is azokat, akik ő általa járulnak Istenhez, mert mindenha él, hogy esedezzék érettök.”

A közbenjárás két fél kibékítését jelenti. Ki a két fél ebben a versben? Isten, és akik Hozzá mennek.

Miért kell kibékíteni őket Istennel? Azért, mert a bűn elválaszt minket Istentől (lásd: Ézsa 59:2). A bűn tette tönkre Ádám és Éva kapcsolatát Istennel. Aznap megérdemelték volna a halált, amikor vétkeztek. De mivel Krisztus azonnal közbenjáró-jukká vált, esélyt kaptak, hogy bizonyítsák Isten iránti hűségüket.

„Krisztus közbenjárt az Atyánál a bűnös érdekében. (...) A világegyetem királya csak küzdelem árán egyezett bele abba,

“ Jézus él. Meghalt, hogy kiutat teremtsen a bukott fajnak, és ma él, hogy közbenjárjon értünk, és fel-emeltethessünk jobbkezehez. ”

– *The Review and Herald*, 1870. május 31.

TARTALOM | B-50 | DECEMBER 14.

81 | Nagy főpapunk

85 | Első látomásom – 4. rész

86 | A legértékesebb ajándék

88 | Válságban az iskolánk – 2. rész

hogy Fia meghaljon a bűnös emberért.”

(*Pátriárkák és próféták*, 63. old.)

Hálások vagytok azért, mert az Atya annyira szeret bennünket? A világ leggonoszabb embere is biztos lehet abban, hogy Krisztus közbenjárói munkája nem azért van, hogy meggyőzze Istent, hogy szeresse őt. Isten megtette ezt a végtelen áldozatot, hogy a bűnös elszakadhasson a bűntől, és újra egyesülhessen Vele.

Róm 5:8 – „Az Isten pedig a mi hozzánk való szerelmét abban mutatta meg, hogy mikor még bűnösök voltunk, Krisztus értünk meghalt.”

Jézus közbenjárói és békéltetői munkája nem azt a célt szolgálja, hogy meggyőzze Istent, hogy szeressen minket. Célja az, hogy eltávolítsa életünkől a bűnt, ami elválaszt Tőle.

Jézus ma is végzi közbenjárói munkáját a bűnösökért. Megtörtént már veled, hogy meglepetésszerűen

ért egy kísértés és bűnbe estél? Hátat fordítottál Istennek? Vagy valami gonosz szokás rabja vagy? Bátorság! Jézus mindig közbenjár érted.

„Ha valaki vétkezik, van Ügyvédünk az Atya előtt, az igaz Jézus Krisztus. Jézus vére hatékony és erőteljes tanúbizonyság az elesettekért, a lázadókért, a vétkezőkért. (...) Közbenjár a legszerényebb, a legelnyomottabb, a legszerencsétlenebb, a legmegpróbáltabb és a legmegkísértettebb emberért is. Felemelt kézzel mondja: »Az én tenyeremben metszettem, formáltam őket.« Isten szereti ezt hallani, és válaszol Fia kérésére.” (*The Review and Herald*, 1893. augusztus 15.)

Mit mond Jézus, amikor az Atya előtt közbenjár a bűnösökért? Szeretné meghallgatni valamelyik érted mondott imáját? Megteheted, a következő részben.

II. RÉSZ

Mózes első könyvétől egészen a Jelenésekig a Biblia számtalan betekintést nyújt Jézus közbenjárói munkájába. Egyértelmű, hogy az Atya szeretné, ha megértenénk, mit tesz Jézus bűntől való szabadulásunkért, valamint azt is, hogy Ő maga mennyire kimondhatatlanul vágyik megmentésünkre.

Emlékezzetek vissza arra az esetre, amikor Ábrahám egyezkedett Krisztussal Sodomaért. Figyeljétek meg, mennyire szeretne volna Krisztus elhalasztani a város elpusztítását, és mennyire vágyott arra, hogy az igazakat megmentse. Amint olvasod ezt a történetet 1Móz 18:16-33-ban, úgy hallgasd, mintha Krisztus a te megmentésedért egyezkedne az Atyával, és hidd el, hogy az Atya is ugyanannyira szeretné bebiztosítani számodra Krisztus érted mondott imáját.

Elmélkedj azon a történeten, amikor Mózes közbenjárt azokért, akik az aranyborjút imádták, majd azon, amikor Áron jó illatot tett a tömjénezőbe és befut a csapástól szenvedő lázadó izraeliták közé. Amint ezeket a történeteket átismétled 2Móz 32:30-33 és 4Móz 16:41-50-ből, álmélkodj el azon, hogy nagy főpapunk szolgálata által Isten még a lázadónak is számtalan esélyt adott a megtérésre.

Az ehhez hasonló történetek segítenek megérteni, hogy a mennyei szentélyben nagy főpapként szolgálatot teljesítő Jézus a bolygó minden emberének az üdvösségéért közbenjár, még a lázadókéért is. Célja, hogy minden Tőle telhetőt megtegyen, hogy

mindenki megtérésre jusson. Főpapi munkájának ezt a részét Jézus egyik példázatában szemléltette.

Lk 13:6-9 – „És ezt a példázatot mondá: Vala egy embernek egy fügefája szőléjébe ültetve; és elméne, hogy azon gyümölcsöt keressen, és nem találá. És monda a vincelérnek: Ímé három esztendeje járok gyümölcsöt keresni e fügefán, és nem találok: vágd ki azt; miért foglalja a földet is hiába? Az pedig felevén, monda néki: Uram, hagyj békét néki még ez esztendőben, míg köröskörül megkapálom és megtrágyázom: És ha gyümölcsöt terem, jó; ha pedig nem, azután vágd ki azt.”

Jézus ugyanígy kérleli az Atyát a lázadókért.

„Atyám, kíméld meg még az életét egy kevés ideig. Gyümölcstelen fa volt, de ne vágd még ki. Én türelmesen várok még egy keveset, hátha gyümölcsöt terem. Érintem szívét igazságommal, meggyőzőm őt a bűnről.” (2T, 421. old.)

Szerető Megváltónk ugyanígy közbenjár érted az Atya előtt. Akkor ne szomorítsd meg Őt többé! Bánd

“Senki ne csüggedjen, mert Jézus él, hogy közbenjárjon értünk. Meg kell nyernünk a mennyet, és el kell kerülnünk a poklot, Krisztus pedig a mi oldalunkon áll. Ő segít mindenkit, aki segítségül hívja az Ő nevét.” – *The Review and Herald*, 1888.

október 30.

meg bűneidet és fogadd el Jézust személyes Megváltódnak! Ha Vele együtt dolgozol, ő megbékéltet, és teljes összhangba hoz téged az Atyával. Ha megbán-tad bűneidet és az Ő hívő gyermeke lettél, akkor milyen közbenjárói imát mond érted Jézus? Ezt Jn 17. fejezetében olvashatod, amely lejegyzí Jézus utolsó imáját a Gecsemáné szörnyű eseményei előtt.

„Ez az ima tanítás a közbenjárásról, melyet a Megváltó végezni fog a függönyön belül, mikor befejezi az emberért hozott nagy áldozatát. Közbenjárónk ezzel szemléltette

tanítványai előtt a mennyei szenthelyen azokért végzett szolgálatát, akik szilárdan és alázattal, önzéstől megüresítetten fordulnak hozzá, s akik hisznek megmentő hatalmában.” (*The SDA Bible Commentary*, 5. köt., 1145. old.)

Szakíts időt, hogy figyelmesen elolvassd Jn 17. fejezetét. Képzeld el Jézust a mennyei szentélyben, amint ezeket a szavakat mondja érted. Szeretnél együttműködni Vele, hogy az Ő akaratát cselekedd?

III. RÉSZ

A megváltási terv megértése érdekében Isten megmutatta az izraelitáknak a szentély felépítését. Ennek minden részlete fontos igazságokat tartalmazott Jézusról. Az Ő közbenjárói munkáját legvilágosabban a főpap szolgálata szemlélteti.

A főpap Krisztus különleges képviselője volt. Fehér ruhája például Krisztus szeplőtlen igazságát jelképezte. Csodálatos melltablája, a tizenkét drágakővel, melybe a tizenkét törzs nevét vésték, arról tesz bizonyosságot, hogy közel vagyunk Krisztus szívéhez, és mindig ránk gondol. Ő soha nem feledkezik meg rólunk. És ahogyan a főpap viselte a nép bűnének terhét, hogy megszabadulhassanak, Krisztus is magára vette bűneinket, hogy mi igazként állhassunk meg az Atya előtt.

A főpap munkáját két részre lehet osztani. A naponkénti és az éves szolgálatra. A naponkénti szolgálat során a főpap jelképesen engesztelést végzett az emberek bűneiért egy állat megáldozás által, mely Jézus el-képesztően csodálatos goltotai áldozatát szimbolizálta. A pap naponkénti szolgálata jelképezte Jézus értünk végzett munkáját a mennyei szentélyben, amely akkor kezdődött el, amikor Ő visszatért a mennybe. Az éves szolgálat a nagy engesztelési napon jelképezte Jézus mint nagy főpapunk munkájának végső szakaszát, az ítéletet és a mennyei szentély megtisztítását. Egy következő leckében részletesebben tanulunk a főpap munkájának ezen részéről.

A szentélyben a pap volt az összekötő kapocs Isten és ember között. Ő beszélt Istennel a nép nevében, és a néppel Isten nevében. Jézus is ugyanezt teszi értünk.

„Az ember Istennel való megbékéltetése csak egy Istennel egyenlő közbenjáró által volt lehetséges. (...) Az ember helyettesének és kezesének emberi természettel kellett rendelkeznie, hogy összeköttetésben lehessen azzal az emberi családdal, melyet képvisel-nie kellett. Ugyanakkor, mint Isten követé-nek, isteni természettel is kellett rendelkez-nie, hogy ezáltal tartsa a kapcsolatot a Min-denhatóval, valamint bemutathassa Istent a világnak és közvetítő legyen Isten és ember között. E tulajdonságokkal egyedül Krisztus rendelkezett.” (*Szemelvények E. G. White írásaiból*, 1. köt., 257. old.)

Jézus emberré lett, hogy meg tudjon érteni ben-nünket. Természetesen Ő értette Istent, mivel Ő Isten. Ő az egyetlen lény a világegyetemben, aki meg-békéltetheti Istent az emberrel. Pál ezt így fogalmazta meg:

1Tim 2:5 – „Mert egy az Isten, egy a közbenjáró is Isten és emberek között, az ember Krisztus Jézus.”

Ezért hangsúlyozza Pál Jézus főpapi munkáját a Zsidókhoz írt levélben. Ha figyelmesen tanulmányozzátok a Zsidókhoz írt levelet, számos érvelt találtok azzal kapcsolatban, hogy Jézus miért jobb minden más főpapnál. Íme egy példa:

Zsid 2:17 – „Annakokáért mindenestől fogva hasonlatosnak kellett lennie az atyafiakhoz, hogy könyörülő legyen és hív főpap az Isten előtt való dolgokban, hogy engesztelést szerezzen a nép bűneiért.”

Figyeljétek meg, melyik két szót használja Pál főpapunk jellemzésére: könyörülő és hív (hűséges).

A „könyörülő” szó arra utal, hogy Jézus kedvesen viszonyul azokhoz, akik Őt megsebeztek és bántották. Hagyhatta volna, hogy elviseljük bűneink jogos büntetését, de nem tette. Ehelyett készített egy tervet a megmentésünkre, bár ez hatalmas árat követelt Tőle.

A „hív” szó arra utal, hogy nagy Főpapunk nem tér el az igazság mércéjétől. Ő nem tudja és nem fogja megváltoztatni törvényét. Főpapi munkáját nem azért teszi, hogy mentegesse vagy megengedje bűneinket, hanem hogy megbékéltesen minket Istennel, megbocsátva nekünk, és megtisztítva minden bűntől.

Mindent Jézusnak köszönhetünk. Hogyan válaszolunk értünk végzett főpapi közbenjáró munkájára?

MEGBESZÉLENDŐ KÉRDÉSEK

I. RÉSZ

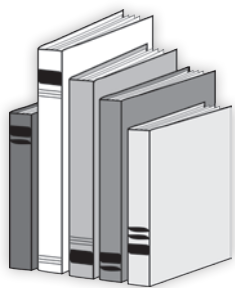
1. Miért van szükségük a bűnösöknek közbenjáróra? _____
2. Milyen különleges felelősséget ad Isten azoknak, akik megbékéltek Vele? 2Kor 5:18-21 _____
3. Kiért imádkozunk? Mt 5:44, 1Tim 2:1-2, Jak 5:14, Lk 22:32, Jób 42:8, Kol 4:2-4, ApCsel 12:1-12, Zsolt 106:23, Jóel 2:17 _____

II. RÉSZ

4. Hogyan válik a gonoszoknak is javára Krisztus közbenjárása? _____
5. Hogyan válik javára Krisztus közbenjárói munkája azoknak, akik elfogadták Őt személyes Megváltójuknak? _____
6. Olvassátok el Jn 17-et, majd próbáljátok elképzelni, ahogy Jézus ezt az imát mondja értetek a mennyei szentélyben. Mit kér Jézus minden hívő számára, számunkra, illetve személyesen számodra? _____

III. RÉSZ

7. A Zsidókhoz írt levél következő versei mire nyújtanak betekintést Jézus főpapi szolgálatával kapcsolatban?
2:9-18 _____
4:14-16 _____
5:5-9 _____
7:24-27 _____
8:1-2 _____
9:23-28 _____
10:19-25 _____
8. Miért egyformán fontos, hogy Jézus könyörületes és hűséges? _____

Mennyei látomás

Első látomásom – 4. rész

A templomot hét, színaranyból készült és drága gyöngyökkel ékesített pillér tartotta. Le sem tudom írni az ott látott fenséges dolgokat. Ó, bárcsak beszélhetnék Kánaán nyelvén, akkor tökéletesebb képet tudnék adni ama jobb világ dicsőségéről.

Láttam ott kőasztalokat, amelyekbe arany betűkkel volt bevésvé a száznegyvennégyezer neve. Miután már szemléltük a templom dicsőségét, kiléptünk onnan, Jézus elhagyott minket s a városba ment. Majd nemsokára újra felhangzott nyájas szava: „Jöjjetek én népem! Ti, kik a nagy nyomorúságból jöttetek, teljesítettétek akaratomat, szenvedtetek érettem, jöjjetek a vacsorához, én felövezem magam és szolgálak titeket.” Mi ismét kiáltottunk: „Hallelujah, dicsőség az Úrnak!” S beléptünk a városba. Ott láttam egy tiszta ezüsből készült, többmértföldnyi hosszúságú asztalt, amelyet szemünk azért mégis áttekinthettek. Ott láttam az élet fájának gyümölcseit: mannát, mandulát, fügét, gránátalmát, szőlőt és még sok más gyümölcsöt. Kértem Jézust, engedje meg, hogy a gyümölcsből ehessek, de Ő így szólt: „Még nem. Azok, akik ez ország gyümölcséből esznek, többé nem térnek vissza a földre. De ha hű vagy, akkor csakhamar eheted az élet fájának gyümölcsét és ihatod az élet vizét. Most pedig visszatérsz ismét a földre, hogy elbeszélj a többieknek is mindazt, amit én neked kinyilatkoztattam.” Ezután egy angyal gyengéden alávitte a sötét világba. Sokszor úgy érzem, hogy nem maradhatok tovább ebben a világban, amelyben minden oly szomorú. Oly elhagyatottnak érzem itt magam, mert már egy jobb országot láttam. Óh, bárcsak szárnyaim lennének, hogy mint galamb repülhetnék s bemehetnék a nyugalomba!

Midőn látomásomból visszatértem, mintha minden megváltozott volna; sötét fátyol borult mindenre, amit láttam. Óh, mily sötétnek látszott ez az egész világ! Sírtam és honvágyat éreztem. Egy jobb hazát láttam, s ez fájdalmassá tette számomra a földi tartózkodásom.

**„Egy jobb hazát láttam,
s ez fájdalmassá
tette számomra
a földi tartózkodást.”**

dást. Ezt a látomásomat elbeszéltem portlandi kicsiny gyülekezetünkben s mindenki hitte, hogy Istentől van. Nagyon fontos idők voltak ezek, az örökkévalóság komolysága szállott reám. Egy héttel később újabb látomást adott az Úr, melyben tudatta velem a nehézségeket, melyekkel meg kell küzdenem, s hogy másokhoz is el kell mennem elmondani mindazt, amit nekem kinyilatkoztattott; azonban igen nagy ellenállásra találok és nagy lelki gyötrelmeket kell kiállnom. Isten angyala így szólt hozzám: „Istennek kegyelme veled lesz, az támogat és tart meg téged.”

E látomás aggodalommal töltött el. Testileg nagyon gyenge s mindössze tizenhét éves voltam. Tudtam, hogy már oly sok lélek bukott el a fennhézás következtében, s mihelyt többnek tartom magam testvéreimnél, Isten azonnal elhagyna, és én menthetetlenül elpusztulnék. Imában fordultam tehát Istenhez és arra kértem, hogy helyezze e terhet és felelősséget másra. Hosszú ideig feküdtem így arca borulva Isten előtt. De imámra csak ezt a feleletet nyertem: „Menj és ismertesd meg másokkal is azt, amit neked kinyilatkoztattam.”

A következő látomások alkalmával nagyon komolyan kértem az Urat, hogyha mennem és elbeszélnem kell azt, amit nekem mutatott, őrizzen meg az elbizakodástól. Erre megmutatta nékem, hogy imámat meghallgatta, és ha mégis az önfelmagasztalás veszélye fenyegetne, azonnal betegséggel sújt. Az angyal így szólt hozzám: „Ha híven hirdeted a rád bízott üzenetet, és ha hűségesen kitartasz mindvégig, akkor enni fogsz az élet fájának gyümölcséből s az élet folyamának vizét ihatod.”

– *Tápaszthalatok és látomások*, 19–21. old.

Történelmi kapcsolat

A legértékesebb ajándék

A szív Jézusé. Ő végtelen árat fizetett a lélekért, és az Atya előtt közbenjár, mint győztes, aki elkéri, ami az övé. Mindenkit meg szeretne menteni, „mert mindenha él, hogy esedezzék érettök.”

Egy ifjú szív értékes adomány, az Istennek felajánlott legértékesebb ajándék. Minden, ami vagy, minden képességed Istentől jön, mint szent megbízatás, hogy visszaadd Neki önkéntes adományként. Semmit nem adhatsz Neki, amivel nem Ő ajándékozott meg téged. Ezért, amikor átadjuk Neki szívünket, egy olyan ajándékot adunk, amit már megvett és az övé.

Sokan kérik a fiatalok idejét, szeretetét és erejét. Sátán is magáénak tartja az ifjakat, és nagyon sokan átadják neki minden képességüket és tehetségüket. A világ szívünket kéri. A szív azonban azé, aki megváltotta. Ha a világnak adjuk, megtelik aggodalommal, szomorúsággal, csalódással és beszenneyeződik. A leg súlyosabb rabság a világnak adni a szív érzéseit, mert ez Istené.

Nem adhatod át a szíved a vágyaknak úgy, hogy az hasznos is lehessen számodra. Az igazságosság ellensége mindenféle szórakozást előkészített a fiataloknak, az élet minden területén. Ezek nemcsak a zsúfolt nagyvárosokban, hanem minden emberlakta helyen megjelennek. Sátán szereti bebiztosítani magának a fiatalokat. Nagyon jól tudja, milyen anyaggal dolgozik, és pokoli bölcsességét arra használja, hogy olyan szokásokat és kedvteléseket tárjon a fiatalok elé, amelyek elválasztják őket Jézus Krisztus szeretetétől. A társadalom számos szórakozása százak és ezrek romlását okozta már, akik, ha ezek nem lettek volna, engedelmes gyerekek maradtak volna, tisztelve szüleiket, tiszta, nemes jellemet alakítva ki. Annak érdekében, hogy elszakadjanak az ilyen élvezetektől, komoly erőfeszítéseket kell tenniük. Minden erejükkel fel kell emelkedniük, hogy hittel megfogva a mennyei erőt, Krisztusban maradjanak.

A tékozló fiú példázata a fiataloknak szól. Ebben az élvezetekkel és engedményekkel teli életben ő elté-

kozolja örökségét. Barátok nélkül marad egy idegen országban, piszkosan, éhesen. Utolsó reménye, hogy bűnbánóan hazatérjen apja házába, ahol szívesen látják, megbocsátanak neki és visszafogadják az atya szívére. Sokan tesznek hozzá hasonlóan: léha, gondtalan életet élnek, minden élvezetnek hódolnak, elhagyják az élő víz, a valódi gyönyörűség forrását, és repedt edényekben bíznak, melyek nem tartják meg a vizet.

Isten hívása minden fiatalnak szól: „Adjad fiam a te szívedet nékem, és én megtisztítom, teljesítem a valódi boldogság iránti vágyadat.” Isten szereti boldoggá tenni az ifjakat, ezért kéri szívüket, hogy minden Tőle kapott képességükkel józanul, egészségesen sáfárkodjanak. Náluk van az Istentől kapott élet ajándéka. Ő tartja életben a szívet, ő ad erőt minden munka elvégzésére. A tiszta szórakozás nem alacsonyítja le Isten ajándékát. Mi vétkezünk saját testünk és Isten ellen is, amikor olyan élvezeteket keresünk, amelyek elválasztanak Isten szeretetétől. A fiatalok vegyék figyelembe, hogy a próbák világában élnek, hogy meglátszódják, rendelkeznek-e olyan jellemmel, amely képessé teszi őket, hogy az angyalokkal együtt élhessenek.

Amikor barátaitok a vétkek és a könnyelműség ösvényére csábítanak, és körülöttetek minden kísért, hogy felejtsetek el Istent, ássátok el a Tőle kapott képességeket, és romboljatok le mindent, ami nemes a természetekben, álljatok ellen. Ne feledjétek, hogy az Úr ei vagytok, áron vétettetek meg, Isten Fia szenvedésének árán.

Isten mondta: „Adjad fiam a te szívedet nékem.” Visszautasítjátok Őt, mert nem adhatjátok át érdemlegesen Neki, ami már az Övé, és nem utasíthatjátok vissza anélkül, hogy tönkre ne tennétek saját lelketek? Ő a szívetek kéri. Adjátok át Neki, mert az

Övé. Az elmétek kéri. Adjátok át Neki, mert az Övé. A pénzetek kéri. Adjátok át Neki, mert az Övé. Nem a magatokéi vagytok. „Áron vétettetek meg.”

Az Úr Jézus szolgálatotokat kéri. Ha kételkedtek szeretetében, nézzetek a Golgotára. A kereszttől áradó fény rámutat annak a szeretetnek a nagyságára, amit szavakkal megfogalmazni sem lehet. „Aki megtartja az én parancsolataimat az szeret engem.” Szorgalmas tanulmányozással ismerjük meg és tegyük magunkévá az Ő parancsolatait, majd mutassuk meg, hogy az Ő engedelmes fiai és leányai vagyunk.

Isten irgalma minden pillanatban körülvesz, és jó lenne elgondolkodni rajta, hogy milyen áldásokkal áraszt el naponta. Késztesse nekünk hálára drága ajándékai. Áldásai megszámlálhatatlanok, szeretetének és kedvességének kifejezése olyan, mint az üdítő esőcseppek. Az irgalom és kegyelem felhői függnek fölötünk, készek ránk hullatni tartalmukat. Ha értékeljük a megváltás értékes ajándékát, akkor megérezzük a naponkénti felüdülést Jézus szeretete és gondoskodása által, aki békességben vezet lépteink.

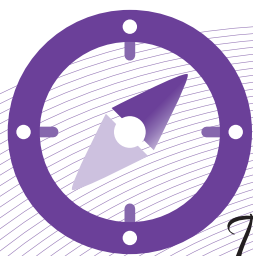
Tekintsünk Isten dicsőséges dolgaira a természetben, és engedjük, hogy szívünk megteljen hálával az

Adakozóval szemben. A természet hasznos tanulságokat tartogat számunkra. Ne legyünk hálátlanok. Nyissuk meg értelmünket és vegyük észre a csodálatos egységet és összhangot Isten természeti törvényében, álmélkodjunk és imádjuk Teremtőnket, a menny és a föld Vezérét. Nézzük Őt hitszemeinkkel, amint körülvesz szeretetével és így szól hozzánk: „Fiam, leányom, add nekem szívedet.” Add át magad Jézusnak, majd hálás szívvel mondd: „Tudom, hogy az én Megváltóm él.” Jézusba vetett hited ad tartást a jellemnek, és erőt minden célkitűzés eléréséhez. Boldogságunk, békességünk, örömünk és sikereink ebben az életben az Istenbe vetett valódi, bizakodó hitből fakadnak. Ez a hit készítet igazi engedelmességre, Isten parancsolatainak betartására. Istenismereted és Belé vetett hited a legerősebb ellenszer minden gonosz szokás ellen, és ez minden jó indíték forrása. Higgy Jézusban, mint aki megbocsátja bűneidet, szeretne boldognak látni abban az otthonban, amelyet elkészít számodra. Ő azt szeretné, ha az Ő jelenlétében lalnál, ezért ajándékozz meg örök élettel és dicsőséges koronával.

– *The Youth's Instructor*, 1887. január 5.

MEGBESZÉLENDŐ KÉRDÉSEK

1. Miért Jézusé a szív? _____
2. Mi a legértékesebb ajándék, amit Istennek adhatunk? _____
3. Mi lesz az eredménye annak, ha a világnak adjuk a szívünket? _____
4. Mit tett Sátán, hogy elválassza a fiatalokat Jézustól? _____
5. Ki fordított el sok fiatal az engedelmességtől, tisztességtől, felemelő, tiszta és nemes gondolatoktól? _____
6. Mit kell egy fiatalnak tennie annak érdekében, hogy kitörjön az élvezetek rabságából? _____
7. Mit szeret Isten tenni? _____
8. Hova kell néznünk, ha kísértést érzünk kételkedni Isten szeretetében? _____
9. Mitől függ ennek az életnek a boldogsága, békessége, öröme és sikere? _____
10. Mi a legjobb ellenszere a gonosz szokásoknak és a legjobb indoklás a jóra? _____

A hit fejezetei

Válságban az iskolánk – 2. rész

Fred Coker, AFM misszionárius, Guinea

SEGÍTS NEKEM

MEGISMERNI JÉZUST!

A mikor Dr. Colemant értesítettem ezekről a kérelmekről, az otthonról dolgozó AFM csoport azonnal egyhetes imába és böjtbe kezdett a mi helyzetünkért. A hír elterjedt, és nagyon sokan csatlakoztak az ima- és böjt héhez.

Péntek reggel Diallo úr az iskolaudvaron várakozott, amikor a tanárok elkezdtek a reggeli áhítatot. 7:45-kor, amikor a tanulókkal felálltunk az áhítatra, Diallo úr megszakította programunkat és beszédet tartott a tanulóknak. Elmondta, hogy tiszteljék tanárait, de utasítsák vissza, hogy velünk imádkozzanak, és ne tartsák magukat az iskolai szabályzathoz.

A tanulók nemsokára egyre mérgesebbek lettek Diallo úrra és kezdtek tiszteletlenül morgolódni és zúgolódni. Minél többet beszélt, annál hangosabbak lettek. Éreztem, hogy nemsokára kitörnek, ezért félbeszakítottam Diallo urat, és a tanulókhöz fordultam. Arra kértem őket, hogy maradjanak tisztelettudóak, majd megkértem őket, hogy menjenek haza, és hívják meg szüleiket egy találkozóra vasárnap. Nagyon dühösek voltak, de sikerült hazaküldeni őket.

Amikor látták, hogy a gyerekek hazamentek, a szülők több, mint fele azonnal bejött az iskolába, hogy érdeklődjön a történetek felől. Egyesek nagyon mérgesek voltak az oktatási vezetőkre és indulatosan kiabáltak. Sikerült megnyugtatni őket, és mindenkit meghívtunk egy összejövetelre.

Ezek után behívtam minden tanárt a tanáriba. Két órán keresztül imádkoztunk Isten vezetéséért és istendicsőítő énekeket énekeltünk. Két óra múlva az az ötletünk támadt, hogy küldjünk képviselőket Gameti lelkészhez, a mi misszióállomásunk vezetőjéhez.

Vasárnap a szülők 95%-a megjelent az értekezleten. Ez volt az eddigi legnagyobb részvételi arány. Elmagyaráztuk nekik a helyzetet, ha közfelháborodást váltott ki. Bátorító volt számunkra látni, hogy mindannyian a mi oldalunkon álltak. Azonnal a helyi tanfelügyelőhöz akartak vonulni, de közbeléptem, és emlékeztettem őket, hogy felelős szülőkként tisztelettudóan kell intézni a dolgokat. Javasoltam, hogy alkossanak egy 3-4 emberből álló képviselőt, akik előterjesztik az ügyet. Amikor Gameti lelkész tudomást szerzett gondjainkról, nagyon bátorító üzenetet küldött, mely szerint sürgősségi bizottságot hívott össze, hogy orvosol-

ják iskolánk problémáját. A mi oktatási tanácsadónk által sikerült találkozniuk a guineai magániskolák országos igazgatójával, Keita úrral.

Keita úr megígérte, hogy eljön, és személyesen vizsgálja meg a kérdést, majd arra kérte Gameti lelkészt, hogy vegyen részt ebben a küldöttségben.

Később, ugyanazon a héten, Keita úr megérkezett az iskolába az Oktatási Minisztérium helyi vezetőjének kíséretében. Nagyra értékelte kampuszunkat és a kis könyvtárat, ahol iskolánk vezetőségével és Gameti lelkésszel találkozott. Az iskolával kapcsolatos minden kérdésére válaszoltunk, megkérve a minisztérium képviselőjét, hogy igazolja szavainkat, melyet fenntartások nélkül megtett.

Igazgatónk ezekkel a szavakkal zárta a Keita úrral folytatott beszélgetést: „Az országos felméréseket illetően az elmúlt három évben a tartomány minden iskolája közül mi iskolánkban születtek a legjobb eredmények.”

Ezután Keita úr kijelentette, hogy iskolánk teljes mértékben megfelel a guineai oktatási szabványoknak. Arra kérte a minisztérium képviselőjét és minket, hogy dolgozzunk együtt, és próbáljuk megérteni egymást.

Nemrég megtudtuk, hogy az iskolánk bezárására tett kísérleteket a rivális iskolák igazgatói kezdeményezték a magániskolák helyi vezetőjének bevonásával. Nem hallottunk többet a titokzatos „friai muzulmán ifjúról”. Iskolánk tovább tevékenykedik, ahogy azt az utóbbi kilenc évben is tette. Áhítatokat tartunk és imádkozunk diákjainkkal, és hétfőtől péntekig járunk iskolába.

Köszönjük mindenkinek az értünk mondott imákat és minden támogatást. Isten nemcsak válaszolt imánkra, hogy megmentse szeretett iskolánkat, hanem felhasználta ezt a válsághelyzetet, hogy egyházunkat és iskolánkat ismertté tegye a helyi közösség előtt és az egész országban. Áldva legyen az Ő neve!

© 2014 Adventist Frontier Missions (AFM). Ha szeretnél többet megtudni az AFM szer-
vezetről, ha szeretnéd havi rendszerességgel kézhez kapni ingyenes folyóiratunkat, mely telis-
tele van csodálatos missziós történetekkel, ha szeretnél segíteni az evangélium hirdetésében,
keress fel a www.afmonline.org honlapot, vagy hívd az 1-800-937-4236 telefonszámot.

AZ ÁRRAL SZEMBEN

„Megtehetjük, hogy az örökkévalóságot kihagyjuk a számításból? Megengedhetjük magunknak, hogy az árral úszva figyelmen kívül hagyjuk Istent?”

Hogyan omlott le BABILON?

Aranyszöveg | Jelenések 14:8

„És más angyal követé azt, mondván: Leomlott, leomlott Babilon, a nagy város! mert az ő parázñaságának haragborából adott inni minden pogány népnek.”

I. RÉSZ

Mi lenne a véleményed arról, ha valaki a szomszédodban egy újsággal a kezében járkálna, és közben teli torokból kiabálná: „A Titanic elsüllyedt! Olvassátok el!”?

A hír csak akkor hír, amikor új. Nem gond, ha a matematikai képletek ezer évesek, nem zavarnak az évszázados történelemkönyvek, de az újságokat pár nap után újrahasznosítják, vagy gyújtósnak használják.

Amikor tehát egy angyal repül az ég közepén a föld lakóinak hirdetve, hogy: „Leomlott Babilon!”, biztosak lehetünk benne, hogy amikor ezt kijelentette, akkor a hír friss volt.

Jel 14:8 – „És más angyal követé azt, mondván: Leomlott, leomlott Babilon, a nagy város! mert az ő parázñaságának haragborából adott inni minden pogány népnek.”

Egy előző leckében tanulmányoztuk a „Babilon” szó jelentését és megtanultuk, hogy ez a hamis keresztény vallásokat jelenti, amik az igazság és hamisság zavaró keverékét tanítják. („Babilon” jelentése: „zűrzavar”).

Azt is megfigyelhettük, hogy a „leomlott” szó arra utal, hogy valamikor Babilon a hívők tiszta gyülekezete volt, de megtévesztették a hamis tanítók és a világ barátsága.

Ebben a tanulmányban szeretnénk rámutatni, hogyan következett be ez a tragédia, és hogyan kerülhetjük el ugyanezen hibák elkövetését életünkben.

“ A hívőknek Krisztus az erős alap. Ők azok, akik a Sziklára esnek, és szétzúzódnak. Ők képviselik a Krisztusba vetett hitet és alárendelődést.”

– Jézus élete, 599. old.

TARTALOM | B-51 | DECEMBER 21.

89 | Hogyan omlott le Babilon?

93 | A konfliktus látomása

94 | Keresztény hazafi kerestetik

96 | Isten nyomkövetője – 1. rész

Hogyan omlott le Babilon? Erre a kérdésre a választ egy szikladarabbal szemléltethetjük. Amikor túrázás közben egy nagy kő állja utunkat, felléphetünk rá. Ha nem tesszük, talán belebotlunk és leesünk.

Az igazság is ilyen. Akik elfogadják, erős kőalapra építik fel életük, amely soha nem okoz csalódást és nem fullad kudarcba. Azok számára, akik visszautasítják Jézust, az igazság botránkozást, és ezzel együtt örök pusztulást jelent.

1Pt 2:6-8 – „Azért van meg az Írásban: Ímé szegletkövet tesztek Sionban, amely kiválasztott, becses; és aki hisz abban, meg nem szégyenül. Tisztesség azért néktek, akik hisztek; az engedetleneknek pedig: A kő, amelyet az építők megvetettek, az lett a szegeletnek fejevé és megütközésnek kövévé s botránkozásnak sziklájává; akik engedetlenek lévén, megütköznek az ígében, amire rendeltettek is.”

A szegletkő, amelyről Péter beszél, maga Jézus. Akik elfogadják a Jézusban kinyilatkoztatott igazságot, elnyerik az örök életet. Akik visszautasítják, örök pusztulásban lesz részük.

„Az ember szembehelyezkedik Istennel, és minden, ami üdvösségét szolgálná, pusztulását okozza.” (Jézus élete, 600. old.)

II. RÉSZ

A keresztény egyházak bukása nagyon sok idővel ezelőtt történt. Próbáljátok elképzelni. Az első századokban a hívők telve voltak lelkesedéssel. Borzalmas üldözéseket éltek át. Ahogy egyikük írta, a mártírok vére olyan volt, mint az elvetett mag. Minél jobban üldözték őket, annál jobban növekedett az egyház.

Amikor az üldözések abbamaradtak, nagy tömegek csatlakoztak az egyházhoz, akik soha nem mentek át a megtérés tapasztalatán. Mivel megtettek bizonyos változtatásokat, úgy érezték, hogy az egyháznak is kell valamit változtatnia. És sajnálatos módon, az egyház feladta Isten iránti hűségét a világ tiszteletéért és kedveltségért.

Hogy minél több tagot nyerjenek, az egyház fokozatos változtatásokba kezdett, elfogadott pogány szertartásokat és eszméket. Egyeseknek az volt a véleményük, hogy ha az egyház a hét hetedik napja helyett a hét első napján imádná Istent, akkor a napimádó pogányoknak könnyebb volna csatlakozni a gyülekezetekhez. Ez az érvelés katasztrófát eredményezett. Az evangelizálás érdekében megtett kompromisszu-

“Aki figyelmen kívül hagyja Krisztus szavait, homokra épít. Amikor elkezdődik a vihar, ez az építmény leomlik, és nagy kár származik belőle.”

– *A Place Called Oakwood*, 111. old.

Ebből kikövetkeztethetjük, hogyan is bukott el az egyház. Isten elküldte értékes világosságát. Mivel azonban ők elfordultak attól, hamis tanítást fogadtak el és adtak tovább a világnak, amely ellentmond a Bibliának.

„A lelki sötétség, amely ráborul nemzetekre, egyházakra és egyénekre, nem az isteni segítség és kegyelem önkényes visszavonásának tulajdonítható, hanem annak, hogy az ember semmibe veszi, illetve elutasítja a mennyei világosságot.” (A nagy küzdelem, 377. old.)

Igazság vagy hamisság. Vagy egyik, vagy másik. Melyiket fogadod el és tanítod másoknak szavaid és példád által?

mok megrontották és megosztották az egyházat. De nem mindenki esett ennek áldozatául.

„Az egyház nagy veszélybe jutott. Börtön, kínvallatás, tűz és kard ehhez képest áldást jelentett. Egyes keresztények szilárdan kitartottak, és kijelentették, hogy nem tudnak megalkudni. Mások szívesen feladták hitüket, vagy változtattak néhány vonásán, és egyesültek azokkal, akik részlegesen fogadták el a kereszténységet. Azt mondták, hogy ez az eljárásuk a pogányok igazi megtérésének eszéke lehet. Ez alatt Krisztus hűséges követői mérhetetlenül győtrődtek. Sátán a kereszténység színlelésének köpenyében befurakodott az egyházba, hogy megrontsa a kereszté-

nyek hitét, és elterelje figyelmüket az igazság Igéjéről.” (*A nagy küzdelem*, 42. old.)

Akik kompromisszumot kötöttek, egyszerűen engedetlenek voltak. Amint az előző részben olvastuk, az engedetlen emberek megbotlanak az igazságban. Hitehagyókká váltak, így az első egyház elveszítette tisztaságát.

Amikor valaki egyszer elkezd lecsúszni a lejtőn, nem könnyű megállni. Amikor az egyház egyszer már elutasította Isten ígéjének abszolút tekintélyét, már nem volt korlát, hogy milyen mértékű és mennyiségű tévedést vagy hibát tűrnek el. Így egyre csak távolodtak Istentől, és bekövetkezett a sötét középkor.

Míg az egyház nagy része az első századokban hitehagyóvá vált, egyesek hűségesek és tiszták maradtak. Ilyenek voltak például a valdensek. A reformáció idején Isten kiemelt embereket, mint Wycliffe, Husz, Jeromos és Luther, hogy világosságot árásszanak a világra.

Ezek a hűséges keresztények súlyos üldözés áldozataivá váltak, mivel az igazság világosságát hirdették a sűrű sötétségben levőknek. Segítették az összezavarodott embereknek megérteni az evangélium igazságát. Munkájuk Pál apostoléhoz volt hasonló, akinek Isten ezt az utasítást adta:

ApCsel 26:18 – „Hogy megnyissad szemeidet, hogy sötétségből világosságra és a Sátánnak hatalmából az Istenhez térjenek, hogy bűneiknek bocsánatát és a megszenteltettek között osztályrészt nyerjenek az én bennem való hit által.”

Gondoljunk csak Luther Mártonra. Egész életében tanult, bibliaismerete egyre növekedett. Szemléletmódja egyre biblikusabbá vált, de amikor meghalt, követői meglepődtek az ő hitével.

Végül a protestáns egyházak üldözése befejeződött. A fent bemutatottakra alapozva kitalálod, mi történt ezután?

III. RÉSZ

Az 1800-as évek elején a protestáns egyházak borzalmas lelkiállapotban voltak. Míg az egyházalapítók teljes mértékben átadták magukat Istennek és rettenthetetlenül hittek a Bibliában, akik később csatlakoztak, nem ezt tették.

„Amikor alapítói, az igazi reformációs lelkeket hordozói eltávoznak az élők sorából, utódaik lépnek elő, és »új formát adnak az ügynek«. A reformátorok gyermekei egyrészt vakon ragaszkodnak atyáik hitvallásához, és nem hajlandók elfogadni olyan világosságot, ami atyáikét meghaladta, másrészt messze eltérnek atyáik alázatos, önzetlen és világot megtagadó példájától.” (*A nagy küzdelem*, 385. old.)

Hogyan lehetett kigyógyítani az egyházat tévedéseiből, világiasságából, a visszaesésből? Mi állíthatta helyre tisztaságát, szeretetét, hitét és egységét? A Nagy Orvos felírt egy biztos kezelést: ez az első angyal üzenete.

Az ítéletnek és Jézus közeli eljövételének ez a hirtelen bejelentése különösen megdöbbentő volt a keresztények számára, hiszen majdnem mindenki először egy ezer éves békére számított. Sajnos, nagy általánosságban, az egyházak megbotlottak ebben az igazságban és visszaautasították Jézus közeli visszajövetelének bibliai tanítását, mivel nem akarták, hogy ez bekövetkezzen. Uriah Smith írta:

„A protestáns egyházban elérkezett az ideje egy magasabb szintű vallásos tapasztalatnak. Elfogadhatják a világosságot, az igazságot és elérhetnek magasabb szinteket, vagy vissza-utasíthatják azt és elveszíthetik lelkiességüket, Isten kiváltságait, más szóval, lelki hanyatlásba esnek.

Az igazság, amit Isten megfelelő eszköznek tartott ebben a munkában, az első angyal üzenete volt. Eljött Isten ítéletének órája, és ezzel egyidőben Jézus közeli visszatérése volt a hirdetett igazság. Miután már eleget hallgatták, hogy megláthassák az ebből származó áldást és jó következményeket, az egyházak elutasították azt. Így voltak megpróbálva, és kiderült, hogy szívük a világe és nem az Úré, és ezt továbbra is így szerették volna megtartani. (*Daniel and the Revelation*, 653–654. old.)

Így történt, hogy a protestáns egyházak elestek és a lelki Babilon részévé váltak. Ez volt az a bukás, amely az 1840-es években, különösen 1844 őszén következett be, és amit az első angyal üzenete hirdetett.

„Az első angyal intésének elutasításával eldobták maguktól azt az eszközt, amelyet a menny azért nyújtott, hogy meggyógyuljanak. A szívélyes hírnöktől, aki helyre igazította volna azokat a tévedéseket, amelyek elválasztották őket Istentől, megvetéssel elfordultak, és még mohóbban keresték a világ barátságát. Ez volt az oka a félelmes állapotnak: a világiasságnak, a hitehagyásnak és a lelki halálnak, amely az egyházakat 1844-ben jellemezte.” (*A nagy küzdelem*, 380. old.)

Megfigyeltétek, hogy az egyházak, akik visszautasították Isten ígéjének igazságát és tekintélyét, nem-

csak elestek, hanem folyamatosan csúsztak lefelé a lejtőn? Pál erre utal a következőkben:

2Tim 3:13 – „A gonosz emberek pedig és az ámitók nevednek a rosszaságban, eltévelyítvén és eltévelyedvén.”

Ne feledjük, hogy bár az egyházak bukott állapotban vannak, sok tagjuk Krisztus igaz követője. Jézus, visszatérése előtt, kihívja őket Babilonból.

Jel 18:4 – „És hallék más szózatot a mennyből, amely ezt mondja vala: Fussatok ki belőle én népem, hogy ne legyetek részesek az ő bűneiben, és ne kapjatok az ő csapásaiból.”

Ma lelki hanyatlásban vagy? Elfogadtad Isten ígét abszolút tekintélynek életed minden területén?

MEGBESZÉLENDŐ KÉRDÉSEK

I. RÉSZ

1. A lecke említette a szegletkövet. Olvasd el, mi történt Salamon templomában a szegletkövel. *Jézus élete*, 597–598. old. Ezután fejezd be a fejezetet, majd magyarázd meg, hogyan kerülheted el a régi Babilon és a zsidó nemzet lelki hanyatlásának megismétlését. _____
2. Hogyan vált Jézus botránykövé a zsidóknak? _____
Hogyan válik Ő ma is sok keresztény botránykövévé? _____
3. Miért tapasztalják meg napjainkban is a sötétséget az egyének, az egyházak és egész nemzetek? Jn 3:19-21 _____

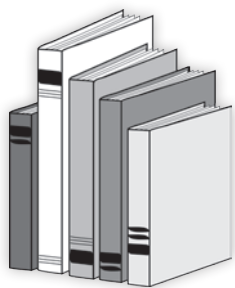
II. RÉSZ

4. Soroljatok fel néhány dolgot, amelyek a kompromisszum nyomán bekövetkezett gonoszsághoz viszonyítva áldássá váltak. _____
5. Isten azt akarja, hogy megelégedjünk azzal a hittel, amit az egyház úttörői megtanultak a Bibliából? _____
Miért szükséges továbbra is tanulmányoznunk és olvasnunk? _____

III. RÉSZ

6. Milyen fontos dologban különböztek a reformátorok a többiektől? _____
7. Mi okozta Babilon bukását? _____
Mi okozhatja a te bulásodat? Jel 3:14-22 _____
8. Miért nem jelenthetjük ki, hogy a bukott egyházak minden tagja Babilon része? Jel 18:4, Jn 10:16 _____

További tanulmányozásra: *A nagy küzdelem*, 49–60, 375–390. old.

Mennyei látomás

A konfliktus látomása

Látomásban két hadsereg borzalmas küzdelmét néztem. Az egyik sereget a világ jelvénynének zászlói vezették, a másikat Immánuel fejedelem véráztatta lobogója.

Zászló zászló után hullt gazdátlanul a porba, mikor az Úr seregéből század század után állt át az ellenséghez, és az ellenség soraiból csapat csapat után csatlakozott az Isten parancsolatait megtartó néphez. Az ég közepén repülő angyal sokak kezébe Immánuel zászlóját adta, ugyanakkor a hatalmas hadvezér is ezt kiáltotta: »Vonuljatok a tűzvonalba! Akik kitartanak Isten parancsolatai és a Jézus Krisztus bizonyágtétele mellett, foglalják el állásukat! Távozzatok közülük, és váljatok el tőlük, tisztátalant ne illessetek. Akkor fölkarolalak titeket, Atyátok leszek, ti meg fiaim és lányaim lesztek. Aki akar, jöjjön az Úrnak segítségére, az Úrnak segélyére a hatalmasok ellen.«

Tombolt a viadal. A győzelem majd ide, majd meg oda pártolt. Most a kereszt katonái vonultak vissza, mint mikor a zászlótartó elesik, de látszólagos visszavonulásuk csupán a kedvezőbb állások elnyerését célozta. Örömkkiáltásokat hallottam. Dicsének szállt Istenhez, s mikor Krisztus katonái kitűzték a zászlót az addig ellenséges kézben levő erődök falaira, angyalok csatlakoztak az énekkarhoz. Üdvösségünk parancsnoka vezette a küzdelmet, és segítséget küldött harcosainak. Hatalma feltűnően láthatóvá vált, s ez bátorságot öntött harcosaiba, hogy nyomuljanak a várkapukig. Az igazságos tettek mezején képezte katonáit, mikor lépésről lépésre, diadalról diadalra vezette őket.

Végül győzelmet arattak. A sereg, mely Isten parancsolatainak és Jézus hitének zászlaját követte, győzött. Krisztus katonái közvetlenül a város kapuinál álltak, s a város ujjongva üdvözölte királyát. Létrejött a béke, az öröm és az örökkévaló igazságosság országa. Manapság a gyülekezet küzd. Az éjfél sötétség világá-

val állunk szemben, mely csaknem teljesen bálványimádásra adta magát. Ámde eljön a nap, amikor megharcoljuk a csatát, s kivívjuk a győzelmet. Isten akarata meglesz a földön is, mint a mennyben. A nemzeteknek nem lesz más törvényük, csak a mennyei. Mindenki boldog, egyetértő család tagja lesz. Mindenki a dicséret és hála ruháját viseli ott, Krisztus igaz tetteinek palástját. A felülmúlhatatlanul szépséges természet Istennek ajánlja majd a dicséret és a köszönet áldozatát. A világ mennyei fényben fog fürödni. Az évek boldogsággal telítetten peregnek majd. A holdvilág olyan erős lesz, mint most a nap, a nap pedig hétszerte tündöklőbb. Együtt énekelnek majd a hajnalcsillagok, és Isten fiai örvendeznek

a látványnak. Isten és Krisztus együtt jelentik ki: Nem lesz többé bűn, és halál sem lesz többé.

Ezt a látványt mutatták meg nekem. De a gyülekezetnek még harcolnia kell és harcolni is fog a látható és láthatatlan ellenség ellen. A földön még működnek Sátán emberi eszközei. Emberek fognak össze, hogy ellene álljanak a Seregek Urának. E szövetségben meg is maradnak mindaddig, míg Krisztus el nem hagyja a kegyelem trónja előtti közbenjárása helyét. Sátán eszközei ott találhatók minden városban. Szorgosan csoportokba szervezik Isten törvényének ellenségeit. Hitvalló szentek és nyíltan hitetlenek állnak e mellé a csoport mellé. Isten népe most nem lehet gyenge. Nem szabad elszunnyadnunk egy pillanatra sem. »Végezetre, atyámfiai, legyetek erősek az Úrban, és az ő hatalmas erejében. Öltözzétek föl az Isten minden fegyverét, hogy megállhassatok az ördögnek minden ravaszságával szemben.«

– 8T, 41–42. old.

**„Isten népe
most nem lehet
gyenge.”**

Történelmi kapcsolat

Keresztény hazafi kerestetik

Izrael fiai között, akik a hetven éves rabság elején Babilonba kerültek, keresztény hazafiak is voltak; fiatalemberek, akik acélszilárdan ragaszkodtak elveikhez, akiket nem tudott elragadni az önzés, akik mindent kockáztatva tisztelték Istent.

Az Úr kedvesen tekintett ezekre az igaz fiatalemberekre. Szenvedniük kellett a fogságban, de Isten gondviselése által ez a rabság tette lehetővé, hogy előrelépjenek. Állhatatosságuk példája ma is mennyei fénnel ragyog.

Akik a fogságban is hűségesek maradtak Istenhez, azok közül Dániel próféta és három társának története emelkedik ki, szemléltetve, hogy a fiatalok milyen célokat érhetnek el, ha bölcsességben egyesülnek Istennel. Ennek a négy zsidó fiatalnak a rövid élettörténete bátorításul szolgál azoknak, akik komoly megpróbáltatásban vannak. (...)

Nem saját büszkeségük vagy ambíciójuk emelte ezeket a fiatalokat a királyi udvarba azok közé, akik soha nem ismerték és nem félték az igaz Istent. Foglyok voltak abban az idegen országban, és a Végtelen Bölcsesség helyezte őket oda. Elszakadtak az otthoni befolyástól és a szent kötelékektől, de elhatározták, hogy határozottan képviselik sanyargatott népüket és dicsőséget szereznek a királynak, akit szolgáltak. Ezek a fiatalok megfelelő nevelésben részesültek gyermekkorukban, és most ezt kamatoztatták. Önmegtagadó szokásaik egyesítették bennük az őszinteséget, a becsületességet, a komoly elszántságot, a szorgalmat és az állhatatosságot.

A nevelés, amelyben ez a négy fiatal Júdeában részesült, nem a világi iskolák rendje, hanem Isten akarata szerint volt. Iskolájuk, melyben tanultak, nem azon

iskolák működési elvét követte, amelyek az özönvíz előtt léteztek, ahol a hűtlenség természetesnek számított, és a természetet imádták a Teremtő helyett. Ezek az ifjak az otthon védelmében nevelkedtek, ahol megtanulták az istenfélelmet.

Dánielt szülei már kiskorától kezdve tanították a szigorú mértékletesség elveire. Tudta, hogy mindenben alkalmazkodnia kell a természet törvényeihez, hogy evési és ivási szokásai befolyásolják fizikai, mentális és erkölcsi természetét, és Istennek számot kell adnia képességeiről. Ugyanakkor, a balga dolgok tönkreteszhetik mindezt. Ennek a tanításnak az eredményeképpen Isten törvénye fénylett elméjében és betöltötte a szívét.

Ez a nevelés óvta meg Dánielt és három társát Babilonban. Az otthon megtanult lecke segített nekik elkerülni a babiloni udvar túlkapásait. Az igazság igazság volt számukra. Elvei belevésődtek szívükbe. Megértették, hogy az ember szívével hiszi az igazságot és szájával bizonyosságot tesz arról. Az első és nagy parancsolat: „Szeresd az Urat, a te Istenedet teljes szívedből, teljes lelkedből és teljes elmédből” az igazságot jelentette számukra, melynek engedelmeskedtek.

Az Isten irányítása alatt megalapított iskolákban az istenfélelem volt minden igaz oktatás alapja.

Isten ismerete nemzedékről nemzedékre szállt. Ábel-től, akit megölt Kain, Énokhra, majd Séthre, Matuzsálemre, Noéra, és Istennek sok más hűséges kö-

“Az engedelmesség és az engedetlenség közötti választóvonal legyen jól elhatárolt, tiszta és világos.”

vetőjére, igaz emberekre, akik fenntartották elveiket. Emlékük ma is példaértékű számunkra. Ők Ádámól kaptak közvetlen tanítást, melyet elismételtek gyermekeiknek, és gyermekeik gyermekeinek. Nagyon sok történet és igazság énekek által továbbítódott.

Dániel és társai ismerték Ábel, Séth, Énokh és Noé élettörténetét. Értékelték az igazságot, mely nemzedékről nemzedékre szállt. Isten képe pecsételte le szívüket. Amikor gonosz környezetbe kerültek, ők határozottan kiálltak. Semmiféle erő vagy befolyás nem tántoríthatta el őket azoktól az elvektől, melyeket gyerekkorukban megtanultak Isten szava és cselekedetek által.

Kedves fiatalok, tanulmányozzátok Dániel és társai történetét! Életük ihlessen, hogy ugyanolyan hűségesek maradjatok Istenhez. Vagy hűségesek maradtok, vagy nem. A keresztény egységet erősíti a hűségesek szolgálata. Emeljétek magasra a mércét, melyre rá van vésve: „Isten parancsolatai és Jézus hite.” Ne egyeztetek ki a gonosszal. Az engedelmesség és az engedetlenség közötti választási vonal legyen jól elhatárolt, tiszta és világos. Határozzátok el, hogy az Úr akaratát cselekszitek mindenkor és mindenhol.

– *The Youth's Instructor*, 1903. május 21.

MEGBESZÉLENDŐ KÉRDÉSEK

1. Melyik három jellemtulajdonság volt az, amely a Babilonba hurcolt keresztény hazafiakat másoktól megkülönböztette? _____
2. Mit nem vittek ezek a fiatalok a király udvarába? _____
3. Jellemezd, milyen nevelésben részesült otthon Dániel és három társa! _____
4. Milyen szigorú mértékletességi szabályokat tanítottak meg szülei Dánielnek gyerekkorában? _____
5. Hogyan tudott Dániel megállni? _____
Te is szülő leszel egyszer. Mit tehetsz annak érdekében, hogy segítsd gyerekedet határozottan kiállni az igazság mellett? _____
6. Mi készítet megállni Isten mellett? _____
7. Milyen két választási lehetőség van? _____
8. Hogyan erősödik a keresztény határozottság? _____
9. Mit kell tisztán és világosan elkülöníteni? _____
10. Mit kell komolyan elhatároznod? _____

A hit fejezetei

Isten nyomkövetője – 1. rész

Barnabas Hope, AFM misszionárius, Törökország

SEGÍTS NEKEM

MEGISMERNI JÉZUST!

Tegnap reggel az otthonom melletti erdőben sétáltam, amikor megláttam egy elpusztult juhot. Nem volt kellemes látvány. Az elveszett bárány példázatára gondoltam.

Mi történt volna egy más végkifejlettel? Mi lett volna, ha nem lett volna egy jó pásztor, aki megkeresi az elveszett bárányt? Mi lett volna, ha a pásztor később este abbahagyta volna a keresést? Mi lett volna, ha az elveszett bárány én lettem volna? Igen, egy elpusztult juh látványa távol a nyájtól gondolkodásra adott okot.

A múlt héten egyik nap, egy zsúfolt útkereszteződésben kinéztem az autó ablakán, és meglepetten láttam, hogy a mellettem álló autóból ismerős arc tekint rám. Több, mint két éve nem láttam Kutlut. Ez a nyugdíjas tanár volt az egyik legérdeklődőbb barátom, ameddig el nem költözött innen. Akkoriban, feleségével együtt naponta egy órát olvasták a Bibliát, amit nekik adtam. Nagy lelkesedéssel fogadta Jézus szavait. Nem sokkal költözésük előtt, emlékszem, mennyire álmélkodott a golgotai eseményeken. Lelkesedéstől fénylő tekintettel mondta: „A bibliai történetben a százados így szólt: Bizonynal Isten Fia volt Ő.” Nagy szavak egy muzulmán szájából. Valóban növekedett a hitben, azonban miután elköltöztek, az én nyelvi korlátaim nem engedték meg, hogy telefonon keresztül is ápoljam hitét.

Egy hónappal Kutlu elköltözése előtt érdekes esemény következett be. Szokásunk volt minden reggel együtt edzeni. Egy reggel csatlakozott hozzánk egy Rashat nevű férfi az olajfaligetben. Feltételeztem, hogy Kutlu barátja. Egy adott pillanatban Rashat megfogta a karom és így szólt: „Az imamom adott nekem egy *Incilt* (Újszövetség). Nagyon tetszik. Vajon tudnál szerezni nekem egy *Tevratot* (Mózes könyvei)?” Még aznap reggel adtam neki egy teljes Bibliát.

Egy hónap múlva Kutlu elköltözött, és elhatároztam, hogy meglepetésszerűen meglátogatom. Érkezésem előtt fél órával hívtam fel telefonon. Nagyon örült

érkezésemnek. Amikor bementem a zsúfolt, 10 000 lélekszámú városba, csodálkozva láttam, amint egy férfi kiszalad egy kávézóból, és hevesen integet, hogy álljak meg. Kissé zavarodottan, de megálltam. Rashat volt. Aznap tudtam meg, hogy Rashat és Kutlu tulajdonképpen testvérek. Eszembe jutott János leírása Andrásról és Péterről.

Érdekes napot töltöttem velük. Néhány szomorú pillanatunk is volt Kutlu lányának sírjánál, aki tizenkét éves korában hunyt el. Meglátogattuk Kutlu legközelebbi barátait és lelki dolgokról beszélgettünk. Aznap este a két testvér elvitt engem Rashat hegyi házába. Ott láttam, hogy a Bibliája kinyitva áll heverője mellett, ezért feltételeztem, hogy korábban olvasott belőle. Később így szólt hozzám: „Lehet, hogy te muzulmán, én pedig keresztény kellene legyek.” Tudtam, hogy kulturálisan van logikája a kijelentésének. Szerette, amit Krisztusról tanult, de úgy érezte, hogy elkárhózik, ha valaha is elhagyja az iszlám hitet. Az egyedüli módja, hogy ellensúlyozza vallása elhagyásának bűnét, ha egy idegent megtérít az iszlám vallásra.

Ezután még meglátogattam párszor Kutlut, de nagyon elfoglalt volt, mert a lányának segített megnyitni saját gyógyszertárát. Úgy tűnt, hogy ez a lelki tűz kihunyóban van. Barátságunk lelki vetülete elenyészőben volt, és képtelen voltam telefonon fenntartani a lángot. Mi több, az én életem is nagyon bezsúfolódott. Egy új gyülekezetet alapítottam a mi városunkban, és ez sok tevékenységgel járt. Egy idő után Kutluval való barátságom kezdett szép emlékké válni. Rashattal sem találkoztam többet. A juhek magukra maradtak. *(Folytatjuk)*

© 2014 Adventist Frontier Missions (AFM). Ha szeretnél többet megtudni az AFM szervezetről, ha szeretnéd havi rendszerességgel kézhez kapni ingyenes folyóiratunkat, mely tele van csodálatos missziós történetekkel, ha szeretnél segíteni az evangélium hirdetésében, keresd fel a www.afmonline.org honlapot, vagy hívd az 1-800-937-4236 telefonszámot.

AZ ÁRRAL SZEMBEN

„Megtehetjük, hogy az örökkévalóságot kihagyjuk a számításból? Megengedhetjük magunknak, hogy az árral úszva figyelmen kívül hagyjuk Istent?”

A három KÍSÉRTÉS

Aranyszöveg | Lukács 4:8

„Feelvén pedig Jézus, monda néki: Távozz tőlem, Sátán; mert meg van írva: Az Urat, a te Istenedet imádd, és csak néki szolgálj.”

I. RÉSZ

A nagy hadvezérek kiválasztják a csaták helyszínét és időpontját. Az Isten és Sátán közötti nagy küzdelemben volt egy kulcsfontosságú harc, és Isten, a lelki hadviselés nagy parancsnoka, kiválasztotta a helyet, ahol fia, Jézus, megívta ezt a döntő csatát Sátánnal.

Lk 4:1 – „Jézus pedig Szent Lélekkel telve, visszatért a Jordántól, és vitették a Lélektől a pusztába.”

Jézus keresztsége után egy kevés ideig élvezhette csak az Atyjával való bensőséges együttlétet, mert ennek hamarosan végeszakadt.

„Amikor Jézus a pusztába ment, az Atya dicsősége övezte. Elmerült az Istennel való közösségben, az emberi gyengeség fölé emelkedett. De a dicsőség eltávozott,

Ő pedig ott maradt, hogy megküzdjön a kísértéssel.” (*Jézus élete*, 118. old.)

Egyesek azt gondolják, hogy ha tökéletes környezetben vagyunk, akkor nem vétkezünk. Azt hihetjük, hogy ha szüleink, tanáraink vagy barátaink tökéletesek, akkor számunkra is könnyebb annak lenni. Bár a környezet nagy segítség, Sátán és angyalai a legtökéletesebb környezetben vétkeztek, a mennyben. Ádám és Éva is tökéletes környezetben vétkeztek az Édenben. A tökéletes környezet nem

“ Ő megalázta magát, hogy megközelítse az embert és felemelje a hanyatlásból, melybe a bűn taszította.”

– *Confrontation*, 33. old.

TARTALOM | B-52 | DECEMBER 28.

97 | A három kísértés

101 | Krisztus szenvedései

102 | Felfegyverkezve

104 | Isten nyomkövetője – 2. rész

változtatja meg döntésünket. Ehhez hasonlóan, egy szegényes környezet sem gátolja az igazsághoz való hűséget.

Milyen hatalmas a különbség a nyomasztó pusztaság és Éden szépsége között.

Jézus, akárhová nézett, mindenhol a bűn romboló hatását, és az ebből adódó átok következményeit látta a földön. Ez a pusztaság jól jelképezte Izrael lelki állapotát.

Isten úgy alakította Izrael történetét, mint amely Jézus életének szemléltetése. Például, Izrael akkor kialakuló nemzete elhagyta Egyiptomot, mely jelképe volt annak, hogy Jézus gyermekként elhagyta Egyiptomot. Bizonyos helyzetekben Izrael történetének egy éve egy próféta életének egy napja volt. Isten ezt Ezékiel esetével példázta.

Ez 4:6 – „És (...) viseld a Júda házának vét-két negyven napig; egy-egy napot egy-egy esztendőül számítottam néked.”

Jézus negyven napig, Izrael negyven évig volt a pusztában. Azonban ahol Izrael elbukott, ott Krisztus győzött. Ahol Izrael nem bízott Istenben a megfelelő táplálék tekintetében (2Móz 16:2), Jézus bízott Benne. Ahol Izrael kételkedett és kísértették Istent a pusztában (2Móz 17:7), Jézus bízott Benne. Ahol Izrael Sátánt imádta (2Móz 32:4, 1Kor 10:20), Jézus egyedül Istent imádta.

Bár csak az utolsó három kísértés lett lejegyezve, ezek folyamatosan érték attól a pillanattól kezdve, amikor odaérkezett és elkezdte böjtjét. Krisztus negyven napig imádkozott és elmélkedett. Negyven napig készült a Sátán elleni küzdelemre. Negyven napig imádkozott erőért az előtte álló szolgálat és küldetés teljesítésére.

Ahogy teltek a hetek, teste egyre gyengült, de hite nem hagyott alább. Bár külső embere erőtlenné lett, belső embere napról napra felüdült (lásd: 2Kor 4:16).

Végül, amikor már az éhhalál küszöbén állt, Sátán nyíltan megtámadta.

II. RÉSZ

Sátán étel által hozta be a bűnt a világba. Sikere miatt legalább egyszer minden egyes embert megkísértett ezen a téren. Számptalan módon próbált rávenni, hogy kételkedjünk Istenben az étrendünket illetően és bálványozzuk a hasunkat (lásd: Fil 3:19).

Sátán ennek a kísértésnek a kedvenc változatát vetette be, amikor meg tudta félemlíteni az izraelitákat azzal, hogy ha követik Jézust, éhen halnak a pusztában (lásd: 2Móz 16:2).

Sátán 4 000 évig finomította eszközeit, hogy az étvágyon keresztül elérje az embert. Ebben annyira sikeres lett, hogy azt hitte, Jézus sem tud ellenállni neki, amikor lejön a földre. Annyira bízott önmagában, hogy úgy vélte, le tudja győzni Krisztust. Sátán jól ismerte Krisztust. Ő volt a teremője, és lázadása előtt mindig boldogok voltak együtt.

Lázadása után Krisztus legyőzte Sátánt a mennyben, és kiűzte onnan. Ezután Sátán a földön folytatta a harcát. Az Ószövetségben sikerült néhány apróbb győzelmet aratnia, de az idők során láthatta, hogy Krisztus elkerülhetetlenül meglepte őt, és ezeket a győzelmeket komoly vereséggé alakította.

A mennyben Krisztus erősebb volt Sátánnál. Amikor azonban Krisztus emberré lett, gyengébbé vált

Sátánnál, ezért volt biztos benne, hogy véglegesen le tudja győzni Jézust. Heródes által még csecsemőkorában megpróbálta megöletni. Barátai, családtagjai, vallási vezetők által és számtalan más módon próbált fölé kerekedni gyerek- és serdülőkorában.

Sátán azonban mindig tudta, hogy eljön egy idő, amikor engedélyt kap közvetlenül megközelíteni Krisztust. Krisztus keresztségekor is jelen volt, és követte Őt a pusztába. Figyelt és várta, hogy legyengüljön a böjttől. Addig várt, ameddig Krisztus már az éhhalál küszöbén állt. Most, a biztos siker reményében, támadt.

Világosság angyalaként jelent meg, és azt állította, hogy ő akadályozta meg Ábrahámot Izsák feláldozásában. Sátán meglepődött Jézus kinézetétől. Az Atyának nem kellett volna jobban gondoskodnia Fiáról? Ő biztosan nem hagyta volna, hogy ennyire szenvedjen! Sátán biztos akart lenni benne, hogy Jézus valóban Isten Fia.

„Jobb meghalni, mint bűnt követni el; jobb nélkülözni, mint csalni; jobb éhezni, mint hazudni.”

– 4T, 495. old.

Mt 4:3 – „És hozzámenvén a kísértő, monda néki: Ha Isten fia vagy, mondd, hogy e kövek változzanak kenyerekké.”

Jézusnak a bűn súlyosabb volt az éhezésnél. Csúpan negyven nappal azelőtt hallotta Isten hozzá intézett szavát: „Ez az én szerelmes Fiam.” Teljes mérték-

ben bízott Atyja szavában, és nem tett csodát annak bizonyítására, hogy Isten valóban igazat szól. Felidézte Mózes Izraelhez intézett szavait, amikor azok az éhhaláltól féltek.

5Móz 8:3 – „És megsanyargata téged, és megéhezettete, azután pedig enned adá a manát, amelyet nem ismertél, sem a te atyáid nem ismertek, hogy tudtadra adja néked, hogy az ember nem csak kenyérrel él, hanem mind azzal él az ember, ami az Úrnak szájából származik.”

Tétovázás nélkül ismételte el a Szentírás szavait Sátánnak. Embersége legyengítette ellenségével szemben, de Isten szava erősebb volt Sátánnál, akinek el kellett ismernie vereségét.

III. RÉSZ

Bár Sátán belül forrt a dühtől, amikor Jézus ellenállt első kísértésének, nagyon jó színész, és továbbra is állította, hogy egy szent angyal. Mosolyogva gratulált Jézusnak, amiért átment az Atyába vetett hit próbáján, majd egy másik módszert javasolt, mely által Jézus újra megmutathatja Istenbe vetett végtelen bizalmát.

Felemelte Jézust és Jeruzsálembe repült vele, majd odaállította a templom tetejére. Megpróbált kételyt ébreszteni Benne egy bibliaszöveg részleges idézésével.

Mt 4:6 – „És monda néki: Ha Isten fia vagy, vesd alá magadat; mert meg van írva: Az ő angyalainak parancsol felőled, és kézen hordoznak téged, hogy meg ne üsd lábadat a kőbe.”

Jézus újra a pusztai vándorlás egyik eseményét idézte fel. Miután Isten ellátta mannával az izraelitákat, egy víz nélküli táborba vezette őket.

„Szomjúságukban megkísértették az Urat és azt mondták, hogy ha Ő hozta őket ide, miért nem ad nekik vizet és kenyeret.”
(*Spiritual Gifts*, 3. köt., 257. old.)

A „ha” szócska jelezte hitetlenségüket. Ahelyett, hogy hittek volna Isten szavában és türelmesen vártak volna, mentegették engedetlenségüket, miközben elvárták, hogy Isten haladéktalanul bizonyítsa igéjét.

„A hit igényli Isten ígéreteit, és az engedelmesség gyümölcseit termi. Az elbizakodottság is igényli az ígéreteket, de úgy használja fel őket, ahogyan Sátán: a törvényszegés mentegetésére.” (*Jézus élete*, 126. old.)

Jézus újra a Szentírásból válaszolt.

Mt 4:7 – „Monda néki Jézus: Viszont meg van írva: Ne kísértsd az Urat, a te Istenedet.”

Látva, hogy Jézus felismerte őt, békeajánlatot tett Neki. Ecsetelte Előtte a kereszthez vezető utat, és felajánlotta, hogy anélkül adja vissza Neki az egész világot, hogy szüksége lenne önmehtagadásra és áldozatra. Állítva, hogy ő a világ uralkodója, levitte Őt a templom tetejéről.

Mt 4:8-9 – „Ismét vivé őt az ördög egy igen magas hegyre, és megmutatá néki a világ minden országát és azok dicsőségét, és monda néki: Mindezeket néked adom, ha leborulva imádsz engem.”

Az egész menny figyelt. Sátán felfedte önmagát. Nem tudta palástolni büszkeségét. A Teremtő imádatára vágyott, de Ő nem engedett.

Mt 4:10 – „Ekkor monda néki Jézus: Eredj el Sátán, mert meg van írva: Az Urat, a te Istenedet imádd, és csak néki szolgálj.”

Sátán bizonyítékot akart, hogy Jézus Isten Fia, és most megkapta. Krisztus parancsára kénytelen volt távozni.

Bár Krisztus győzött, leesett a földre és haldoklott. De angyalok érkeztek és szolgáltak Neki (Mt 4:11).

Mielőtt engedélyt kapnál valamilyen foglalkozás űzésére, le kell tenned egy vizsgát. Jézus átment a vizsgán. Nekünk is át kell mennünk ezen a három próbán. Amikor Jézusra támaszkodunk, Ő erőt ad nekünk ehhez.

Zsid 2:18 – „Mert amennyiben szenvedett,

ő maga is megkísértetvén, segíthet azokon, akik megkísértetnek.”

„Inkább meghalunk, minthogy bűnt kövessünk el.” Ezt tanítja nekünk Krisztus pusztai tapasztalata. Jézus ereje által pedig mindannyian visszautasíthatjuk, hogy áruba bocsássuk mennyei örökségünket Sátán üres ígéreteiért. A világnak pedig pontosan ilyen emberekre van szüksége.

MEGBESZÉLENDŐ KÉRDÉSEK

I. RÉSZ

1. Egy tökéletes környezet miért nem jelent megoldást a bűn legyőzésére? _____
 2. A lecke megemlített három esetet Izrael történetéből. Mit kellett volna tenniük az embereknek mindegyik esetben, hogy megfelelően képviseljék Jézust? 2Móz 16:2-8, 17:1-7, 32:1-6 _____

 3. Miért akkor támadta Sátán Jézust, amikor a leggyengébb volt? _____
Mire számíthatsz, amikor a stressz, az éhség vagy a fáradtság miatt legyengülsz? _____

- Milyen bátorításra lelsz a következő versekben? 1Kor 10:13, Zsid 2:18, 4:15-16, Lk 22:31-32 _____

II. RÉSZ

4. Sátán nem tudta megingatni Jézus, Atyja szavába vetett hitét. Állítsd ellentétbe Jézus hitét Éva édenbeli tapasztalatával. Lásd: 1Móz 3:1-6 _____
 5. Miért volt fontos Jézusnak, hogy kívülről megtanuljon bibliazsövegeket gyermek-, és serdülőkorában? _____

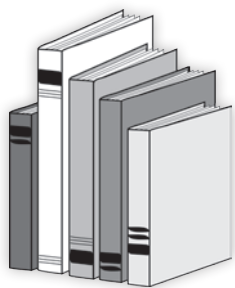
- A bibliaversek megtanulása segít ellenállni a kísértésnek? _____

III. RÉSZ

6. Magyarázd meg a különbséget a hit és a feltételezések között. _____
Hogyan kísérti Sátán ezzel a fiatalokat? _____
7. A harmadik kísértésben Sátán a látszólag könnyű utat kínálta fel Jézusnak. Milyen könnyű úttal kísértett meg téged? _____
Milyen figyelmeztetést intéz hozzánk Jézus ezzel kapcsolatban? Mt 7:13-14, 16:24-27 _____

8. Krisztus erősebb Sátánnál. Ez az igazság hogyan bátorít, amikor kísértésekkel kell szembenézned? _____

További tanulmányozásra: *Jézus élete*, 114–131. old.

Mennyei látomás

Krisztus szenvedései

Nemrégiben éjjel fölébresztettek, s megmutatták, mit szenvedett Krisztus az emberekért. Láttam áldozatát, amikor gonosz emberek nevetségessé tették, gúnyolták; láttam szenvedését a Gecsemáné kertjében, elárultatását és keresztre feszítését – mindezt élénk színekben láttam.

Nagy tömeg közepén láttam őt állni. Igyekezett az emberek elméjébe vésni tanításait, ám elvetették és lenézték őt. Gyalázatot és szégyent zúdítottak rá. A jelenet láttán nagyon gyötörődtem. Könyörögtem Istenhez: Mit kellene tenni e tömeggel? Senki sem adja föl fellengzős véleményét magáról, senki sem keresi gyermekként az Urat; alázza meg szívét bűnbánattal és bűnvallomással Isten előtt?

Majd Krisztus szenvedését láttam a Gecsemáné kertben, mikor megingott kezében a titokzatos kehely. »Atyám! Ha lehetséges, múljék el tőlem e pohár – esedezett. – Mindazáltal ne úgy legyen, amint én akarom, hanem amint te.« Könyörgés közben nagy vércseppek hullottak arcáról a földre. A sötétség elemei gyülekeztek a Megváltó körül, hogy elcsüggeszék lelkét.

Fölállt, odament, ahol tanítványait hagyta virrasztani és imádkozni, nehogy kísértésbe essenek. Látni akarta, értik-e gyötrelmeit. Emberi szeretetre vágyott, de alva találta őket. Háromszor tért vissza hozzájuk, s háromszor találta őket alva.

A Megváltó háromszor imádkozott: »Atyám! Ha lehetséges, múljék el tőlem e pohár.« Az elveszett világ sorsa lebegett itt a mérleg serpenyőjében. Ha visszautasította volna a kelyhet, az emberiség sorsa örök romlás lenne. De mennyei angyal erősítette meg, hogy fogadja el a kelyhet, igya ki keserű megpróbáltatását. Mily kevesen értik meg, hogy személyesen értük viselte el mindezt.

Mily kevesen mondják: értem történt, hogy megfélelű jellemet alakíthassak a jövő, halhatatlan életre.

Mikor e jeleneteket oly élénken láttam, arra gondoltam, hogy soha le nem tudom úgy írni azokat, amint megtörténtek. Csak halvány képét tudom nyújtani annak, amit láttam. Mikor a Krisztus kezében reszkető kehelyre gondoltam, mikor megértettem, hogy visszautasíthatta volna, s hagyhatta volna bűnben pusztulni a világot, megfogadtam, hogy életem

minden erejét arra szentelem, hogy lelkeket nyerjek meg Krisztusnak.

Krisztus a földre jött szenvedni s meghalni, hogy ha hiszünk benne, s magunkévá tesszük érdemeit, Isten munkatársaivá lehessünk. A Megváltó terve az volt, hogy mennybenetele után követői folytassák, amit ő elkezdett. Az emberi eszközöknek miért nem szívügye eljuttatni az evangélium üzenetét a sötétben ülőkhöz? Akadnak ugyan, akik a világ végére is készek elvinni az igazság fényét. De Isten megköveteli, hogy az igazság összes ismerője igyekezzék lelkeket nyerni az igazság szeretetének. Ha nem állunk készen rendkívüli áldozatokat hozni a pusztulásra szánt lelkek megmentéséért, hogyan ítélnék őket méltónak belépni Isten városába? (...)

Ha nem érzed megtiszteltetésnek, hogy részt vehetsz Krisztus szenvedéseiben; ha lelkedet nem terheli felelősségtudat a halálukon levőkért; ha nem vagy kész áldozatot hozni, hogy pénzt takaríts meg az elvégzésre váró föladatakra, nem lesz számodra hely Isten országában. Minden lépésnél vegyünk részt Krisztus szenvedéseiben és önfeláldozásában. Isten Lelke nyugodjon meg rajtunk, s vezessen el a szüntelen önfeláldozásra.”

– 9T, 101–103. old.

Történelmi kapcsolat

Felfegyverkezve

Tudjuk, hogy napjainkban számos veszély és kísértés leselkedik fiataljainkra és értjük, hogy a bűn kiküszöbölésének minden módszerét alkalmazniuk kell. Olyan időben élünk, amikor a gonosznak való ellenállás folyamatos örködést és imát igényel.

Isten értékes szava azon fiatalok mércéje, akik hűségesek szeretnének maradni a menny Istenéhez. Tanulmányozzák a Szentírást. Tanuljanak meg bibliaszövegeket és halmozzanak fel minél több ismeretet Isten ígéből, majd engedelmeskedjenek ennek. Amikor próba vagy kísértés éri őket, továbbítsák Isten szavát, alázatos szívvel, hitben keressék az Urat bölcsességért, hogy felismerjék útját, és erőért, hogy azon járjanak. Az Úr szereti gyermekeit, odaadóbban, mint egy anya a gyermekét. „Hát elfeledkezhetik-e az anya gyermekéről, hogy ne könyörüljön méhe fián? És ha elfeledkeznének is ezek: én te rólad el nem feledkezem. Ímé, az én markaimba metszettelek fel téged.”

Krisztus a mennyben is viseli a szegék kegyetlen hegét tenyerében, és elfeledné, mit vett meg ilyen drága áron? Zsákmányul hagyja a gyermekeket és a fiatalokat a kísértésnek és az ellenségnek? Nem, ő minden fiatalról egyenként gondoskodik, és amikor próbájukban Hozzá kiáltanak, meghallgatja imáikat és minden kísértésben biztosítja számukra a kiutat.

“Ő mindig mellettetek áll, hogy megadja a szükséges segítséget, amikor kéritek.”

Jézus maga is volt gyermek, ismeri a gyermekkor kísértéseit és próbáit. Fiatal is volt, ismeri az ifjak aggodalmait és csalódásait. Ő sajnálja és együttérzik a tévedőkkel. Golgotán szerzett sebei nyomot hagytak kezein, mellyel megáldja és megváltja a gyerekeket és fiatalokat. Ismeri válsághelyzeteiteket és tudja, mit akar az ellenség.

Tudja, hogy szívetek mélyen bántódtok a bűn miatt és vágytok a jóra. Ő mindig mellettetek áll, hogy megadja a szükséges segítséget, amikor kéritek.

Lehet tiszta, nemes jellemetek Jézus Krisztus szolgálatában. De Józsefhez hasonlóan készítsétek fel szívetek, hogy ellenálljon már az első kísértésnek is. Csak akkor lehettek biztonságban, ha Isten szavát tanulmányozátok. Ha elrejtitek szívetekben ígéit, nem tévesztitek el a szolgálat biztonságos ösvényét. Ez az áldott könyv megtanít a becsületességre, a mértékletességre és az igazságra. Tanácsai hűséges társsá tesznek a fiatalok számára, felemelő befolyást gyakorolva, amely megtisztítja a jellemet. Ez a befolyás eltávolítja a bűntől, és az igazság ösvényére vezet.

Ez az élet minden szórakozástól mentes? Ó, nem! Telve van elégtétellel, vigasszal, mert lehozzátok a mennyet életetekbe, a békességet lelketekbe, és olyan bizonyosságot tesztek, mely szerint „az Úrnak törvénye tökéletes, megeleveníti a lelket; az Úrnak bizonyosságtétele biztos, bölccsé teszi az együgyűt”.

Arra vágyom, hogy minden fiatal értse meg mennyire értékes adomány a szívünk Istennek. Mennyi szeretettel figyelik az angyalok az istenfélő, istenszerető fiatalok lépteit. Jézus név szerint ismeri őket, és példájuk más fiatalokat is jóra vezet. A fiatalok, akik szívükbe és elméjükbe rejtették Isten

figyelmeztető és bátorító szavait, drága ígéreteit, melyhez mindenkor fordulhatnak, a világosság élő csatornáivá válnak. Kapcsolatban maradnak minden fény forrásával. Az Igazság Napja elküldi fényét és gyógyító sugarait a lélekbe, teljességgel beragyogva azt.

Tanácsolom az ifjaknak, ne merüljenek bele haszontalan olvasmányokba, hanem értékes idejüket

használják az örökkévalóságra való felkészülésre. Az ilyen olvasmányok nem megfelelőek az elme edzésére, hogy később is élvezhesse a komoly olvasmányokat, melyek erősítik az elmét és javítják a hangulatot.

A történetek meghozzák az étvágyat a kalandokra és eltávolítják az elmét a Szentírástól, így képtelenné téve az embert a szolgálatra. Isten értékes szavát, mely mindenki számára a legmagasabb mércének kellene lennie, száraznak és érdektelenné mutatják be. Az elmét tiszta eledellel kell táplálni, hogy tiszta maradjon. A kitalált olvasmányok elrontják az erkölcsi ízlést.

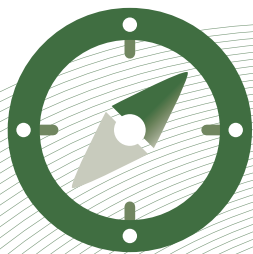
Ifjaink fegyverkezzenek fel minden olyan szokás ellen, amely eltávolítja a lelket a szolgálattól és az oda-szentelődéstől. Tartsanak imaórákat, és amennyiben lehetséges, soha ne hanyagolják el ezt. Ha kiállnak

rossz szokásaik ellen, mielőtt még megvallották volna Krisztussal ápoltságukat, hamar elesnek és könnyű prédájává válnak Sátán eszközeinek. Isten igéjével felfegyverkezve azonban sértetlenül állnak meg Isten és ember ellenségeinek támadásaival szemben.

Kérlek titeket, kedves ifjak, soha ne menjetelek harcba lelki fegyverzet nélkül! Emeljétek magasba az igazság zászlaját, Isten parancsolatait és Jézus hitét. Most van szükségetek a tökéletes fegyverzetre, a Lélek kardjára, melynek éle soha nem csorbul meg, de utat nyit a bűn és igazságtalanság erdejében. Ismétlem, a Biblia minden olyan fiatal mércéje, akik hűségesek akarnak maradni a menny Istenéhez. „Szívembe rejtettem a te beszédedet, hogy ne vétkezzem ellened.” — *The Youth's Instructor*, 1887. augusztus 3.

MEGBESZÉLENDŐ KÉRDÉSEK

1. Miért fontos tanulmányozni és kívülről megtanulni a bibliaszövegeket? _____
2. Mit tesz Jézus minden fiatalért, aki szorongatott helyzetében, próbáiban segítségül hívja az Ő nevét? _____
3. Magyarázzátok meg, hogy miért nem feledkezik meg soha rólunk Jézus, és miért érti meg tökéletesen helyzetünket. _____
4. Milyen értelemben jó példa József a fiataloknak? _____
5. Egyesek azt hiszik, hogy az Istennek való szigorú engedelmesség megfoszt minden szórakozástól. Miért nem igaz ez? _____
6. Kik azok a fiatalok, akik a világosság élő csatornáivá válnak? _____
7. Miért ne olvassunk kalandos történeteket, kitalációkat? _____
8. Mit gyakoroljanak fiataljaink? _____
9. Mi azon fiatalok mércéje, akik hűségesek maradnak a menny Istenéhez? _____

A hit fejezetei

Isten nyomkövetője – 2. rész

Barnabas Hope, AFM misszionárius, Törökország

SEGÍTS NEKEM

MEGISMERNI JÉZUST!

Bizonyos kihívások miatt nem tudtam fenntartani a barátságot Kutluval és testvéreivel, Rashattal. Isten azonban újra és újra eszembe juttatta ezeket az embereket, akiket nagyon érdekeltek a bibliai igazságok.

Egy nap, Nevzat, a lakóközösség kertésze és karbantartója keresett meg. Szorgos munkás volt, bár kicsit csibész, mert folyton tartozásai voltak, és néha véres sebek borították a kocsmái verekedések miatt. Aznap éppen vidékről érkezett egy teli teherautó görögdinnyével.

„Barnabas – kezdte. – Tegnap hazamentem a szülővárosomba, hogy leszüreteljem a dinnyét. Ott találkoztam egy Kutlu nevezetű emberrel, aki azt mondta, hogy ismer téged.”

„Igen, így van” – hagytam jóvá elképelve.

Nevzat komoly hangnemben folytatta. „Figyelj. Én fogyasztok alkoholt, és segítségre van szükségem. Te adtál Kutlunak egy könyvet. Szerinted az a könyv nekem is segíthet? Nekem is kell adnod egyet.” Soha azelőtt, és azóta sem kért még tőlem senki ilyen szenvedéllyel Bibliát. Azon gondolkodtam, hogy vajon meg is rángat, ha nemet mondok? Innen tudtam meg, hogy Kutlu még mindig beszél arról, amit tanult.

Néhány év múlva egy nagy termelői piacon vásároltam. Volt ott egy ember, aki cserépkemencében süttött kenyeret árul nem messze az otthonomtól. Egyik este én vittem haza, amikor az autója lerobbant, és azóta emlékszik rám. Üdvözölt, átnyújtott egy szelet kenyeret és így szólt: „Ez ajándék neked. Barnabas, te ismered Kutlut és Rashatot? A rokonaimat látogattam meg egy hegyi faluban, amikor találkoztam velük és mondták, hogy ismernek téged.”

Egy hárommillió lélekszámú városban lakom. Ezek az emlékezések nem véletlenek. A Jó Pásztor nem szeretné, ha elfelejteném Kutlut és Rashatot. Később a Jó Pásztor időzítése percre pontos volt, amikor Kutlu autója az enyém mellé került egy milliónyi útkereszteződéssel büszkélkedő városban. Felismerve egymást

gyorsan leparkoltunk, kiugrottunk, és erősen megöleltük egymást. Kutlu azon a héten egy másik városba költözött, így telefonszámot cseréltünk. Ha nem találkoztunk volna, soha többé nem tudtam volna felvenni vele a kapcsolatot. Csak néhány órára jött a városomba, ahol rokonokat látogatott.

Másnap, pénteken, csengett a telefon. Rashat volt. Elmondta, hogy a hétvégén a városomba látogat és szeretne találkozni velem. Mondtam, hogy még aznap este meglátogatom.

Néhány órát beszélgettünk. Erős hitű, de nyitott gondolkodású muzulmánok voltak. Hangsúlyozták, hogy egy család vagyunk, akik hisznek a Teremtő Istenben. Soha nem találkoztam még olyan muzulmánal, aki a Teremtő szót használta volna, ahogy ők tették. Beszélgetésünk végén

Rashat ezt mondta: „Mész holnap gyülekezetbe? Szeretnék veled menni.”

Így csatlakozott hozzánk Rashat szombaton a szombatiskolán és az istentiszteleten. A közös ebéd után megkérdezte: „Az én közelemben is van ilyen csoport vagy gyülekezet?”

Átadtam neki egy török nyelvű szombatiskolai tanulmányt, majd így szóltam: „Természetesen. Te alapítod meg!”

Isten mindannyiunkat különleges nyomkövető rendszerrel áldott meg, hogy kapcsolatban maradjunk a nyájjal. Nem ismerem jövőbeli terveit ezekkel a bárányokkal kapcsolatban. Kutlu és Rashat még mindig távol laknak tőlem, de Jó Pásztoruk vezeti őket jó legelőkre. Imádkozom, hogy az Úr segítsen hűséges pásztorsegédnek lennem az Ő iskolájában.

© 2014 Adventist Frontier Missions (AFM). Ha szeretnél többet megtudni az AFM szervetéről, ha szeretnéd havi rendszerességgel kézhez kapni ingyenes folyóiratunkat, mely telis-tele van csodálatos missziós történetekkel, ha szeretnéd segíteni az evangélium hirdetésében, keresd fel a www.afmonline.org honlapot, vagy hívd az 1-800-937-4236 telefonszámot.